

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

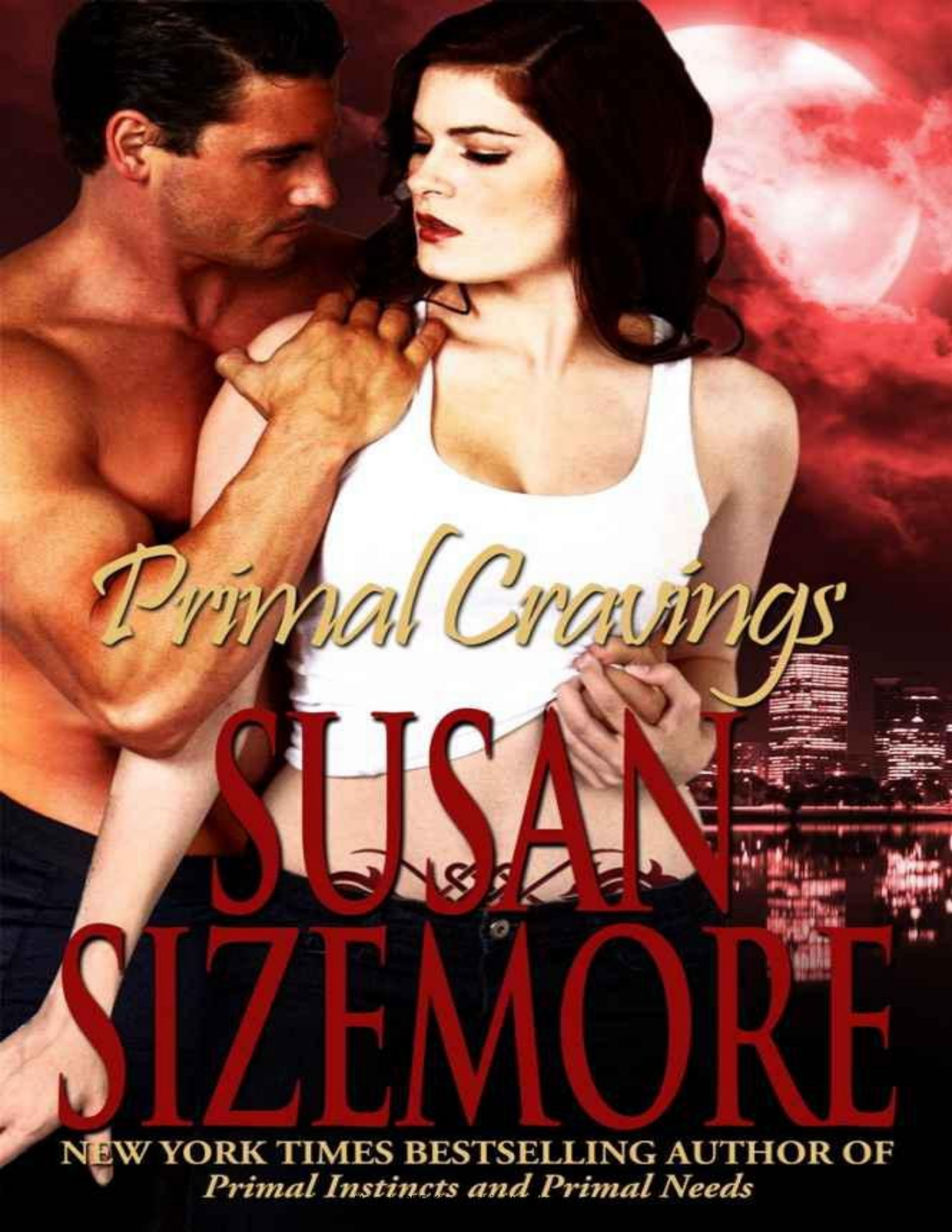
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Primal Cravings

SUSAN
SIZEMORE

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR OF
Primal Instincts and Primal Needs

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ILKEL İSTEKLER

AKA: G-String Teorisi

Susan Sizemore

* * * * *

Bu hikaye Vampire Primes zaman çizelgesinde
PRIMAL INSTINCTS ile aynı zamanda geçmektedir

* * * * *

Chris, Nic ve Geri için

* * * * *

Primal Cravings Telif

Hakkı 2012 Susan Sizemore

Editör: Marguerite Krause

Kapak Resmi: Kim Killion, Hot Damn Design

Yazarın Notu

Sevgili okurlar,

Vampire Primes kitabım *Primal Instincts*'i okuduysanız, Jake Piper, Dee McCoy ve Karanlık Melekler'in bu üyelerine Wyoming'de olan kötü bir şeyi durdurmaları için verilen görevle tanışmış olacaksınız. *Primal Cravings*'i yazmak için oturduğumda hikâye bir anda değişti. İlham perim bana ne derse onu yapmayı öğrendim. Yani, hikaye hala Jake ve Dee'nin birbirlerine aşık olurken dünyayı konu alırken, Wyoming mekan olarak kayboldu. Wyoming'den özür dilerim. Ve umarım bu romanı beğenirsiniz.

Birinci Bölüm

"Örneğin fiziği ele alalım. Fizikçiler sicim teorisi ve çoklu evrenler kavramına yeni yeni yaklaşıyorlar. Bir evrende meydana gelen bir şeyin başka bir evrende de etkileri olabileceğini teorize etmeye başlıyorlar. Biz cadılar bu fikir üzerinde uzun zamandır çalışıyoruz. Zanaat felsefesi olan 'Yukarıda ne varsa, aşağıda da o vardır' nereden geliyor sizce? Bilim insanları sözlüğe havalı bir terim eklediler, her bir ayrı evreni bir brane olarak adlandırıyorlar."

"Membrandaki gibi mi?" diye sordu telefon konuşmasının diğer ucundaki genç.

Dee McCoy Los Angeles'taki güvenli bir evde mutfak tezgahına yaslanmış, New York'un taşrasında özel bir okulda okuyan genç bir kız olan çırağıyla uzun mesafeli bir telefon görüşmesi yapıyordu. Karanlık Melekler komando grubu için uzun bir gece olmuştu ve şimdi şafağı biraz geçiyordu. Aynı derecede uykusuz olan diğer Karanlık Melekler kahve, çay, kan ve kahvaltı tabaklarını doldurmak için sıraya girmişlerdi. Zaman akışında üç saat sonra olan Saffron'la bu sabahki dersi yürütürken bir yandan da kahve fincanından yudumluyordu.

Bu alışılmadık bir büyü öğretme yöntemiymiş ama onlarınki de alışılmadık bir yaşam tarzıydı. Hem o hem de Saffron Strahan dünyayı koruyan çok türlü bir doğaüstü komando grubuna bağlıydı. Cadıların ve çırakların gizli, büyüyle yönetilen bir yerde yalnız kalmaları gerekiyordu ve bilgi sadece Soy'un bir üyesinden diğerine aktarılıyordu. Dee kuralları çiğnemekte üstüne yoktu. Çırağı resmi olarak Soy'dan değildi ama çocuk bir vampir tarafından evlat edinilmiş, ailesi bilinmeyen ölümlü bir yetim olduğu için Soy'dan olabilirdi. Çocuğun kesinlikle yeteneği vardı.

Çırağı, "Kimya öğretmenime sihrin sadece tavrılı bir bilim olduğunu söyledim," dedi.

"Hatırladığım kadarıyla bu yüzden ceza almıştın," diye hatırlattı Dee ona. "Gerçek olsa bile."

"Her şeyi sessiz ve sinsice yapmak zorunda kalmamızdan nefret ediyorum."

Doğaüstü inançlara sahip insanlar, on yedinci yüzyılda bir süre derinlere ve tamamen yeraltına dalma kararı almışlardı ve bu çoğunlukla iyi sonuç vermişti. Artık daha fazla şey gerekiyordu.

Teknolojinin büyümesi tüm eski gölgeleri ve kılıkları yakıp geçtikçe, altında kalmak için daha fazla iş.

"Kurallar böyle evlat," dedi Dee. "Henüz kimse onları değiştirmedir."

Aslında, Kara Melekler şu anda bazı kötü adamların dikkat çekici terör eylemleriyle tüm vampirleri, werewolfkları, garipleri ve cadıları ortadan kaldırma çabasıyla mücadele ediyordu. Bu nedenle, Aralık ayında Los Angeles'taki yeraltı savaşında tüm gece mücadele etmişlerdi.

Dee bunun zamanlamasından nefret ediyordu; Kış Gündönümü'nde evde olmayı umuyordu.

Ve nefretten bahsetmişken....

Yakov Piper, eğer varsa arkadaşlarına Jake, ki yoktu, mutfığa girdi ve her zamanki dünyaya sahip olma havasıyla etrafına bakındı. Dee dudak bükmemek için elinden geleni yaptı. Fark edebilirdi ve bu onu sadece cesaretlendirirdi. Jake bir vampir Prime'dı ve kibirli olmasında anormal bir şey yoktu. Ama Jake tanrıçanın evrene armağanı olduğuna o kadar inanıyordu ki - herhangi bir tanrıya inandığına dair bir belirti vermiyordu- kızın kusası geliyordu. Aslında şimdiye kadar yaşamış en iyi ve en harika erkek olduğunu *söylememişti* ama Dee ne zaman ona doğru baksa bu hissi ondan alıyordu. Bu da pek sık olmuyordu, zira kendi alanına giren ölümlüleri görmezden gelmeye çalışıyordu.

Dee pek çok vampir tanıyordu ve çoğunu çok severdi. Ama onlar ölümlülere ve özellikle de ölümlü kadınlara saygılı Klan ve Aile çocuklarıydı. Jake bir vampir Ailesi tarafından destekleniyor olabilirdi ama hayatına Piper Ailesi'nin bir üyesi olarak başlamamıştı. Bir Kabile Başı olarak doğup büyümüşü ve Jake'in söyleyebildiği kadarıyla, aydınlık tarafa geçmiş olmasına rağmen kendini hâlâ bir Kabile Başı olarak görüyordu. Ve Kabile Çocukları iyi insanlar değildi.

"Dee? Orada mısın?" Saffie'nin sesi kulağına geldi. Çocuk abartılı bir iç çekiş yaptı. "Jake'e ters ters bakıyorsun, değil mi?"

"Değilim. Nereden biliyorsun?"

"Jake Piper'ın yanındayken . Seni kızdıracak ne yapıyor?"

"Hepimiz kahvaltı ediyoruz," diye dikkatle cevap verdi, odanın insanlarla dolu olduğunun farkındaydı. Piper'ın karanlık varlığının çok farkındaydı. Gerçekten de Mürettebatın iyiliği için düşmanlığını gizli tutmaya çalışıyordu.

"Neyi yaymak?" diye sordu.

"Ben medyum değilim," diye cevap verdi kız. "Ama aptal da değilim. Belki de onu görmezden gelmeyi denemelisin."

"Ben de tam olarak bunu yapıyorum."

"Evet, ama onu göre göre görmezden geliyorsun."

Belki de  yleydi. "Senin derse falan gitmen gerekmiyor mu?" diye sordu Saffie'ye. "Ted gelmeden önce pastırmaya ulaşmam gerekiyor."

Ted bir eşek ayısıydı, dumanlı her şeyi seven büyük, kıllı bir adamdı. Asla somon f meyle arasına girmeye çalışmayın. Pastırma konusunda da neredeyse o kadar kötüydü.

"Seni anlıyorum. Jake'ten uzaklaşmak istiyorsun ve Ted'i bahane olarak kullanıyorsun."

Dee gülümsedi. "Tamam. şimdi kapat, Saffron." "Herkes benden selam söyle. Jake'e bile."

"Hayır," diye cevap verdi Dee ama Saffie'nin artık hatta olmadığından emin olana kadar cevap vermedi. Cep telefonunu kot pantolonunun yan cebine soktu ve Piper tam yanından geçerken mutfak lavabosunun üzerindeki pencereden dışarı bakmak için döndü. Piper'ın eli kazara sırtına değdiğinde, dönüp onu tokatlamak için can atsa da kıpırdamamayı başardı. Prime hakkında ne kadar paranoyak olsa da, her şey için onu su layamazdı.

* * *

Jake'in en son isteyeceği şey kızıl saçlı cadının yanına gitmekti ama bundan kaçış yoktu. Diğer herkes fark edecekti. Onun saçlarına dokunmak istedi ama bu imk nsızdı.

Kalabalığın içinde arkasına geçmek zorunda kaldığında elinin onun sırtının k  k kısmına değmesini istememişti. Bu dokunuş ondan hiçbir tepki almadı ama parmak uçlarından vücudundaki tüm sinir uçlarına doğru bir ateş yayıldı. Bu yıldırım çarpması onu ihtiyaçtan k r etmişti. Bir  m r boyu herhangi bir zayıflık belirtisini saklamıştı ve bu deneyim şimdi de devam etmesini sağlıyordu.

Kan ya da en azından az pişmiş et istiyordu ama usulca bir tabağa yumurta ve domuz pastırması koydu ve mutfak masasında hızlıca yiyebileceği boş bir yer buldu. Günün ilerleyen saatlerine kadar beslenmesi planlanmamıştı ve Mürettebat'ın yanında asla zayıflık ya da istek göstermezdi. Onu her zaman izliyorlardı, hepsi dostça ve iyi niyetli değildi. Hepsi onun kötüleşeceğini düşünmüyordu ama bazıları k t leşeceğinden emindi.

Cadıya sırtı dönük olduğu için şanslıydı ama onu görse de görmese de farkındaydı. Onun açlığı, susuzluğu ve kendisine odaklanması hakkında en ufak bir fikri yoktu. Gözlerini kapatıp onun sıcaklığını içine çekmek istiyordu.

Yanında oturan kişiye baktı ve "Yemek yemenin canlı tanımısın diye yorum yaptı.

Kurt adam Jake'e sırtacak kadar uzun süre yumurta ve tost yemeyi bıraktı. "Komik."

Pek sayılmaz.

Sözler cadıdan gelen en zayıf fısıltılardı, Jake'in kulakları için bile değildi, ancak onu yüksek sesle ve net bir şekilde duydu.

O sadece bir kadındı. Sözlerinin bir önemi yoktu. Ama bazen bir Kabile Prime olmayı özlemesinin ana nedeni oydu. Ona ne yapardı, onunla, eğer-

"Güzel zamanlar," diye mırıldandı. Kahvesinden bir yudum aldı.

Kafein yeni bir bağımlılıktı, Karanlık Melekler'e katıldığından beri değerini bildiği bir şeydi. Kahve cadının kanına ilave bir etki yapar mıydı?

Jerame mutfığa girdiğinde aklını cadıdan uzaklaştırmayı başarmıştı. Herkes her zaman gibi Jerame'e baktı. Çok güzeldi. Eğer gerçekten de bir erkekse. Uzun boylu, zarif varlığın hareket ve konuşma tarzında kadınsı olmaktan çok erkeksi bir şeyler vardı. Şimdi de öyle yapıyordu, cadıya doğru eğilip özel olarak konuşuyordu.

Jake hiç düşünmeden ayağa kalktı. "-

Bunu erteliyordum."

"Ah, benim güzel *nefelim*, biliyorum," dedi.

Jake onun bunu yaptığını görmedi ama Jerame'in yanağını okşadığını anladı. Dönüp çifte baktı ama herkes baktığı için ilgisi belli olmamıştı.

Jerame, "Sen her şeyi bilen ve bilge birisin," dedi. Hâlâ fısıldıyordu. "Evet ama son tedavini de takvimime işaretledim."

Cadı sesini alçaltma zahmetine katlanmamıştı. O da Kara Meleklerin hiçbirinin birbirinden sır saklamaması gerektiğine inananlar. Jake Mürettebatın çoğunun da bu felsefeye göre yaşamasından nefret ediyordu.

"Eşyalarımı alacağım ama önce ne yapman gerektiğini biliyorsun."

Jerame'e hınzırca sırtışı karşısında Jake'in kalbi hızla çarptı. Ona hiç gülümsememişti. Bir kadının gülümsemesini arzulaması kendisinde nefret ettiği bir zayıflıktı.

"Gömleğimi çıkarayım mı?" Jerame sordu.

"Söyle, dostum!" Ted seslendi. "Söylemek zorunda olduğunu biliyorsun!"

Jake hariç herkes "Söyle, söyle!" diye bağırmaya başladı, ta ki Jerame teslim olmak için ellerini kaldırırsa ve oda sessizliğe bürünene kadar.

"Wisconsin gerçekten o kadar kötü müydü Bartleby?" Jerame, *Dogma*'daki Alan Rickman'ın yerinde bir taklidiyle mırıldandı.

Alkışlar ve kahkahalar birbirini izledi ama Kara Melekler'in komutanı mutfağa girdiğinde yine ölüm sessizliği çöktü.

* * *

Tobias Strahan önce Dee'yi, sonra Jake'i işaret etti ve mutfağa doğru yürümeye devam etti.

Dee, Jerame'e "Bir dakika içinde kanatların üzerinde çalışmaya başlayacağım," dedi ve Tobias'ı yakındaki kahvaltı köşesine kadar takip etti. Hiçbir şey söylemedi ve Kabile Prime'a bakmaktan bile kaçındı, ama zaten içinde bulundukları sorun için Piper'ı suçluyordu.

Mürettebatın dinleyemeyeceği kadar diğerlerinden uzakta değillerdi, bu yüzden belki de tamamen iğrenç bir azarlama olmayacaktı. Tobias ciddi bir şekilde azarlamayı özel olarak yapmayı tercih ediyordu. Dee, bir vampir tarafından çiğnenmenin gerçekten ne anlama gelebileceğinin korkunç görüntüsü karşısında boğazına dokundu.

İkinci Bölüm

Üçü Kara Meleklerin geri kalanından uzaklaştığında Tobias'ın söylediği ilk şey "Bana büyüden bahset," oldu.

"Kızına büyü öğrettiğin için bana bağırarak mısın?" Dee sordu.

Tobias başını salladı. "Çocukta yetenek var, onu senden başka kimsenin eğitmesini istemem."

Dee rahatlamıştı ama hâlâ şaşkındı. "Biraz daha açık konuşabilir misiniz patron?"

"Büyü eğitimi türleri, uygulamalar," dedi. "Bana siz insanların bunları nasıl organize ettiğini anlatın. Bu konuda içimde bir his var."

Tobias Strahan'ın hisleriyle tartışmak mümkün değildi. Önsezileri hiçbir zaman tam olarak doğru olmasa da, ilerideki her türlü kötülüğe ve belaya işaret eden tam doğru oklardı.

"Birkaç farklı büyü okulu var," diye başladı Dee. "Hogwarts?"

Salem Lisesi mi?" Piper söyledi.

Dee ona kötü kötü bakmadı bile.

Kabile Çocuğu'nun bir mizah anlayışı olduğunu keşfetti - her ne kadar zayıf olsa da.

"Bu şakaları kendi aramızda yapıyoruz, biliyorsun." Başbakan'a bakmak yerine havaya doğru konuştu. Adamın ona bu kadar yakın durması çok kötüydü. Onu orada, derin, karanlık ve ağırlı hissetmek için ona bakmasına gerek yoktu. Ağrısı onu ilgilendirmezdi ve bir yanı herkese yardım etmek istese bile bunu sormayacaktı.

Derin nefes al. Tobias'a konsantre ol.

"Büyü okulları, isterseniz türleri, Kuru, Kasaba, Kule ve Mağara olarak adlandırılır. Her bir cadı türü, işgal ettikleri alanın güçlerini çağırır. Gezginler hariç, ki ben de onlardan biriyim. Gezginler nerede olurlarsa olsunlar buldukları her şeyi kullanabilirler. Bizler Zanaat dünyasının çoklu görevlileriyiz."

Dee özellikle daha fazlasını söylemek istemiyordu ama Tobias ona bakmaya devam ederek bekledi. Ona ve Mürettebat'a olan sadakati eğitiminin gizliliğinin önüne geçmişti. Bu konular hakkında konuşmak yasak değildi, sadece cadıların çenelerini kapalı tutmaları şiddetle teşvik ediliyordu. Devam etmek onun için hâlâ zordu.

"Büyücüler ve sihirbazlar bu tiplere girer mi?" Piper sordu.

Sesinde gerçek bir merak vardı ve bu soru Dee'nin Tobias'ın bilmek istediği şeyi ifade edecek kelimeleri bulmasına yardımcı oldu. "Kule ve Mağara cadıları bazen o süslü unvanları kullanırlar ama onlar sadece züppedir. Cadılar cadıdır. Bu arada erkek cadılara büyücü denmez. O terimin nereden geldiğini bilmiyoruz. Her neyse, Kule halkı çok soğuk ve kibirlidir ve Mağara cadıları kendi iyilikleri için çok fazla ateş büyüsu kullanırlar, eğer beni anlıyorsanız."

Tobias, "Ne demek anlamıyorum," dedi.

"Mağara cadılarının kötü cadılar olduğunu mu söylüyorsunuz?" Piper'dan mantıklı bir soru daha.

"Hepsi değil ama -evet- ateşle oynayanları izlemek ve onlar için endişelenmek zorundasınız. Ama onlar her zaman büyü manipölatörlerinin çok çok küçük bir azınlığı olmuştur. Magmadan ve toprağın derinliklerinden enerji almak zordur."

Dee, Jake Piper'a hitap ettiğini fark etti. Patronunun iri, altın sarısı kahverengi gözlerine ciddiyle baktı. Piper, sıradan bir kadının gözlerini onun güzel, üstün benliğinden ayırmaya cüret etmesinden duyduğu rahatsızlığın hafif hırıltısını çıkardı. Lanet olası Tribe kibri. Ve onun büyük acı tatlı çikolata kahverengi gözleri de.

"Sana başka ne söyleyebilirim, Tobias?" Dee sordu. Tamam, Tobias bir Kabile'de doğmuştı ama daha çok küçük bir ocukken Karanlık Tarafa geçmişti.

"Mağaralar ve Kuleler," dedi Tobias. "Bu kelimeler bir tür düğmeye bastı." Başını iki yana salladı. "Hiçbir fikrim yok, sadece içimde bir his var." Boynunun arkasını ovuşturdu. "Şu anda yeni bir kriz için zamanım yok."

"Şu anki hislerinin şu anki operasyonumuzla bir ilgisi olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?" Piper sordu. "Peki benim ve cadının bu konuda ne yapmamızı istiyorsun?"

Tobias'ın önünde bu kelimeyi dudak bükerek söylememiştı ama Dee, Piper'ın bunu istediğinden emindi. *Onun hakkında bu kadar şirret olmayı bırak*, dedi kendi kendine. *Bu bir iş*. Adam onu çok germiştı.

Dee kendini azarlarken Tobias, "Hadi ," dedi.

Onları Malibu'daki evin resmi yemek salonuna götürdü. Başını sallayarak masada oturan Melekleri kahvaltılarını da yanlarına alarak odadan dışarı gönderdi.

Boşaltılan koltuklardan üçüne oturmak için harekete geçtiler ama hafif bir sarsıntı her şeyi titretince Dee durakladı. Başka hiç kimse bu küçük depreme aldırış etmedi. Dee iç çekti. Chicago'luydu. Güzel, düz ve sürekli sallanmayan bir yerdi.

Küçük sarsıntılar olduğunda herkesin yaptığı gibi o da hiçbir şey olmamış gibi davrandı. Tobias masanın başındaki sandalyeye oturmuştu, Piper onun soluna, Dee de sağına oturdu. Tobias ellerini uzattı. Dee onun ellerini sıkmasına izin verdi. Piper kaşlarını çattı ama elini Tobias'ın diğer bileğine doladı.

"Siz ikiniz de."

Dee, Tobias'ın ne demek istediğini anlamamış gibi davrandı ama Piper boştaki elini masanın genişliği boyunca ona doğru uzattı. "Hadi şu işi bitirelim, cadı."

"Bana hakaret eder gibi cadı keser misin?"

Piper cevap vermedi ve Tobias ona sert bakışlarından birini attı, genç delikanlı aptallık ettiğinde Saffron'a attığı türden.

"Anlaşıldı," dedi Dee.

O ve Piper parmaklarına dokundu. Temasın verdiği sıcak karıncalanma çok can sıkıcıydı. Onun da bunu hissedip hissetmediğini merak etti. Kesinlikle onun hissettiğinden daha fazla belli etmiyordu. O da göstermiyordu, değil mi? Etraflarındaki ölümlüler kendilerini ne kadar korumaya çalışırlarsa çalışsınlar, vampirlerin ne kaptıklarını söylemek zordu. Paranormal insanlara hayranlık duyabilir, onlara güvenebilir, onlarla birlikte çalışabilirdiniz ama onlar farklıydı ve bunu unutmamanız gerekiyordu.

Dee derin bir nefes aldı, gözlerini kapadı ve konsantre oldu. Birkaç saniye sonra "Mühürlendi" dedi. Ama ekledi, "Sizler zanaattan değilsiniz, bu işe yaramayacak. Ve ben psişik değilim."

"Tam bir baş ," dedi Piper.

"Aslında buna katılıyorum. Ama, sadece söylüyorum'...."

"Düşündüğünden daha psişiksin. Sen uzadıkça daha da güçleniyor- Boş ver."

"Ne demek istiyorsun-?"

"Düşün," diye emretti

Tobias.

Gözlerini kapalı tuttu ve kendisine söyleneni yaptı. En azından düşünmenin bir çeşidini. Egzersizin amacı zihni serbest bırakmak ve başka şeylerin içeri girmesine izin vermektir. Dee, Tobias'ın ne hissettiğini merak etti ve her şeyi boşluğa bıraktı.

* * *

Ateş Dee'nin teninde kayıyordu. Bir okşayışın getirdiği ateş. Dee sert ellere karşı eğilirken küller etrafında dönüyordu. Dudaklar ona dokundu, omzuna, boğazına nazikçe dokundu. Okşamalar göğüslerine, midesine, karnına ve daha aşağılara indi. Başını kaldırdı, dudakları bir öpücük için yalvarıyordu. Dişlerini gördü. Sıcaklıkla parlayan koyu kahverengi gözleri gördü. Piper'ı gördü.

"Oh, kahretsin."

* * *

Her kapı bir aynaydı ve her ayna bir kapıydı. Ateş her aynalı kapının içine ve dışına yansıyor. Hiçbiri bir anlam ifade etmiyordu. Döndü, döndü ve Melchor orada durdu.

"Sen öldün."

"Bazı yerlerde. Bazı zamanlarda," diye yanıtladı kardeşi. Bir elini uzattı. "Bana katıl."

"Ölü olarak mı?"

"Bizim dünyamızda." Döndü ve eliyle işaret etti. Binlerce Melchor da aynısını yaptı.

Siyahlar içinde bir adam belirdi. Kırmızı taştan bir sunak. Çıplak bir kadın. Uzun kızıl saçları taşın kenarından bir kan nehri gibi dökülüyordu.

Sunaktaki adam Jake'e doğru bir bıçak tuttu. "Yardım etmek ister misin?"

Sunaktaki çıplak kadın Dee McCoy'du.

Üçüncü Bölüm

"Ne gördün?"

Dee ellerini iki vampirin ellerinden çekti. Tobias'ın sorusunu "Porno," diye yanıtladı.

Piper, "Kulağa pek yardımcı olacakmış gibi gelmiyor," dedi.

Dee ona bakmayacaktı. Şimdi bakmayacaktı. Belki bir daha asla. Göğüs uçları gerilmiş ve karıncalanmıştı ve uyarılma izlerini örtmek için bol bir tişört giydiğine memnundu. Avuçlarını kot pantolonuna sildi. "Bir çift Prime'a dokunurken seks hakkında düşünmek tamamen tipiktir."

"Doğru," diye yanıtladı Tobias. "Telepatik olduğumuz kadar azgın da doğarız. Ama sen bir şey gördün mü Dee?"

"Hayır. Görüler bana göre değil patron."

Tobias Piper'a baktı. Dee, Piper'ın kendisine baktığının fazlasıyla farkındaydı. "Bir şey var mı, Jake?"

"Aynalar ve kapılar," diye yanıtladı Piper. "Yansımaların yansımaları-oh, ve ateş."

"Benimkinde de ateş vardı," diye ekledi

Dee. "Başka bir şey var mı?"

Piper bir süre cevap vermedi. Dee onu tuttuğunu fark etti. Nefes al. Beklerken derisi elektrikli bir beklentiyle karıncalandı - Piper'ın söyleyecek önemli bir şeyi vardı.

Sonra Piper dedi ki. "Yeraltında olduğuma dair bir izlenim edindim." "Hepsi bu mu?"

"Evet, Tobias."

Hepsi bu değildi. Dee tek gördüğünün bu olmadığından emindi. Ama bu imgelem olayının Tobias'tan başkası için işe yaradığından da emin değildi. Gördüklerini hayal ettiği gibi hayal ettiği bir şey olabilecek bir konuda adamın doğruluğunu sorgulamak aptallık olurdu. Onu bu konuda sorgulamayabilirdi ama şüphelerini kafasında Piper'a karşı tuttuğu dosyanın içine tıktırdı.

Ve kendi kendine itiraf etti ki, eğer Piper cinsiyetçi bir domuz olmasaydı ve onu becermek istemeseydi, ondan bu kadar nefret etmeyebilir ve ona bu kadar güvenmeyebilirdi. Hem de kötü bir şekilde. Cinsiyetçilerle seks yapmak McCoy kadınlarının yaptığı bir şey değildi.

Kara Meleklerin seksi vücutlu, sert erkekleri arasında takılmanın sorunu, her zaman feromonların ve cinsel gerilimin var olmasıydı.

havada süzülüyordu. Özellikle de tehlikeli bir görev herkese hayatta olduklarını hatırlattıktan sonra, şehvetin sürekli titremesinden kaçmak imkansızdı. Ve Mürettebat'ta çok fazla kadın yoktu, erkeklerden birkaçı da birbirleri için yanıp tutuşmuyor değildi. Dee kendisine asılınmasına alışkındı ve takdir edilmekten memnundu ama hiçbir teklifi ciddiye almıyordu. En azından Tobias'ın tüm savaşçıları, Kara Melekler şimdiki gibi bir operasyondayken azgınlıklarını azaltıyordu ama şehvetin alt akımı her zaman oradaydı. Tobias, disiplin için koyduğu kurallara herkes uyduğu sürece bunun aslında moral için iyi olduğunu söylemişti.

Dee, Jake Piper'ın anladığını sanmıyordu. Ya da Tribe Prime kimliğine dikkat edemeyecek kadar kibirliydi. Dee onun kimseye açıkça asılmadığını, hatta iş olmadığı sürece dışı Meleklerden hiçbirisiyle konuşmadığını kabul etmek zorundaydı ama bazen onu bakarken yakalıyordu. Gözleri o kadar koyu kahverengiydi ki neredeyse siyahtı, ama bakışları arzuladığı bir şeyi taradığında yakan bir siyahtı bu.

Eğer o kara ateşten bakışlar ona dönerse, Dee ne yapacağını bilmiyordu. Onu öldürmeyi umuyordu. Ama başka bir tepkiden korkuyordu, bu yüzden onun yanında gardını her zaman yüksek tutuyordu.

Piper'ın sesi Dee'yi hayal aleminden çıkardı. "Ne gördün, Tobias?"

Liderine odaklandı. "Herhangi bir şey?"

"Kırmızı kayalar," dedi Tobias. "Kırmızı kayalardan oluşan bir manzara gördüm."

Dee iPhone'unu çıkardı. "Google Haritalar'da kırmızı kayalara bakmamı ister misin?"

Piper, "Güneybatı'nın çoğu kırmızı kayalardan oluşuyor," dedi. "Neresi olduğu hakkında bir fikrin var mı, Tobias? Colorado mu? New Mexico-Moğolistan?"

Tobias başını salladı. Ayağa kalktı, o ve Piper da onu takip etti. "İçimde bir yerlerde kara büyü yapıldığına dair bir his var ve bunu durdurmamız gerekiyor."

Dee liderlerine, "Zaten biraz meşgulüz," diye hatırlattı.

Kara Melekler' son operasyonu, Los Angeles bölgesindeki tüm paranormal insanları, birilerinin vampirleri, werewolf'ları ve insan dışı yeteneklere sahip diğer her şeyi ölümlü dünyaya yayma çabalarından kurtarmaya çalışmaktı. Dün gece, dünyanın aralarında bir vampir film yıldızı olduğunu keşfetmesini engellemekle geçti. Vampirler için gün ışığı ilaçlarının verildiği ve diğer önemli doğaüstü ilaçların tıbbi tesisi koruyorlardı. Bu klinikte

zaten bir kez bombalanmıştı - ölümlü itfaiye ve polis departmanlarını bir sürü soruyla birlikte araziye getirme girişimi. Bunun gibi her türlü pislik kötü adamlar tarafından yapılıyordu. Her türlü gerçek ve mevcut tehlike devam ediyordu. Karanlık Meleklerin ihtiyacı olan son şey sihir ve Tobias'ın duygularından biriyle ilgili ayrı bir sorundu.

"Kesinlikle, Dee," dedi Tobias, muhtemelen tüm bunları onun kafasından yeni çıkarmıştı. "Bu yüzden ikinizi Los Angeles operasyonundan ayırıyorum. Sana ve Jake'e büyülmüş tehdidi ortadan kaldırmanız için ayrı bir görev veriyorum. Her ne olursa olsun," diye ekledi.

Ama....

Dee bunu söylemedi, bunun için fazla disiplinliydi ama kalbi çarptı ve bağırsakları düğümlendi. Zihni bir an için bomboş kaldı. Tobias'tan Piper'a baktı. Bir an için Piper da onun kadar dehşete düşmüş gibi göründü ama sonra yüz ifadesini kontrol altına almayı başardı. İkisi de tartışmadı. Kara Melekler doğaüstü dünyanın ordusuydu.

"Evet, patron," diye yanıtladı Piper. ""

Biz mi? Piper "*biz*" derken ne demek istedi? Dee öfkeyle kendini toparladı. Sonra o tek kelimeyi -biz- söyleyerek eski Kabile Reisi'nin varlığını kabul ettiğini fark etti. Doğru yönde atılmış bir adım mı? Ya da başka bir seçenek olmadığını kabulü.

İyi bir asker olmasına rağmen Dee'nin başka sorumlulukları da vardı. Avucunu kaldırdı. "Her şeyin bir sırası var patron. Jerame'e kanatlarını keseceğime söz verdim. Ne? Cadı avına çıkmadan önce bunu yapmalıyım."

Dördüncü Bölüm

Ne *nefelim* ne de cadı onun ana banyoda kendileriyle birlikte olmasını istemiyordu ama Jake onların sessiz onaylamamalarına aldırmadı ve yine de onlara eşlik etti. Kollarını kavuşturarak, Kabiledeki kardeşlerinin arasında geçirdiği güzel ve kötü günlerde evim dediği her yerden daha büyük olan odanın fayans döşeli duvarına yaslandı. Eğilmek, uzanmak ve izlemek konusunda her zaman iyi olmuştu. Fark edilmeden dikkatini vermek en güçlü hayatta kalma yeteneklerinden biriydi.

"ihtiyacımız yok," diye yakındı.

"Artık bir takımız," diyerek ikiliyle birlikte banyoya girmek için bahane bulmuştu. "Sen nereye gidersen, ben de oraya giderim."

Onu yakalayıp yüzündeki alaycı ifadeyi öpmemek onun için çok zor olmuştu. Onu mihrapta çıplak gördükten sonra -hayır, bu hayal gücüydü. Jake hâlâ banyonun çift lavabosunun üzerindeki büyük aynaya bakmamaya dikkat ediyordu. İmgelemin içindeki aynalar ve alevler onu sarsmıştı. Aynaya bakarsa Melchor'un kendisine baktığını görebilir miydi? Yanında mı duruyordu?

Son konuşmaları, Melchor'un son anları Jake'in aklından geçti.

"Reynardlar geliyor. Dışarı çıkamayız. Başka seçeneğimiz yok," dedi Jake kardeşine. Asal Klan'a doğru koşma isteğiyle savaştı. Bu işi bir an önce bitirmek istiyordu. Uzun zamandır bu işi bitirmek istiyordu. Ama Melchor'la bir kez daha şansını denemek zorundaydı. Eski bir vampir kabilesinden geriye bir tek onlar kalmıştı.

"Her zaman bir seçenek vardır, kardeşim," dedi diğer Leviathan Kabilesi Prime. "Savaş asla sona ermeyecek."

Yakov içindi. "Yeni bir hayatımız olabilir."

"Dişlerini çekmiş bir korkağa dönüşmeyeceğim. Bu hayat değil."

Beş Asal odaya hücum etti. Artık kaçacak yer yoktu. Asallar Klan Çocuklarıydı, tamamen silahlıydılar ve sadece dişleri ve pençeleri yoktu.

Jake teslim olmak için ellerini kaldırdı.

Melchor gülerek Asallara saldırdı.

Jake her zaman, ölümüne görkemli bir savaşta kardeşine katılmanın daha iyi olup olmayacağını merak ederdi.

Ama bu kadar anı yeter. Aynalarda görülen rüyalar yeter.

Şu anda aynanın yüzeyinden kendi yansımasının camda görünmeyeceği kadar uzakta duruyordu. Ölümlüler vampirlerin kendi yansımalarını göremedikleri fikrine nereden kapılmışlardı? Yoksa onların yansımaları yok muydu?

Jerame'in ihtiyaçları hem tıbbi hem de büyüseldi. Jake'e göre psikolojik de. Jerame kanat çıkıntılarının uzamasına izin verirse bir iblise dönüşeceğine inanıyordu. Jake Jerame'in düşüncelerini anlamıyordu ama şu anda ona imreniyordu. *Nefelim* gömleğini çıkarmıştı ve cadının elleri onun üzerindeydi. Elllerinde bir bıçak, bir iğne ve keskin kokulu bir merhem vardı. Çalışırken fısıldıyordu. Jake onun söylediği tek bir kelimeyi bile anlayamadığı için, eğer bu melodik sesler kelimeyse, büyüleri büyüleri olduğunu tahmin etti.

Dee McCoy'un çok güzel bir sesi vardı. O güne kadar gördüğü en güzel ölümlü kadın değildi. Onunla ilk karşılaştığında kızıl saçlarını ve yanaklarını kaplayan çillerini oldukça itici bulmuştu. Ama konuştuğunda müzik gibi geliyordu. Arkasını döndüğünde, dar kot pantolonun mükemmel, dolgun kalçasına oturuşunu görünce büyülenmişti. Göğüsleri mükemmel, beli dar, kalçaları yuvarlak ve kadınsıydı. Ve çok güzel kokuyordu.

Bunun parfüm ya da sabunla bir ilgisi yoktu -Kara Melekler günlerce terli ve yıkanmamış kaldıkları bazı durumlarla karşılaşmışlardı. Ama Dee McCoy'a her yaklaştığında, bakımının durumu ne olursa olsun, Jake onun eşsiz, baharatlı kokusuyla yıkanırdı. Sağduyulu soruşturmalar sayesinde cadının doğal parfümünü kendisinden başka kimsenin fark etmediğini keşfetmişti. Jake bu sıcak baharatın onun tadılmamış kanından aktığını hayal ediyordu.

Dee'nin kokusunu içine . *Bakire kanı*, diye düşündü.

Jerame nefesini tuttu. Bu Jake'i hayal aleminden kopardı. *Nefelim* solgundu, yüzü acıdan gerilmişti. Neden her birkaç ayda bir kendini bu duruma sokuyordu?

Jake ona, "Bir şey söyle," diye öğüt verdi. "çıkart." Jerame'in bakışları ona doğru kaydı. "Zombiler," dedi. "Kıpırdamadan dur," dedi cadı. "Neredeyse bitti."

Jake'e bir bakış fırlattı ve "Teşekkürler" diye mırıldandı. Jake'in Dee McCoy'dan duyacağını hiç düşünmediği bir sözcüktü bu.

"Peki ya zombiler?" Jake, Jerame'i daha fazla konuşması için cesaretlendirdi.

"Onları koruyabilir miyiz? Zombileri. Eğer zombiler olsaydı?"

"Zombilerin kalp atışları var mı?" Jake merak etti.

"Neden?" Dee sordu.

Jake, "Çünkü kalp atışı olmayan hiçbir şeyi korumak zorunda olduğumuzu düşünmüyorum," dedi.

Jerame sıkılmış dişlerinin arasından, "İyi bir noktaya değindin," dedi.

"Zombiler cadılar tarafından yaratılmıyor mu, McCoy?" Jake sordu. "tür vodoun laneti mi?"

Ona her zamanki sinirli bakışını attı. "Cadı doktorları, Piper."

"Sen doktor olan bir cadı değil misin?" Jerame sordu.

"Henüz doktoramı yapmadım," diye cevap verdi. "Ve fizik üzerine olacak, büyücülük üzerine değil."

Sözleri Jake'in içinden bir kıvılcım geçirdi. "Ölülerle konuşan cadılar var mı? Onları hayata döndürmeye çalışın?"

Cevap vermeden önce Jerame'in sırtına biraz daha merhem sürdü. "Orta Çağ'da bu tür saçmalıkları deneyen bazı Kule büyücüleri vardı. Kilise onları kazığa bağlayıp yaktı ve gölge kitaplarını da onlarla birlikte ateşin üzerine attı. Cadıların geri kalanı bile bu kararda Engizisyon'a katılmak zorunda kaldı."

"Ölülerle konuşmak iyi bir şey değil mi? Peki ya ruh çağırma seansları?"

Yüksek sesle iç çekti. "Ben bir cadıyım Piper, medyum değil. Ölülerle konuşmak hakkında hiçbir şey bilmiyorum." Jerame'in omzuna hafifçe vurdu. "İşimiz bitti, bebeğim."

Jake, Melchor'un kendisiyle konuştuğunu hayal etmekten kendini alamıyordu. Ya o büyülü kitaplardan bazıları hâlâ varsa?

Jerame ayağa kalktı ve gerindi. Dee *nefelimin* çıplak sırtına bakarken Jake kıskançlıktan neredeyse hırlıyacaktı. *Yaptığı işi inceliyor*, dedi kendi kendine ve kimse bu sahiplenici hareketi fark etmeden önce yumruklarını çözdü.

Jerame odadan çıktı ve Jake'in yanından geçerken, "İyi avlar, dostum," dedi.

Cadı banyo lavabosunda ellerini yıkarken Jake ona doğru ilerledi. Çok yaklaşmamaya dikkat ediyordu. Onu ürkütmek, kokusundan ya da teninin yaydığı sıcaklıktan etkilenmek istemiyordu.

Elinde olmadan bu kez aynaya bir göz attı ve orada Dee'nin ve kendi yansımasından daha fazlası vardı. Bir girdap yakaladı

duman ve yansıtıcı baloncuklar? Balonlar mı? Gördüğünü sandığı şey her neyse, görüntü neredeyse gördüğü anda kayboldu. Orada sadece o ve Dee vardı, camdan birbirlerine bakıyorlardı.

"Peki," diye sordu yansımasına. "Şimdi ne yapacağız?"

Jake'in hiçbir fikri yoktu ama Tobias'ın bir keresinde söylediği bir şeyi öğrenmişti: *"Bir planın varmış gibi davranırsan, bir şeyler sana gelecektir."*

İkisi de öylece durup kötü adamların kendilerine gelmesini bekleyemezdi. Tobias'ın duygularını araştırmak için normalde nasıl bir yol izlenmesi gerektiğini kadına soramayacak kadar gururluydu. Zaten onun da bir cevabı olacağından şüpheliydi.

Beşinci Bölüm

"Banyoda dikilip birbirimize mi bakacağız?"

Piper arkasını döndü ve Dee'yi odada yalnız bıraktı. Onun gidişini izlemek can sıkıcıydı ama adamın yürüyüşünü izlemek için güzel bir kıcı söylemek gerekiyordu. Onu takip etmeden önce bir an bekledi, böylece onu takip ettiği fark edilmeyecekti. Ne kadar aptalca ve çocukça olursa olsun, bu aynı zamanda ona çıktıkları bu operasyonda lider olmadığını göstermenin bir yoluydu.

"Biz ortağız," dedi mutfığa geri döndüklerinde ona yaklaşarak. "Tıpkı herhangi bir Kara Melek operasyonunda olduğu gibi." Tobias'ın yanına gidip bir sonraki adımda ne yapmalarını istediğini sormayı çok isterdi ama bu şekilde olmayacağını tahmin ediyordu. Ayrıca, Tobias şu anda dikkatinin çoğunu çeken vampir dişi Flare ile konuşmakla meşguldü.

Piper başıyla onayladı. "Bilgi ya da ipucu eksikliği dışında diğer operasyonlar gibi." Başparmağını çene çizgisi boyunca ovuşturdu. Sonra etrafına bakındı. "Bay Lancer," diye seslendi.

Los Angeles'tayken Kara Meleklerin evini güvenli bir ev olarak kullanmasına izin veren ölümlü adam Ben Lancer garaja açılan kapının yanında duruyordu. Siyah bir takım elbise giymişti ve Dee işe gitmek üzere yola çıktığını tahmin etti. Ben Lancer yaşlı olabilirdi ama gümüş saçlı adam uzun boylu ve heybetliydi. Bir kişisel güvenlik şirketinin başındaydı.

Piper ve Dee'nin yanına gelmesini sessizce bekledi, yüz ifadesi sert ve okunaksızdı.

Piper, Lancer'a "Biraz yardıma ihtiyacım var efendim," dedi. "Ailenizde bir kahin olduğuna dair bir şeyler duydum."

Lancer tereddüt etti. Piper'a onaylamaz bir tavırla baktı. "Onun zaten kendine ait bir Başbakanı var."

"Özür dilerim efendim ama ne demek istediğinizi anlamadım?" "Torunum bir Klan Çocuğuna bağlandı."

"Tebrikler efendim," dedi Piper.

Dee onun ses tonunda ironi olmamasına şaşırılmıştı. Ayrıca sonunda onun ne demek istediğini de anlamıştı.

Ben Lancer'a "Bizimkinden farklı psişik yetenekleri olan birine ihtiyacımız var" dedi.

"Domini şu anda bir güvenlik müşterisiyle birlikte," diye yanıtladı Lancer. "Korumalarımız bir iş üzerindeyken onları rahatsız etmek gibi bir alışkanlığımız yok."

Dee onun torununu inatla koruduğunu düşünüyordu. Onu suçladığından değil. Paranormal toplumdaki bu kriz sırasında bazı korkunç insanların evine girmesine izin vermişti. Bu onun için iyi bir şeydi ama torununun ateş hattına girmesini istemezdi.

"Sadece onunla konuşmak istiyorum," dedi Piper. "Belki bana gelecek hakkında bir şeyler söyleyebilir."

Lancer, "Asla çok uzak geleceğı görmüyor," dedi.

"Ben de bunu arıyorum."

"Ve asla önemli bir şey görmüyor."

Dee, Piper daha tek kelime edemeden konuştu. "Eğer onunla konuşabilirsek imgelemlerinde önemli bir şey keşfedebiliriz. Tobias'ın hislerinden biri var ve bunu araştırmak için görevlendirildik."

Tobias'ın adını anmak istenen etkiyi yarattı. Lancer onlara torununa ulaşabilecekleri bir cep telefonu numarası verdi ve evden ayrılmadan önce onlara şans diledi.

* * *

Ben Lancer'ın torunu onlarla sabah 10:30'da bir otoparkta buluşmayı kabul etti. Kendisinin koruması gereken bir koruma olduğunu ve onlara birkaç dakikadan fazla zaman ayıramayacağını belirtti.

Kara Meleklerin siyah SUV'larından birine binip Malibu'dan buluşma yerine doğru yola çıktılar. Yol boyunca ikisi de konuşmadığı için tek ses, cam sileceklerinin serin Aralık yağmurunun damlalarını silip süpürmesiydi.

Jake ellerini direksiyondan ayırmıyor, dikkatini yoğun trafiğe ve ıslak yola veriyordu. Son derece sakın görüldüğünün farkındaydı, bu konuda çok fazla pratik yapmıştı ama Dee McCoy'a bu kadar yakın olduğu için diğer duyuları çılgına dönmüştü. Onunla daha önce hiç yalnız kalmamıştı. Bir Prime Kabilesi için ölümlü bir dişiyle yalnız kalmanın tek bir nedeni vardı. Fantezi kurma dürtüsüyle savaştı ama bu çok zordu. Kadının baharatlı kokusu arabanın içindeki yakınlıkta yoğun bir afrodizyak etkisi yaratıyordu. Ve farkında olsun ya da olmasın, uyarılmanın verdiği misk kokusu zaten kışkırtıcı olan kokusuna karanlık bir alt ton katıyordu.

Tobias, liderim, bunu bana nasıl yaparsın?

Cadının da kendisi gibi rahatsız olup olmadığını merak ediyordu. Ayrıca cadının yol boyunca akıllı telefonundan mesaj ve e-posta göndererek vakit geçirmesine de içerlemişti.

Jake cipi belirlenen park yerinde durdurup motoru kapatana kadar bekledi ve "Umarım vaktini arkadaşlarıyla dedikodu yaparak geçirmemişsindir," dedi.

* * *

"Hayır!" Dee vampirle yüzleşmek için döndüğünde ona ters ters baktı. "Tamam, biri Saffron'a bir mesajdı ama cadı topluluğunun tuhaflıklar hakkında sahip olabileceği herhangi bir bilgi için talepler gönderiyordum." demeyecek kadar dürüsttü.

"Böyle mi ifade , *tuhaflıklar*? Bu gerçek bir kelime mi?"

Bu görevde proaktif olmaya devam ederken Piper'ı görmezden gelmek için elinden geleni yapıyordu. Daha önce Piper'la hiç yalnız vakit geçirmemişti, hele bu kadar yakın hiç. Bu çok endişe vericiydi.

"Evet," diye cevap verdi. Dee telefonu kaldırdı. "Şimdi cevapları bekliyoruz."

Su sıçramış ön camdan dışarı baktı. "Şimdi aracımızın gelmesini bekliyoruz."

"Domini Reynard'ı gördün mü? En az 1.80 boyunda. O kızın orta boylu bir yanı yok."

"Reynard?" Bu isim Piper'ın kulağına kötü bir tada sahipmiş gibi geldi. "Reynard Klanı."

"Ben Lancer size Domini'nin bir Klan Çocuğuna bağlı olduğunu söylemişti."

Piper başka bir şey söylemedi ama Dee yeni gerginliğin farkındaydı. Adamın söylemek istediği şeyler olduğunu düşündü. Belki de Tribe günlerinde Reynard'larla bir ilişkisi olmuştu.

"Domini'den yardım istedik," diye hatırlattı Prime. "Kocasına karşı bir şeyiniz olsa bile ona kaba davranmayın."

"Birini harika bir anne yapacaksın," dedi Piper. "Ya da, muhtemelen, kötü bir üvey anne. Ölümlü aile terminolojisinde pek iyi değilim."

Adamın ne demek istediğini tam olarak bildiğinden emindi ama ölümlülerle ilişkilerinde hâlâ nispeten yeni olduğu için ona şüpheyle zorundaydı. Yüzünü buruşturdu, adamın ölümlülerle yeni tanışmış olma kartını oynayarak pek çok şeyden sıyrılabilceğini bildiğini biliyordu.

Dee, Klan ve Aile vampirlerinin anaerkil toplumlar olmasına rağmen Kabile vampirleri arasında anne olmadığının farkındaydı. Kabile vampirleri arasında bir toplum olarak geçen şey, vampir dişileri üreme stoku olarak ve ölümlü kadınları zevk köleleri olarak tutmaktı. Erkekler hiyerarşideki yerleri için birbirleriyle savaşırdı. Bir Kabile Prime'in evinde dostane ya da ailevi hiçbir şey olmazdı.

"Bu ölmekte olan bir hayat," diye fısıldadı Piper.

Dee, Piper'in onunla konuşup konuşmadığından emin değildi. Piper konuştuğundan bir süre sonra yanlarına bir araba yanaştığı için fark etmedi. Arabanın sürücü koltuğundan bir kadın indi ve onların arkasına geçti. Dee koltuğunda döndü. Piper dikiz aynasından kadına baktı.

"Daha önce tanışmıştık," dedi Domini Reynard Dee'ye. Piper'in başının arkasına hızlı bir bakış attı, sonra dikkatini tekrar Dee'ye verdi. "Ne kadar yardımcı olabileceğimi bilmiyorum. Tam olarak uygun bir medyum değilim-Tower adında birini tanıyor musunuz?" Gözlerini kırıştırdı. "Neyse boş ver. Sana geleceği söyleme konusunda profesyonel olmadığımı söylüyordum. Bunu komutla yapamam. Gerçi diyetime demirle zenginleştirilmiş sıvı takviyeler eklemeye başladığımdan beri bu yeteneğim daha da güçlendi."

"Bir Prime'in tadına bakmaya başladığından beri," dedi

Piper. Kan içmek, diye yorumladı Dee.

"Bağlanmayı onaylamıyor musun, Leviathan?" Domini sordu.

"Piper," diye düzeltti. Kelimeleri yumuşak ve tonsuz çıkmıştı. "Tabii ki hayır, hanımefendi. Ben artık bir Aile çocuğuyum."

Domini, mümkünse Piper'dan daha az yüz ifadesiyle, "Kaballığım için özür dilerim, Prime Piper," dedi. Saatine ve tekrar Dee'ye baktı. "Fazla zamanım yok. Peki, ne yapmamı istiyorsun?"

Dee, Kara Melekler'in dışından birinin Ekip'ten birine kaba davranmasına oldukça içerlemişti. Eğer biri Piper'a sataşacaksa, bu o olmalıydı. Domini'ye duygulardan, imgelemlerden ve ne aradıklarına dair hiçbir fikirleri olmadığından ama kötü bir şeyler döndüğünden hiç şüphesi olmadığından bahsetti.

Domini başını salladı. "Ah, evet. Tobias Strahan'ın duygularını duymuştum." Deri koltuğa yaslandı ve gözlerini kapattı. "Bakalım bir şey ekleyebilecek miyim." Bir süre sadece camlardan gelen yağmur sesi duyuldu.

Dee bir koruma çemberi kurar, enerjiyi yoğunlaştırmak için bir şey kullanır, ne tür bir büyüye ihtiyaç duyulduğuna bağlı olarak başka şeyler yapardı.

. Herkesin çalışma yöntemi kendine. Kapüşonunun cebinde bir bilye vardı ve onu kristal küre yerine Domini'ye vermeyi düşündü. Belki de bu -

"Balonların birbirine değmesine izin vermeyin," dedi kahin.

Dee bunun bugün duydukları ve gördükleri diğer her şey kadar mantıklı olduğunu düşündü.

"Ne balonu?" diye sordu.

"En ufak bir fikrim bile yok," dedi Domini.

"Neden dokunmasınlar ki?" Piper sordu.

"Çünkü bu dünyaları yok eder, tabii ki."

"Elbette." Piper içini çekti. "Başka bir şey var mı, hanımefendi?"

"Derinlere inmelişiniz," dedi Domini. "Meşelerin ve kırmızı kayaların derinliklerine. Kayaların altında yanıyor."

Domini gözlerini açtı. Sonra arabanın kapısını açtı ve park yerindeki betonun üzerine kustu.

Dee ona mendil ve bir şişe su uzattı.

Domini ağzını silip yere su tükürdükten sonra, "Böyle bir şey daha önce hiç olmamıştı," dedi. "Teşekkürler." Bu kez arabanın kapısını kapatmadı. "Hepsi bu kadar," dedi kararlı bir şekilde. "Umarım yardımı dokunur, ama buna güvenme."

"Ama-" Dee başladı.

"Eğer bundan sağ çıkabilirseniz ikinizin sonsuza dek mutlu yaşayacağınıza eminim. Şimdi müşterimin yanına dönmeliyim."

Sonra Domini Reynard cipin kapısını arkasından çarparak gitti.

Altıncı Bölüm

"Yardımcı olmama konusunda muhtemelen haklı," dedi Jake. Ve bu onun tek fikriydi.

"Belki okuması berbattı ama arabaya bindiğinde söylediği ilk şeyi hatırlıyor musun?"

"Tower adında birini tanıyıp tanımadığınızı sordu," diye hatırladı. "Seninle konuştuğunu söyleyip itiraz edeceksin ama bence ikimizi de kastetti."

"Bunu nasıl anladın?" "Ben bir telepatım."

Kadın ikna olmamıştı ama McCoy onunla tartışmadı. "Biliyor musun? Tower adında biri mi? Henüz değil," diye ekledi o cevap vermeden önce.

Jake gülümsemeye çalıştı ama tam olarak başarılı olamadı. "Kule bir büyü okulu, değil mi?"

Başını salladı ama telefonunu yine çıkarmış, ekranda geziniyordu. Jake'in Kabile olarak doğmanın cezalarını kabul etmek için teslim olmasının pek çok nedeninden biri de Kabile Asallarının kaçındığı tüm teknolojik avantajları deneyimleme fırsatıydı. Sadece ışıktaki yaşamaktan çok daha fazlasını istiyordu.

Öte yandan, teknolojinin baş belası olduğu zamanlar da oldu. "Telefonu çöpe atmadan önce bana o telefonda işe yarar bir şey olduğunu söyle. Pencere," dedi cadıya.

Kızgınlık bekliyordu ama Dee onun yerine kıkırdadı. "Ohio'daki bir arkadaşımın gelen ilginç bir mesaj var. Zanaatkârlara hayatlarında tuhaf bir şeyler olup olmadığını sordum. Cevap verdi: AMCAM GÜNDÖNÜMÜ İÇİN EVE GELMEDİ. ONA ULAŞAMIYORUM. ONU KONTROL ETMEK İÇİN BEN Mİ? Bu Mary Sacher'dan. Sacher'lar çok yakın bir ailedir ve Zanaat'ta çok eskidirler. Leon Sacher Amca burada, Los Angeles'ta yaşıyor."

"Ve o bir Kule büyücüsü."

"Bu terimden nefret ediyorum. Ama evet, o Kule teorisyenlerinin Einstein'ıdır. Evet, teori, pratik değil," diye ekledi o sormadan önce. "Kule çalışmaları gerçek dünya yerine en iyi bilgisayar simülasyonlarında yapılır. O gerçek dünyada emekli bir kütüphaneci," diye ekledi. Konuşurken başparmaklarıyla bir şeyler yazıyor ve akıllı telefonunun ekranına bakmaya devam ediyordu.

Yani Reynard'ın dişi kadını ile cadının arkadaşı arasında bir ipucu bulmuşlardı. "Elimizde bir adres var mı?"

"Az önce biz dedin."

"Bunu alışkanlık haline getirmeye çalışıyorum. İkimizin bir ekip olarak çalıştığını kabul edersem, hata yaptığımızda suçu paylaşıyoruz."

"Bu adil."

"Bu emekli kütüphanecinin adresi var mı?"

"Yeni aldım. Oxnard'da yaşıyor. " GPS ünitesine koordinatları girdi.

"Oxnard Büyücüsü, ha?"

"Sürmeye devam et, Prime," dedi bastırarak. "Onun numarasını aramaya devam edeceğim." Jake park yerinden çıktı ve yoğun Los Angeles trafiğine girdi.

Dee McCoy koltuğuna geri yerleşti ve önüne baktı. Yine sessizlik hüküm sürüyordu.

En azından eskisi kadar gergin değildi. Ya da belki de sadece onun kendisine olan alışlagelmiş öfkesinin biraz yatıştığını hayal etti. *Onun uyarılmadığını* fark etti ve nefis kokusu arabanın içinde dönmeye devam ederken kendi kendine gülümsedi.

* * *

Dee, Piper'ın genellikle ciddi olan yüzünde neden kısa bir süre için bir gülümseme belirmediğini bilmiyordu ama bu onun her zamanki donuk ifadesine göre bir gelişmeydi. O Prime'dı, bu yüzden elbette yakışıklıydı, ama nadiren sevimli bir duygu gösterdiğinde ne kadar yakışıklı olduğunu takdir etmek zordu. Yine de fark etmekten kendini alamıyordu. Bir insan nasıl hem bu kadar sinir bozucu hem de tehlikeli derecede çekici olabilirdi ki... Doğru ya, o bir vampirdi.

'Oxnard Büyücüsü' biraz eğlenceliydi, kabul etmek zorundaydı.

Bu işe bir son vermeye karar vermeden önce Leon Sacher'in sesli mesaj kutusuna dört mesaj bıraktı. Yan pencereden dışarı baktı, yağmurun sıçrattığı camdan dışarı bakıyordu. Yerde hafif bir sis vardı. Arabalar girdap gibi dönen griliğin içinden geçiyor, sis lastiklere kadar yükseldiği için havada süzülüyormuş gibi görünüyordu. Cildi soğuktan diken diken olmuştu. Etraflarındaki manzara için ürkütücü çok basit bir kelimeydi.

"Sen-?" diye başladı. Ama sözünü bitiremeden deprem onu koltuğunda salladı. Otomatik olarak Piper'ın koluna uzandı.

"Ne yapayım?" diye sordu kız ona dokunamadan.

Elini bıraktı. Dünya artık sarsılmıyordu. Hiçbir şey olmamış gibi sürmeye devam etti. Etraflarındaki trafik ilerlemeye devam etti. Sanki hiçbir şey olmamış gibi.

Sis gitmişti.

"Depremi hissettin mi?" diye sordu. "Az mi?" "Deprem falan olmadı."

Dee kollarını karnının üzerinde kavuşturdu. Titremeye başlamayı reddetti. "Ben de bundan korkuyordum." Piper ona doğru baktı, yağmurda yoğun trafikte yapılacak güvenli bir şey değildi. "Yola dikkat et!" diye bağırdı ona.

Kahretsin, korkmuştu.

* * *

Hızlı bir bakış Jake'e McCoy'un derinden sarsılmış olduğunu gösterdi. Onun çetin ceviz olduğunu, kolay kolay korkmadığını biliyordu. Canavarlarla yüzleşmek Kara Melekler için standart bir operasyon prosedürüydü. Onun hissettiklerinin gerçek olmadığıyla alay edemezdi - en azından öznel olarak. Psişik olarak mı? Sihirsel olarak mı?

"Belki de Güç'te bir sarsıntı hissettin," diye önerdi Jake.

"Güç mü? Sakın bana *Yıldız Savaşları*'nı bildiğini söyleme."

En azından onu korkusundan uzaklaştırmıştı. "Pop kültürü hakkında bilgi sahibi olmadan siz Karanlık Meleklerle iletişim kurmak imkânsız. *Karanlık tarafa gelin* tişörtüm bile var - *kurabiyelerimiz var*."

İsteksiz bir kahkaha attı. "Bu sabah bir sarsıntı hissettin mi? Tobias'la yemek odasında mı?"

"Evet. O titreme gerçekten oldu."

McCoy iç çekti. "En azından tamamen deli değilim."

"Leydi Reynard dedi ki, 'Derinlere gitmelisin. Meşelerin ve kırmızı kayaların derinliklerine. Kayaların altında yanıyor' dedi. Bana bunun depremlerle bir ilgisi olabilir mi gibi geliyor."

"Ama-nerede? Eğer o deprem sadece benim kafamın içindeyse...? Uyarı?

Hayal gücü mü?" McCoy omuz silkti.

"Yapmanız gereken şey bunun sizin için gerçekleştiğini kabul etmek ve de bunu bir ipucu olarak değerlendireceğiz. Gördüğün ve hissettiğin şeylerin ayrıntılarını açıkla."

Pencereden dışarı baktı. "Artık sis yok. Yükselen sisi hayal etmiş olmalıyım -'sabah meşelerin üzerindeki sis'- Lanet olsun! Şimdi Domini gibi konuşuyorum." Parmaklarını şakaklarına bastırdı, bir avucunu alnına sürttü.

"Sanırım bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikriniz yok."

"Daha önce hiç imgelem görmemiştim. Umarım bir daha da görmem."

"Sen bir cadısın, medyum değilsin, bunu daha önce de söylemiştin. Ancak, biz diğer ipuçlarının peşindeyken, meşelerden sisin fiziksel dünyada nerede olduğunu bulmaya çalış."

Yedinci Bölüm

Tek kelime daha etmeden Leon Sacher'ın küçük evinin önüne vardılar. Ya da başka bir deprem, Dee bunu fark etmekten mutluydu. Yağmur da durmuş ve güneş açmıştı. Cipten indiğinde gülümsüyordu.

Ön kapıya doğru yürürlerken Piper, "Güneş ışığı insanı neşelendiriyor," dedi.

"Işığı sevmek insanın doğasında var," dedi. "Sen bunu ." Kelimeleri ağzından çıkar çıkmaz söylememiş olmayı diledi. Dilin beyinden hızlı olması her zaman iyi bir şey değildir. "Seninle alay ettiğim için gerçekten özür dilerim. Yapmamaya çalışacağım-"

"Biz Melekler her zaman birbirimize sataşırız. Bunu yoldaşlığın bir işareti olarak kabul edelim."

Harika! Kadın kabalık ediyordu ve adam da makul davranıyordu - muhtemelen sadece kadının kendini kötü hissetmesini sağlamak için. Ve çok da iyi başarıyordu.

Dee gülümsemeye zorladı. "İyi. Gel bakalım, yoldaş." Piper bir adım arkasındayken kapıya doğru ilerledi.

Gizleniyor, diye düşündü. Takip etmek. Bırak artık, McCoy. Büyük, sıcak, muhteşem ve biraz fazla yakın olmaktan başka bir şey yapmıyor. Biraz inancın olsun. Tobias ona güveniyor. Ama-

"Arkanı kolla."

Dee vampirle yüzleşmek için döndü. "Ne?"

"Bilinmeyen bir bölgeye yaklaşıyoruz," dedi. "arkasını kollamamız gerekiyor."

"Tamam," dedi ve yukarı çıkıp kapıyı çaldı.

"Önce dışarıya hızlıca bir göz atamaz mıydık?" diye sordu. "Bir bariyerden geçtiğinizi hissettiniz mi? Biraz karıncalanma kaldırımından araziye adım attığınızda teninizde bir sıcaklık hissettiniz mi?"

"Hayır."

"Çünkü burası korunaklı değil ve öyle de olmalı. Ama koğuşlar çekil, sol. Bir süredir evde kimsenin olduğunu sanmıyorum." Kapının koluna dokundu. "Burada da koğuş yok. Dokunmak istemezsin. Gümüş rengi."

Doğal alerjileriyle savaşmak için aldıkları modern ilaçlara rağmen vampirler güneş ışığına, gümüşe, alıç ağacına ve sarımsağa tepki göstermeye devam ediyordu.

En azından bu günlerde, reaksiyonlar korkunç yanıklara ve anında ölüme yol açmıyordu.

Dee kapı kolunu çevirmeyi denedi. Kilitli değildi. Piper onun tedbirsizliğini onaylamadığını belli etse de kapıyı açtı.

"Sen cadıları tanımıyorsun," dedi. "Güven bana."

Oturma odasına adım attığında psişik ya da elektronik hiçbir alarm çalmadı. Ancak uzaktan bir bip sesi geliyordu. Sesi takip etti. Mutfakta, ocağın üzerindeki mikrodalga fırının kızgın bir kuş gibi cıvıldadığını gördü.

"Kapıyı açmadan önce bomba olup olmadığını kontrol edebilir miyim?"

Piper sordu.

Kadın geri çekildi ve ona ilerlemesini işaret etti. Odaya kutsanmış bir sessizlik getirmek için mikrodalganın fişini çekti. Mikrodalga fırının kapısının ortasındaki camdan birkaç dakika baktıktan sonra Piper, "Sanırım Oxnard Büyücüsü rahatsız edildiğinde bir demlik çay yapıyordu. Mutfak tezgahının üzerindeki çaydanlık ve çay yaprakları kutusuna doğru başını salladı ama içinde duran Pyrex kabı kontrol etmek için mikrodalgayı açmadı.

"Benim vardığım sonuç da bu Holmes," dedi Dee.

Piper'ı takip ederek küçük evde gizlice bir tur attı. Yatak yapılımıştı ve tek yatak odasında hiçbir şey eksik görünmüyordu. Peluş tüylü gri bir kedi yatağın ortasında kıvrılmıştı. Onları görünce başını kaldırdı ve miyavladı. Tura devam ettiklerinde kedi onları takip etti. Ne zaman duraklasalar, Piper'ın bacağına sürtündü ama o bunu görmezden geldi.

Banyoda her şey yerli yerindeydi. Mutfak ve oturma odası arasındaki koridoru kaplayan sıra sıra kitaplıklarda bazı boşluklar vardı. Oturma odasına şöyle bir göz gezdirdiğinde, bir şeylerin ters gittiğine dair tek belirti, kesintiye uğrayan çaydan başka bir şey değildi.

Odada televizyon yoktu ama duvarlar koridorda olduğu gibi kitaplıklarla kaplıydı. Kedi kitaplıklardan birinin üzerine atladı ve onu görmezden gelen Piper'a hayranlıkla bakmaya başladı. Dee'ye göre *kedinin zevkini hesaba katmak mümkün değildi*.

Tek mobilya, bir tarafında bir masa ve diğer tarafında tiffany tarzı bir yer lambası bulunan rahat görünümlü mavi deri bir koltuktu. Masanın üzerinde bir cep telefonu duruyordu. Koltuğun üzerinde boş bir masa vardı.

Piper sandalyenin yanındaki yere baktı. "Hiçbir şeyin takılı olmadığı bir aşırı gerilim koruyucu şerit var. Sanırım kayıp büyücümüzle birlikte kayıp bir dizüstü bilgisayarımız da var." Dee'ye baktı. "Ne düşünüyorsun? Adam kaçırmam mı?"

Dee yavaşça arkasını döndü. "Bir şey *hissedebiliyor* musun? Psişik olarak?"

"Adamın kanının tadına bakmadım. Yani, hayır, hiçbir şey alamam. Ve onun kanını tatmazdım, çünkü kızlardan hoşlanıyorum," diye ekledi. "O zaman alınma, Piper."

Boynunun arkasını ovuşturdu. "Kayıp bir büyü teorisyenimiz var. Sizce bu ne anlama geliyor? Ve bu konuda ne yapacağız?"

"Bunun zavallı Leon Sacher ve muhtemelen dünya için iyi olabileceğini sanmıyorum." Telefonunu çıkardı ve bir mesaj yazdı. "Ya da kedi için."

"Ne yapıyorsun?" Piper sordu.

"Ailesine haber veriyorum."

"O kötü adam olabilir, McCoy. Ailesi bir komplonun parçası olabilir."

"Bu yüzden mi yeğeni benden onu aramamı istedi? Hiç sanmıyorum. Sacher'lar Zanaat'tan. Zanaat kendi başının çaresine bakar." Gönder tuşuna bastı ve tekrar Piper'a baktı. "Tamamdır. Eğer bir şey bulurlarsa bize haber verirler."

"Karşılıklılık mı?" Piper başını salladı. "Sen çok güvenen bir ölümlüsün, değil mi?"

Jake Piper hariç, ikisi de düşündü ama ikisi de söylemedi. "Keşke onu kaçırtan şeyin ne olduğunu bilseydik. Ve bilgisayarını. Ve kim tarafından," dedi Dee.

Piper sandalyeye doğru adım attı. "Belki...." dedi etrafına bakınırken.

Piper elini içine soktuğu sırada Dee de deri koltuğun kolundaki derin cebi gördü.

"Ah ha," dedi. Elinde küçük ve parlak bir şeyle geldi. Ona baktı. "Başparmak sürücüsü."

İçinde düğümlenen endişeli gerginlik biraz olsun gevşedi. "Umalım da verilerini sık sık kaydetsin," dedi. "Üsse geri dönelim ve Oxnard Büyücüsü'nün arasında ne olduğunu öğrenelim," dedi.

Piper başıyla onayladı. "Anlaştık."

Sonra arkasını döndü ve mutfığa gitti. Kedi onu takip etti ve Dee de bir süre sinirli bir şekilde arkasından baktıktan sonra onu takip etti. Piper dolaplara bakıyordu.

"Ne yapıyorsun?" Dee sordu.

Cevap vermedi ve kedi mırılayarak bacaklarının etrafında dolandı. Çok geçmeden Piper'ın neyin peşinde olduğu anlaşıldı. Bir kutu kuru mama getirdi ve buzdolabının yanındaki yer minderinin üzerinde duran kaseyi doldurdu. İkinci bir kâseye su koydu ve musluktan hafifçe damlayan suyu lavaboya bıraktı. Dee, vampirin gecenin yarattığı dostuyla ilgilenmesi karşısında gülümsemesini gizlemek zorunda kaldı. Ve Piper'ın nezaketine karşı sıcak ve bulanık bir hisle savaştı. Rol yapıyor olmalıydı, değil mi? Sacher'ın adamları gelene kadar kedinin iyi olacağına sevinmişti.

"Üsse dönelim mi?" diye sordu adam sözünü bitirdiğinde.

Piper başını salladı. "Önce bir yere daha uğramak istiyorum." Gri kedi onlar ayrılırken kederli bir şekilde miyavladı.

Sekizinci Bölüm

Piper GPS ile uğraşmadan güneye gitti.

Güneş batmaya başladığında ara sıra okyanus görünüyor, su kızılılaşıyor ve kalay rengini alıyordu. Gündönümüne bu kadar yakınken gün çok kısaydı. Bulutlar tekrar kapanarak erken karanlığa katkıda bulunmuştu.

"Buralardan mısın?" Dee bir süre yol aldıktan sonra sordu.

"Hayır."

Nereliydi? Bunu daha önce hiç merak etmemişti. Herkes bir gelmiş olmalıydı, bir geçmiş olmalıydı. Bir vampir Ailesi tarafından evlat edinilmek için bir Kabileye olan bağlılığından vazgeçmiş olmalıydı. Söylentiye göre Aileler, içeri girip "Merhaba, artık iyi bir adam olabilir miyim?" diyen bir Kabile Baş'ının işini kolaylaştırmazmış.

Evlat edinilen adayların hücre hapsinde zor zamanlar geçirdiğine dair fısıltıların doğru olup olmadığını bilmiyordu ama Kabile Çocuklarının bazı kötülöklere düşkünlükleriyle bilindikleri düşünöldüğünde, bunun için cezalandırılmaları çok mantıklıydı. Uzun yaşamlarının geri kalanında onlara göz kulak olmak da mantıklı geliyordu, en azından onun ölümlü düşünce tarzına göre.

"Suçu işle, cezanı çek," diye mırıldandı Piper onun yanında.

Dee o kadar sert sıçradı ki emniyet kemerini zorladı. "Aklımı okumayı bırak!"

"Bu kadar sesli düşünmeyi bırak." Bir süre sonra, "Bana sorabilirsin." dedi.

"Neyi sorabilirim? Benimle hiç konuşmuyorsun." Dee inledi ve bir elini alnına vurdu. "Oh, tanrıça, bu kulağa mızımız gibi geliyor!"

"En büyük suçum seni aptal gibi hissettirmek olabilir mi?"

"Kendi aptal görünme konusunda çok iyiyimdir. Ama, yapabilirim Kişisel olarak algılayacak olsaydım seni suçlardım, ki öyle yapmıyorum, çünkü biz bir takımız." Dee, Domini Reynard'ın söylediği başka bir şeyi hatırlayana kadar alışlagelmiş sessizliklerine gömüldüler. "Sana Leviathan dedi. Neden senin büyük bir balina olduğunu düşündü? Vegas'ta kumar sorunun mu var?"

Ona içinde diş izleri olan küçük, kısa bir gülümseme verdi. "Heyecanımı kumar oynayarak kazanmıyorum."

Dee'nin içine bir sıcaklık yayıldı. "Gözlerini yoldan ayırma ve dişlerini kendine sakla, Piper."

"Leviathan ille de bir balina demek değildir. Eski bir deniz canavarının adıdır. Kabileler kendilerine eski canavarların isimlerini vermişlerdir. Belki de kadim Leviathan Kabilesi denizleri yağmalayan korsanlardı. Bu eğlenceli olurdu."

"Gece Yarısı Korsanları mı?" "Güzel başlık."

"Minotor Kabilesi'ni duymuştum. Hydra ve Manticore var mı?"
Ya da öyleydi. Dee o kabilelerin uzun zaman önce yok edildiğini ya da din değiştirdiğini sanıyordu.

Çeşitli Kara Melek türlerinin kendi toplulukları hakkında gelişigüzel söylemedikleri pek çok tarih ve bilgi vardı. Örneğin, tam, gizli, özel, kutsal, zanaat adını asla kimseye açıklamazdı. İsminin her bir bölümü yalnızca belirli önemli nedenlerle ve bilinmesi gereken bir temelde paylaşıldı.

"Leviathan da ölümlü mitolojisinde bir cehennem prensidir. Cehennem Ağzı'nın bekçisidir. Biz ona Büyükbaba demeyi severiz," diye ekledi Piper.

"Leviathan Kabilesi'nin bir üyesi misin?"

"Ben Piper Ailesi'nin baş üyesiyim."

Sözleri sert ve düz, neredeyse öfkeyle çıkmıştı.

Aslında onu gücendirecek bir şey yapmadığı halde ona hakaret etmeyi alışkanlık haline getirdiğinden, Dee çenesini kapalı tutmanın en iyisi olduğuna karar verdi. Her ne kadar sıkıcı olsa da, şakalaşmadan ve sohbet etmeden de işlerini halledebilirlerdi.

Mesajları ve e-postaları kontrol etmeye geri döndü.

* * *

Jake uzun süre geçmişini unutmaya, kendini şu anda olduğu gibi kabul etmeye çalışmıştı. McCoy'un ona karşı tutumu her zaman bir rahatsızlık, bir hatırlatıcıydı. Bu dışı ölümlünün kendisinin Kara Melekler'deki diğer Asallar kadar iyi olmadığını düşünmesi onu çileden çıkarıyordu.

Ölümlü bir dışıyı etkilemek istemenin hiçbir anlamı yoktu. Onu uzun zamandır ama bu sabaha kadar harekete geçmeye niyeti olmayan özlemi dışında onunla ilgili her şeyi görmezden gelmeyi başarmıştı.

İmgelemde gördüğü kardeşinin görüntüsü ya da Tobias'ın onda uyandırdığı her neyse, onu derinden rahatsız etmişti. Durduramıyordu

O zaman ve şimdi onları düşünüyordu. Bir süre sessiz kalmayı başarsa da cadı ile bu konuda konuşmaktan kendini alamadı.

"Kabilenin ne olduğunu ve ne olmamız gerektiğini bilecek yaşa geldiğimde üçümüz kalmıştık. Kabile oğullarının alfa statüsü için birbirleriyle savaşarak büyümeleri beklenir ama bizde durum böyle değildi. Geriye kalan tek şeyin biz olduğumuzu biliyorduk. Birbirimizi koruduk. Kabile Çocuklarının bunu yapabileceğine inanacağınızı düşünseydim, birbirimizi sevdiğimizi ." Başını iki yana salladı. "Neyse boş ver. Şimdi susacağım."

Neyse ki McCoy bir şey söylemeyecek kadar akıllıydı. Onun sempatiyle savaştığını hissetti ama bunu kendine sakladığı sürece buna kızmadı.

Dokuzuncu Bölüm

Dee, Piper cipi dik, köhne görünümlü bir merdivenin yanındaki küçük bir arsaya park ettikten sonra etrafına dikkatle baktı. yer pek de hoş bir yer değildi. Tamam, hava karanlıktı, yine yağmur yağıyordu ve köhne bina kara kara düşünen bir uçuşuma yaslanmıştı; tüm bunlar mekâna gün ışığında sahip olamayacağı uğursuz bir hava katıyordu ama Dee bundan şüpheliydi. Binanın içinde ışıklar yanıyordu ama kapının siyah levhasının iki yanındaki küçük pencerelerden çok az ışık geliyordu. *Daha çok anti-aydınlatma gibi*, diye düşündü Dee.

Dışarıda mekânın ne olduğuna dair bir işaret olmasa da, bar olduğunu gösteren bir havası vardı. Ev gibi, samimi, sitcomvari bir bar değil. Bu bina 'kimsenin adınızı bilmediği ve bizimkini sormasanız iyi edeceğiniz bir yer' gibi bir hava yayıyordu.

"Burası neresi?" diye sordu.

"Kabile mekanı."

Bunu tahmin etmişti. "Ve biz buradayız, neden?"

"Ayrıca Klan kızlarını tavlamak için de bir yer," diye ekledi.

Dee'nin ağzı bir an açık kaldı. "Uh...."

"Motorcular da bazen buraya uğruyor."

Bir elini kaldırdı. "Klan kızı kısmına geri dön. Vampir bir Klan kızı prenses neden bir Kabile mekânına gitsin ki?"

"Sevişmek için."

Dee'nin bildiği vampir dünyasının kurallarına göre bu hiç mantıklı değildi. Dudağını ısırıldı. "Um...."

"Korumalarını getiriyorlar," dedi Piper. "Klanlar değerli dişilerinin kötü bir çocuk olan Kabile Prime tarafından kaçırılmasına izin vermeyecektir. Mesele romantizm değil, mesele küçük gen havuzlarına çeşitlilik katmak. Klan kızları böyle bir şey yokmuş gibi davranıyor, Matri ve yaşlılar da Klanlar arada bir bebek sahibi olduğu sürece böyle yerler yokmuş gibi davranıyor."

Dee, "Bu türlerin hayatta kalmasıyla ilgili," dedi.

"Ve sıcak, sert, kirli seks," diye ekledi. Ve yine o dişlek gülümsemenin izi vardı.

Ve bir kez daha, o bunu yaptığında içinden bir sıcaklık geçti. Sıcaklık ve tanımlamaya çalışmadığı daha karanlık bir şey. "Anladığım kadarıyla buraya daha önce de gelmişsin," dedi.

"Sence Tobias Kabile faaliyetleriyle ilgili istihbaratı nereden alıyor?"

Evet. Bu mantıklı geldi. "Arabada beklememi ister misin?" diye sordu.

Bir vampir -kötü adam vampir ve motorcu- ve Klan seks kulübü barına girmek, ölmenden önce yapılacaklar listesinde üst sıralarda değildi. Aslında, kötü adam vampir motorcu barına girmek, nalları dikme kısmını hızlandırabilirdi.

"Oh, hayır," dedi.

Bunu söyleme şekli onu şüphelendirdi. Daha sonra söyledikleri Dee'yi daha da şüphelendirdi.

"Üzerinde bıçak var mı? Siz zanaatkârlar cadı hançerlerine ne diyorsunuz, *athames* mi?"

"Ben kendiminkine İsviçre Çakısı diyorum," dedi Dee. Büyü çalışmaları için kullandığı birkaç Kutsanmış ve Amaçlı bıçağı vardı ama hiçbirisi biraz hızlı ve kirli büyü çalışması için eski, çok amaçlı aletin yerini tutamazdı. Ve iyi geldiği diğer tüm işlevler için.

"Neden bıçağımı soruyorsun?"

"Bırak ben alayım. Ve saçma şakalar olmasın lütfen."

Kadın itaat etmedi ama kollarını kavuşturup adama baktı.

Sonunda dedi ki, "İşin içinde sihir yok ama bıçağına ihtiyacım var. Bunun için dişlerimi ya da pençelerimi kullanmamı istemezsiniz."

Doğal silahlarından bahsetmesi istediği tepkiyi aldı. Dee elini çantasının cebine attı ve kırmızı emaye katlanır bıçağı çıkardı. Piper'a fırlattı ve onun bıçağı tıklayarak açtığını duydu. Sonra keskin, metalik kan kokusunu aldı.

"Ne-?"

"Elini uzat. Avucunu kapa." Piper'ın ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu.

Söyleneni yaptı ve sıcak sıvı damla damla tenine döküldü. Dee hareketsizdi, zorlukla nefes alıyordu, farkındalığı Piper'ın yaptığı şeye odaklanmıştı. Büyüyü anlıyordu. Kan, büyüün ve hayvan ruhunun tüm derin korku ve ihtiyaçlarının güçlü bir taşıyıcısıydı. Arabanın kapalı mahremiyetinde aralarındaki bu kan dokunuşunda karanlık ve şehvetli bir şey vardı.

Çıplak elinde sıcak vampir kanı tutuyordu. Dee o andan iğrenerek çıktı.

"Euww!"

Piper elini onun elinin arasına sıkıştırmasaydı, elindekini fırlatıp atacaktı. "Bunu içmek zorundasın."

"Hayatta olmaz!"

" tadına bak, kadın. Başka türlü işe yaramaz." "Kanını içmemi mi istiyorsun?"

"Seninkini tatmayı tercih ederim - son zamanlarda yemek yemedim - ama dokunmayacağım

Sen. Mesele de bu zaten. Bu bir iş. Elini yala. İyi bir nedeni var. Ortak."

"O zaman açıkla! Otomatik olarak senden emir almıyorum-ortağım!"

"Bu seni orada güvende tutmak için." Yamaçtaki binanın kara kara düşünen kabuğunu işaret etti. "Kanımın senin içinde olması gerekiyor. Asalların beni senin üzerinde ve içinde hissetmeleri gerekiyor."

"En bunu söylemek senin için bu kadar zor olur muydu?"

Cevap vermedi. Bir süre sonra Dee öfkeyi zihninden uzaklaştırdı. Yanındaki varlığını da. Ve diğer tüm duyguları. Kara Melekler yapmaları gerekeni yaptılar. Avucundaki kanı olabildiğince çabuk yaladı.

Öğürmeyi bekledi ama yapmadı. Bir çeşit tensel heyecan bekliyordu. Ama bu sadece kandı, dilinin üzerinde sıcak ve metalik. Yuttuktan sonra kesinlikle daha fazlasını arzulamadı. Vampir kanının bir tür afrodizyak bağımlılık yapıcı şey içermesi gerekmiyor muydu?

Piper ona, "Tam etkiyi almak için şişeden çıkar çıkmaz doğrudan bir vuruşun tadına bakmalısın," dedi. "Ne kaçırdığın hakkında hiçbir fikrin yok," diye ekledi kendini beğenmiş bir şekilde. Sürücü tarafındaki kapıyı açtı. "Hâlâ gece vaktiyken yola koyulalım."

Dee bir şaşkınlık bulutu içinde cipin kendi tarafından indi. Ve belki biraz da kızgınlık. Gerçekten vampir kanının tadına bakmak istediğinden değil, özellikle de daha iyi pek çok Prime tanıdığı varken Piper'inkinin tadına bakmak istemediğinden. Ama bir kızın vampirlerle ilgili tüm bu şehvet dolu yaygaranın ne olduğunu merak etmesi gerekirdi, değil mi?

Uğursuz binaya doğru baktı. "Orada ne yapmam gerekiyor?"

Piper bir an cipin diğer tarafındaydı, bir an sonra da onun yanındaydı. Doğaüstü varlıkların ne kadar hızlı hareket edebildiklerine hiç alışamamıştı ama bu onu rahatsız etmiyormuş gibi davranmayı öğrenmişti. Çoğunlukla. Bu kez telaşla ciyakladı.

Bileğini kavradı ve onu kendine doğru çekti. "Sessiz ol ve dikkatini ver," dedi ona. "Ve bana tapıyormuş gibi davran."

Onuncu Bölüm

Bar, Dee'nin beklediğinden daha pis ve köhne bir yerdi. Bu da epey bir şey ifade ediyordu.

İçeri ilk adımını attığında, *yerlerin en son ne zaman silindiğini* merak etti.

En iyisi bunu düşünmemekti. Bu yüzden etrafına bakındı ama gece görüş gözlüğü ya da doğaüstü güçler olmadan odanın derinliklerini görmek zordu. Etraf gölge formlarla doluydu. Hareket izlenimleri karanlığa neredeyse bir su altı havası veriyordu. Nefes alıp verme sesleri, bedensiz sesler, inilti ve ne olup bittiğini göremediğine sevinmesine neden olan ete kemiğe bürünmüş ritimler vardı. Piper'ın eli bileğinin etrafında kenetli kalmıştı ve o buna hiç aldırmadı. Cildi sinirden ve tehlike hissinden ürperiyordu.

Burada ne yapıyorlardı? Piper bir şeyler atıştırmak için mi uğramıştı? Sevişmek için mi? Bunun istihbarat toplamakla ilgili bir şey olduğunu ima etmişti. Kiminle konuşmak için buradaydı?

Korkma, dedi Piper'ın sesi kafasının içinde. *Köpekbalıklarını çekiyor.*

Onu en çok rahatsız eden kafasının içindeki köpekbalığıydı. Kalkanı vardı, iyi bir kalkan. Onun yüzeysel düşüncelerini yakalaması bir şeydi, ama düşüncelerinin onun içine bu kadar derinlemesine nüfuz etmesi -

Sakin ol. Bu kan. Gececektir.

Oh. Pekala. Bu mantıklı. Öyle sanıyordu.

Konuş benimle.

Neden bu kadar karanlık? Dışarıdan ışıklar geliyordu. Ön odada değiliz.

Bekle bir dakika! İçeri girdiğimi hatırlamıyorum.

Cadılar psişik koşuşlar kurar. Kabile Asallarının kendi korumaları vardır. Kapıdaki fedai çok iyi bir telepat. Seni boş bıraktı.

Ne?

Buna algı filtresi diyelim. İçeri girmelerine izin verilen ölümlüleri şaşkın ve korkmuş halde tutmayı severler. Korku, kanın tadına tat katar.

Kafamın içinde başka bir vampir mi vardı?! Seni içeri sokmanın başka yolu yok.

KAFAMA BAŞKA BİR VAMPIRİN GIRMESİNE İZİN MI VERDİN?!

Sakin ol. Dikkatleri üzerine çekiyorsun. Herkes ortaya koyduğunuz enerjiden bir ısırık almak isteyecektir.

Dee, kendisinin ve Piper'ın kafalarının içinde devam eden konuşmanın dışındaki dünyanın izini tamamen kaybetmişti. Birdenbire gözlerinin dışına bakıyor olmak, tüm dış duyularını kaydetmek ani bir sarsıntıydı. Piper'la yalnız kalmak çok samimiydi.

"Seks yapmadan seks yapmak gibi, değil mi?" diye fısıldadı kulağına. Nefesinin tenini okşayan sıcaklığı ve yanağının saçlarına yaptığı baskı çok gerçektir.

Çıkar şunu, diye düşündü ona.

Piper'ın parmakları omzunda gezindi, bluzunun üst kısmını çekiştirdi.

Algı filtresini çıkar demek istedim, sen- Kafasının içinde kahkaha sesleri duyuldu. Piper gülebilir mi?

Ne yapabileceğime bakacağım, cadı. Gözlerini kapat.

Ne demek gözlerimi kapatayım? Kafamın içindeki mi?

Yüzündeki gözleri, içindekileri değil.

Dee, Tribe vampirleri ve kim bilir başka ne tür kötü adamlarla dolu bir odanın ortasında dururken zaten neredeyse kördü. Piper'ın söylediklerini yapacak kadar ona güvenmek büyük bir çaba gerektirdi. Dee'nin de bunu düşünmesi, zihnini ve bedenini Piper'ın söylediğı şeyi yapmaya yönlendirmek için biraz zaman ayırması gerekti.

Göz kapaklarını indirdiğinde dünya daha da kararmış gibi .

Bedeni psişik hislere fiziksel bir şehvetle tepki verirken, her yerinde ışıık ve ateş izleri bırakan parmak dokunuşunun zihninin içinde olduğunu anlaması bir anını aldı.

Piper "*Artık bakabilirsin*" diye düşündüğünde, Dee ondan ne yapmasını istediğini neredeyse unutmuştu. Duygularını kendi kontrolü altına almak için çok çalıştı.

Sizinle her şey seksle ilgili olmak zorunda mı? Şehveti kontrol edilebilir bir ağrıya dönüştükten sonra talep etti.

Her şey herkesle seks hakkında, Piper yanıtladı. *Öyle değil mi?*

Piper'la başka bir düşünceyi paylaşmak yerine gözlerini açtı. Tamam, ortalık hâlâ loştu ama korkutucu, kıvranan karanlık artık görüşünü hapsetmiyordu.

"Teşekkürler," dedi.

Etrafına hızlıca bir göz attıktan sonra Piper'a doğru döndü. Kollarını Piper'ın boynuna doladı ve başını onun omzuna yasladı. Bu, gördüğü diğer ölümlü kadınların birlikte oldukları erkeklere taparcasına yapışmalarını taklit ediyordu. Ona sorarsanız bu oldukça iğrençti.

Hortlaklar efendilerini sevmekten kendilerini alamazlar, diye düşündü Piper. Kaskatı kesildi, ondan uzaklaşmaya başladı ama adam onu daha tuttu. *İğren ama bunu gösterme.* Düşüncesi sert ve emrediciydi ve garip bir şekilde dengeleyiciydi. Bir operasyundaydılar ve bu operasyon seks kölelerini Kabile efendilerinden kurtarmak için değildi.

Daha sonra geri gelip bunu yapabilirler.

Şu anda Tobias'ın hislerinin, Domini'nin ipuçlarının, Bay Sacher'ın ortadan kaybolmasının ve kendi deprem sezgilerinin nasıl bir araya gelerek önleyebilecekleri bir kriz yarattığını öğrenmek, bu pislik çetesine katılma nedenleriydi.

Soru sormak için buradasın, değil mi?

Piper kollarını adamın boynundan kurtardı ama adam onu odanın arka tarafına doğru yönlendirirken belinden sıkıca tutmaya devam etti. Dee onlar geçerken belli belirsiz parlayan gözlerden gelen bakışların farkındaydı. Piper'a yönelen, düşmanca, değerlendirci, kıskanç, meydan okuyan pek çok duyguyu algıladı. Empatisi yoktu, bu Prime'lar sadece çok açıktı. Kimsenin dikkati ona yönelmemiş olsa bile, tüylerini diken diken edecek, kendini savunmak istemesine neden olacak kadar açıktı.

Sonra tanıdığı Klan ve Aile Asillerinin etrafta olan kadınların dikkatini çekmek için birbirleriyle nasıl maço, göğüs dövücü oyunlar oynadıklarını hatırladı. Tanıdığı erkekler birbirlerine meydan okuma konusunda iyi huyluydular ama bazen meydan okuma çok ileri giderse işlerin ciddi kavgalara dönüşebileceği hissine kapılıyordu.

Bu odadaki Asiller Kabile Çocuklarıydı. Dişilere sahip olmak için savaşmak onlar için bir savaştı. Vampir dişilerinin peşine düştüklerinde yaşam ve ölüm çiftleşme haklarını kazanmaya bağlıydı. Umarım kendisi gibi ölümlüler yüzünden işler kontrolden çıkmazdı.

Dee ani korkusunu görmezden gelmeye çalıştı, özellikle de bu korku kendisinden çok Piper için olduğundan. *"Beni bu çöplüğe arkadaşlarına kendi kızını elde edebiliyormuş gibi davranmak için getirmediğini söyle"* diye düşündüğünde bunu bir şaka haline getirmeye çalıştı.

Yine de onun korkusuna karşılık verdi. *Burada, seni arabada bıraktığımdan daha güvendesin. İyi olacaksın. Kanlı olduğunu hissediyorlar. Benimle olduğunu biliyorlar.*

Demek bu yüzden onun kanını içmek zorunda kalmıştı, diğer Prime'ların ona ait olduğunu bilmelerini sağlamak için. Bunu onu korumak için yapmıştı ama yine de aşağılayıcı, çileden çıkarıcı ve oldukça korkunçtu. Ancak şimdi bunu tartışmanın zamanı değildi. Evet, bu bir işti. Onu yerin dibine sokmak daha sonra gelebilirdi.

Tamam, bir de neredeyse atomik düzeyde mantıksız, profesyonel olmayan, delice küçük bir parçası vardı ki, onu normal vampir usulü kanını veremeyecek kadar sevmediği için üzülüyordu. Onun için yeterince iyi değildi!

Ya da belki de açlıktan başı döndüğü için böyle delice düşünüyordu. En son ne zaman yemek yemişti? Dee derin bir nefes aldı ve içine çekerek zihnini tekrar operasyona verdi.

On Birinci Bölüm

Jake cadının olayı kişisel algılamayı bırakıp profesyonel bir operatöre dönüştüğü anı hissetti. Düşündüğünden daha erken olmuştu. Aslında, bunun olacağından hiç emin değildi. Ölümlülerle çalışmak onu rahatsız ediyordu. Hâlâ ölümlülerle birlikte olmaya alışmaya çalışıyordu. Mürettebattakiler iyi niyetliydi ve ölümlüler kadar dayanıklı olsalar da, vampirlere ve varfolklara kıyasla hâlâ kırılğan yaratıklardı.

Onları odanın arka tarafındaki duvara dayalı masalara doğru götürürken cadının belini -ince, zarif, esnek, sıcak belini- sıkıca, koruyucu bir şekilde tuttu. Elini cadının vücudunun yan taraflarında ve karnında gezdirme dürtüsüne direndi. Göbeğinin etrafındaki Kelt düğüm dövmesi gözünün önüne geldi ve kıvrımlı hatların izini sürmek istedi. Ona bu okşayışın, kendisine köle olmuş gibi davranması için olduğunu söyleyebilirdi. Gerçek şu ki, ellerini kendine saklıyordu çünkü bu zaten onun için yeterince işkence ve ayartıcıydı.

Diğer Prime'ların elleri onun vücuduna değdi. Adam dişlerini gösterdi ve kız sessiz kaldı. Kuşkusuz onun sahiplenici tepkilerinin bir rol olduğunu düşünüyordu. Gerçek şu ki, ona sahip olmak için bir kavgaya tutuşmak, galip gelmek ve onu arka duvara yaslamak için can atıyordu. Ama McCoy bunu bilmiyordu.

Piper, konuşmak istediği Prime'ın her zamanki masasında oturduğunu görünce psişik ve fiziksel dürtülerini unuttu. Hydra Kabilesi'nden sağ kurtulan Berhard, dedikodu yapmak için doğmuş, doymak bilmez bir merakla bilgi satarak kariyer yapmıştı. Kabileler ketum olduğundan ve Asallarından birinin her fırarı ya da ölümüyle daha da paranoyaklaştığından, pek de kârlı bir kariyer sayılmazdı. Bu yüzden, Kabileler hakkında giderek daha az bilgi toplarken, dikkatini her tür doğaüstü ve büyülü eylem hakkında toplayabileceği kırıntılara yöneltecek kadar akıllıydı.

Jake Berhard'ın masasına oturdu ve McCoy'u yanında ayakta bıraktı. Kalçasını onun omzuna yasladı. Jake bir süre bekledi ve yanından geçen bir garsondan kan şarabı sipariş ederek Berhard'a ölümlü kadını incelemesi için zaman tanıdı.

"Nakit mi yoksa tadımlık mı tercih edersiniz?" Jake, diğer Prime McCoy'a iyice baktıktan sonra Berhard'a sordu. Cadı elini McCoy'un sırtına koydu.

Boynunu. Tırnakları Jake'in tenine batıyordu. Jake'in bundan ne kadar hoşlandığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Berhard, "Takas esasına göre çalışmadığımı biliyorsunuz," dedi. "Sadece nakit." McCoy'un eli gevşedi ama parmakları oldukları yerde kaldı.

Güzelmiş.

Şarap geldiğinde Jake şişeyi Berhard'ın masasına doğru itti. Sorgulayan bir bakışla karşılaştı. "Bu şeyin tadını hiç sevmedim."

Berhard McCoy'a tekrar baktı. "Senin kendi bağbozumun var."

Kabile Reisi büyük bir bardak bitki/kan/şarap karışımı doldurdu ve içti. Berbat bir şeydi ve bir ilaçtan çok bir etki yaratıyordu. Klan ve Aile vampirlerinin sürekli kan, seks ve dövüş arzusunu bastırmak için kullandıkları karışımın bir taklidiydi. Jake bugünlerde gerçeğini kullanıyordu. Güzel bir vızıltı ve merhem veriyordu ama asıl işe yarayan şey disiplin ve sürekli kendini kontrol etmekte.

Dee McCoy'un yanında geçirdiği her an kendini kontrol etmekte zorlanıyordu. "Yine iş mi arıyorsun Damon?" Berhard sordu.

Damon, Jake'in adıydı.

Jake omuz silkti. "Paralı askerlik hayatı böyledir. Lanetli Melekler şehirdeyken, göze batmamak mı yoksa vampirlerin ayak basmadığı yerlerde iş bulmak mı benim için daha iyi?"

* * *

Piper ve karşısındaki keyifsiz Prime, Piper'ın bilgi olarak yorumladığını umduğu şeylerin parçacıklarını değiş tokuş ederken Dee, *gerçekten* de *Lanet Melekler*, diye düşündü. Meraklı kulakları uzak tutmak için bir tür Kabile pidgin'i ya da kodu olması mantıklı geliyordu. Piper'ın bir kez daha yalnız kaldıklarında işe yarar bir şey bulursa ona haber vereceğini düşündü.

Yakında, diye umuyordu. Dee umutsuzca bu karanlık ve iğrenç yerden uzaklaşmak istiyordu. Elini Piper'ın boynunun dibinde bırakmak ya da ağırlığını onun kaslı vücuduna yaslamak istememişti ama bu temasla kendini daha güvende hissetti. Her nasılsa, Piper'ın da elini onun üzerinde tuttuğunda daha iyi hissettiği fikrine kapıldı. Oturduğunda gerginlikten kaskatı kesilmişti, sarmal enerji ondan tehlikeli bir şekilde yayılıyordu. Piper'ın vücudunun onunkine değdiğinin, hafifçe gevşediğinin, bilinçsizce onun dokunuşuna doğru eğildiğinin fazlasıyla farkındaydı.

O konuşurken, Dee dinledi. Yakındaki bir masada oturan üç asal arasında geçen bir konuşma dikkatini çekti. Vampirler onun hakkında biraz konuşmuşlar, fiziksel özelliklerini değerlendirmişler, sahibini nasıl memnun ettiğini merak etmişler falan filan.

Konuşma Prime'lardan birinin kayıp bir seks kölesini aramaktan yakınmasına döndüğünde ilgisini çekti. Sinir bozucu bir şekilde, ondan bahsederken sesleri oldukça yüksekti, ancak konuşma işe döndüğünde alçaldı. Dee duyabildiği kadarını duyabilmek için dikkatini toplamak zorundaydı ama o birkaç kelime çok ilgisini çekmişti. *Büyücü. Kan dostları. Yakıcılar. Ve Burners Cadılar Meclisi.*

Burner'lar da kim? Neden bir meclisleri vardı?

Dee baş efendisinin kulağına seksi bir yalama yapmak için eğildi. "Brülörleri sor" diye fısıldadı.

Piper'ın yumruğu metal masanın üzerine korkunç bir güçle indi. "Kadın!" diye hırladı ayağa kalkarken.

Dee doğruldu ve geriye doğru tökezledi, kendi hızından ve içinden geçen korkudan başı dönüyordu. Piper'ın bakışları ruhuna saplanmış, içini yakıp kavuruyordu.

Sert, katı bir bedene çarptı. Bir el omzuna indi.

Bir ses kulağına usulca fısıldadı. "Affedersiniz bayan, ama daha önce bir yerde karşılaşmamış mıydık?"

On İkinci Bölüm

Jake ileri atılarak kadını sarışın Prime'ın elinden kaptı. Kadın yere düştü ve Jake sıçrayarak onu korumak için üzerine atladı. Diğer Prime Jake'in pençelerinden kaçmak için eğildi.

McCoy ayağa kalkmaya çalıştığında ona, "Yerde kal," diye emretti.

BENİM!! Jake, davetsiz misafir Prime'ın zihnine sahipliğini haykırdı. *O benim!*

Sarışın Prime bir sandalye kaptı ve önünde tuttu. Jake sandalyenin bir bacağını kırıp fırlattı ve sandalye sarışının başının üst kısmını sıyrıp geçti. Sarışın yere düştü ve gevşek vücudu yere çarpmadan önce bir masanın üzerine düştü. Ağır metal masa onun üzerine devrildi. Hareket etmedi.

Jake cadısını kucağına aldı. Onu karanlık odanın en karanlık köşesine taşıdı. Onu duvara yasladı ve kalçasını bacaklarının arasına sokarak orada sabitledi. Dudakları morartıcı bir güçle onunkilere indi. Kızın ağzı bir solukta açıldı. Dili hevesle onunkine dolandı, eşit bir açlıkla itti.

Jake'in eli örme gömleğinin altından yukarı doğru hareket etti, eli göğsünü kapladı ve sert bir meme ucuna bastırdı.

Kalçaları onunkilere çarptı. İnledi.

Sonra bağırdı, *Kes şunu! Kes şunu!* Kafasının içinde.

Sen benimsin! Kadının tatlı tadı, kokusu ve hissi onu alt etti. Onun vücudunu okşamaya devam etti. *Benimsin!* Her dokunuşta bunu vurguluyordu.

Oyun bitti, Piper - lanet olsun, öyle hissettiriyor - ama - Durdur şunu! Hemen dur.

Elleri onun omuzlarını itti. Onun zayıf ölümlü dokunuşu heyecanına heyecan kattı. Çok savunmasız. Yani-

Yumrukları kafasının yan tarafına öyle sert çarptı ki Jake'in kulakları çınladı. Bu ona sahip olmasını engelleyemezdi.

Bu, *Ortaklar, Piper oldu! Operasyonu hatırla, Kara Melek!*

Kara Melek.

Jake geri çekildi ve ellerini önünde birleştirdi. Derin nefesler aldı, uyarılmayı kontrol etti. McCoy onu dikkatle izliyor, nefes nefese kalıyordu.

"Git," diye fısıldadı titreyen nefesleri arasında. "Hadi gidelim."

Adam kolunu beline doladığında kadın onu silkelemeye çalıştı. "İş," dedi adam.

Kadın çırpınmayı bıraktı ve adam onları vampir barından aceleyle çıkardı.

* * *

"Euww! Bir duşu ihtiyacım var!" Otoparka giden merdivenlere ulaştıklarında Dee "Duşu ihtiyacım var!" dedi.

"Öpücük o kadar da iğrenç değildi, cadı." Vampirin sesi neredeyse sert bir hırıltı gibiydi.

"O zemin neyle kaplıysa sıırsıklam oldum. Yapış yapışım ve kokuyorum ve benim gibi kokan birini nasıl öpebilirsin ki?"

"O zaman fark etmemiştim. İlk hormonlar devreye girdi."

"Bazen rol oyuncuyu ele geçirir mi?" Dee sordu.

Merdivenlerin dibine varmadan hemen önce durdu. Onunla Dee'nin de aynısını yapmaktan başka çaresi yoktu. Adam ona düşünceli bir şekilde baktı - ya da Dee burası karanlık olduğu için öyle düşündü.

"Bir şeylerin peşindesin, cadı. Şanslı tahmin," diye ekledi. Onu bıraktı ve SUV'a doğru ilerlemeye devam etti.

Dee dilini dışarı çıkardı ve onu takip etti. "İşe yarar bir şey bulabildin mi?" diye sordu ona yetiştiğinde. "Çatıda oturan bir vampir var," diye ekledi.

"Fark ettim."

"Kemanımı yanımda getirmedi," dedi sarışın Prime. *Damdaki Kemancı'yı* mırıldanmaya başladı.

"Seni daha önce gördüm," dedi Piper. "Sana vurmadan önce."

Sarışın çatıdan kayarak onların önünde durdu. "Kurt Klanı'ndan Laurent Wolf. Bir süre önce birlikte orman yangınlarını önlemeye yardım etmiştik."

"Bir haftadan az oldu," dedi Piper.

"Yine de birkaç yıl gibi görünüyor," dedi Dee.

Şimdi bu Prime'la nerede karşılaştıklarını hatırlıyordu. San Diego'nun dışındaydı, ölümlü bir vampir avcısına bağlıydı ya da evliydi, hangisi olduğundan emin değildi. Tobias'ın bir orman yangınında yanan araziye araştırmak için topladığı doğaüstü canlılardan oluşan gönüllü bir grubun parçasıydılar. Kundaklamanın doğaüstü kötü adamlar tarafından yapıldığına dair kanıt arayışında Ekibe yardımcı olmuşlardı.

Laurent Wolf, "Patronun bizden bazılarını Kara Melekler'e katmaya çalışıyordu," dedi.

"O da var," dedi Dee.

"Eşim kaydolmamız gerektiğine yarı yarıya ikna oldu ama ben kendi işimize bakmayı tercih ediyorum."

"Hangisi?" Piper sordu.

"Bir kayıp şahıslar ajansı için çalışıyoruz."

"Kurtadamlar tarafından yönetiliyor," diye hatırladı Dee. "Joe eskiden bu adamlarla birlikte çalışırdı," diye hatırlattı Piper'a. Joe, Meleklerin bir kurtadam üyesiydi.

"Burada ne yapıyorsun?" Piper diğer Prime'a sordu.

"Açık olan cevap, kayıp bir kişiyi aradığımdır." Laurent Wolf karanlık otoparkta etrafına bakındı. "Bu konuşmayı tamamen özel bir yere taşıyalım," diye önerdi. "Bana yaşattığın acı için seni affediyorum," dedi Piper'a. Başının üstünü okşarken yüzünü buruşturdu. "Ama takımım asla eskisi gibi olmayacak." Dee'ye baktı. "Nasıl hissettiğimi biliyorsun, değil mi?"

* * *

Jake, Laurent Wolf'u biliyordu. Pek çok ortak noktaları vardı. Wolf Manticore Kabilesi'nde doğmuştu. Ama iyi adamlara teslim olduğunda yeniden eğitim programından geçmek zorunda kalmak yerine, Laurent anında bir Klan Wolf Prime olarak kabul edilmişti. Klan. Açıkça önyargılı, kendini beğenmiş, herkesten daha kutsal vampirliğin parlak zırhlı şövalyeleri onu sadece barajı olan dişi Kurt Klanı olduğu için kabul etmişlerdi.

Jake, Laurent Wolf'tan nefret ederdi.

Prime hiyerarşisinde kolayca kazandığı yüce konumundan çok, McCoy'a şirin görünmeye çalıştığı için.

* * *

"Evet, ben olmak harika bir şey," dedi Laurent. Park yerini ve ötesindeki dünyayı görmek için kollarını uzattı. Sonra sertçe etrafına bakındı. "Karımın burada olup olmadığını kontrol ediyordum. Eğer burada olsaydı şimdiye kadar kafamın arkasına vururdu." İçini çekti. "Bunu yapmasına bayılıyorum." Diğer Prime'a baktı. "Evcilleştirme. Hepimizin arzuladığı şey bu." Derin bir nefes aldı. "Ah, yeni başlayan bir bağı elektrikli aroması."

Hem Piper hem de McCoy ona ters ters baktı. Birbirlerine bakmamaya ne kadar dikkat ettiklerini fark etti. O yaşlarda çok sevimliydiler!

Piper ona doğru agresif bir adım attı. McCoy da öyle. Bu ikili fark ettiklerinden daha iyi bir takımdı.

Laurent bir elini kaldırdı. "Ya da belki de barın zemininden aldığımız şey duyularımı tıkıyor."

McCoy kararlı bir ifadeyle, "Hiç kuşkusuz," dedi. "İçeride konuştuğunuzu duydum," diye devam etti. "Büyüden bahsediliyordu."

Piper başparmağını McCoy'a doğru salladı. "Büyü onun işi. Bizim kendi görevimiz var, o yüzden özel bir sohbet için vaktimiz olduğunu sanmıyorum."

"Bir Başbakan'ın torununu şeytani bir meclisten kurtarmaya çalışıyorum." Bu McCoy'un dikkatini çekti. "Sanırım bir insan kurban etme işi var."

"Enerji üreten mi yoksa enerji yönlendiren mi?"

diye sordu. "Uh... Ne?" Laurent sordu.

Piper ortağına bıkkın bir bakış attı. "Arabaya bin McCoy. Sen de," diye ekledi Laurent'a.

Sahil boyunca birkaç mil gittikten sonra Piper arabayı yolun kenarına çekti. Laurent arka koltuktan konuşmaya başladı, ama Piper onu durdurmak için elini kaldırdı.

"Ne düşünüyorsun McCoy?" diye sordu.

Tekrar Laurent'a baktı. "Kayıp kız psişik mi?"

"Biraz," dedi Laurent. "Ya da müşterimiz olan büyükannesi öyle diyor. Ama hiçbir telepatik temas ya da iz sürme girişimi işe yaramadı."

"Zavallı çocuk," dedi McCoy.

"Onun bir çocuk olduğunu nereden biliyorsun?" Piper sordu.

Laurent, *şimdi didişmeyin çocuklar*, diye düşündü, ama bu düşüncesini kendine sakladı ve hiçbir şey söylemeyerek çiftin sorunu çözmesini bekledi.

McCoy Piper'a, "Tamam, bir vampirin torunu ille de genç sayılmaz," diye itiraf etti.

Laurent onun Piper'a taviz vermeye ne kadar isteksiz görüldüğüne bakarak bir gülümseme gizledi. İkisi de birbirlerinden başka bir şeyin farkında değillerdi.

"Enerji inşası ile enerjiye yönelik insan kurbanı arasındaki fark nedir? Ve bunun bizim görevimizle ne ilgisi olduğunu düşünüyorsun?" Piper sordu. "Ve, evet, insan kurban etmenin Kötü Bir Şey olduğuna katılıyorum, siz bundan bahsedildiğinde verdiğim duygusuz tepkiye itiraz etmeden önce."

Laurent, "Onun bütün eğlencesini kaçırıyorsun," diye mırıldandı. Kendisi için de öyle olduğunu ama eğlence değeri zaman harcamaya değmezdi.

genç bir kadının hayatı tehlikeye gitti.

"Kayıp bir Kule uygulayıcımız var. Kule tipleri pek çok büyü türüyle enerji depolamakta uzmanlaşmıştır. Asıl amaçları olan büyük büyüyü yapmak için yeterince büyü depolayana kadar beklerler."

"Yönlendirilmiş büyü nedir?" Piper sordu.

"Benim yaptığım türden. Tek bir şey için, tek bir zamanda belirli bir güç çekimi."

"Enerjiyi depolamak yerine hemen kullanmak mı?" "Evet."

"Bu enerji nasıl depolanıyor?"

"Organik bir kapta. Sonunda enerjiyi serbest bırakmak için organik kap yok edilir."

"Organik kap. Bir insan demek , değil mi?" "Elbette bunu kastediyorum."

"Bir insanın içine nasıl enerji koyarsınız?"

"Tam olarak emin değilim. Muhtemelen işin içinde seks var." "Tecavüz ayinini mi kastediyorsun?"

"Evet. Sanırım. Teoride."

"Ve vampirlerin iğrenç olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Vampirlerin iğrenç olduğunu düşünmüyorum. Ve insan kurban etme ve diğer ritüelleştirilmiş barbarlıklar Zanaat'ta anathema'dır. Bu yapılmaz!"

"O zaman neden insan kurban etme türlerini bu kadar gelişigüzel sıraladınız?"

"Ben yapmadım! Ben büyülü enerjiyi çağırmaktan bahsediyordum! Teorileri biliyorum, tamam mı? Gerçek uygulama hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Bu yapılmaz!" McCoy öfkeyle Piper'a bağırdı.

"Bitmek üzere," diye araya girdi Laurent. Kara Melek operatörleri sanki onun arkasında olduğunu unutmuşlar gibi dönüp ona baktılar. Aralarındaki cinsel gerilimin ne kadar yükseldiğinin farkında olmadıklarını da biliyordu.

Piper McCoy'a, "Belki de senin Oxnard Büyücüsü bir şeylerin peşindedir," dedi.

"Tabii ki hayır!" diye cevap verdi. Bir süre sonra ekledi, "Tabii zorlanmıyorsa. Ya da biri onun gölgeler kitabını çaldı. Kitapta kadim büyüler olabilir. Ama büyüyü ne için istiyorlar?"

"Bunu öğrenmek bizim işimiz," dedi Piper. Başparmağını Laurent'a doğru salladı. "Arkadaşımızın kayıp kişiyi kurtarmasına yardım edeceğiz."

Laurent Piper'a, "Çok memnun oldum," dedi.

Bir süredir dokunaklı tipler olan Wasfolk'larla çalışıyordu. Laurent'ın diğer Prime'ın omzuna minnetle bir tokat atmaması için bilinçli bir çaba göstermesi gerekti. Zamanla Piper'ın tanımadığı bir vampir tarafından dokunulmaktan hoşlanmayacağını hatırladı. Laurent'ın kendisi de bir Kabilede büyümüştü ve Asallar arasındaki dokunuşlar sadece acı çektirerek egemenlik göstermek içindi.

"Kızın izini bu bölgeye ve kendilerine Burners diyen bir gruba kadar sürdüm. Ama henüz Burner'ların kim olduğunu ya da çocuğu nerede tuttuklarını öğrenemedim."

"Çünkü doğru masada içmiyordunuz," dedi Piper. "Burner'ların nerede takıldığını biliyorum."

On Üçüncü Bölüm

Piper caddeye çıktı ve arabanın kapısını kapattı. Güneş tam olarak doğmamıştı ama manzaranın ayrıntılarını seçebilecek kadar aydınlıktı. Yamaca sıkışmış banliyö sokağının kıvrımına bir aşağı bir yukarı baktı ve abartılı bir ürperti duydu.

"Şimdiye kadar gördüğüm en korkunç yer" dedi.

Birbirinin neredeyse aynısı olan evler, şafak ışığının ilk soluk parıltısında göze çarpıyordu. Dee, Prime'ın neyi rahatsız edici bulduğunu gördü ama bu manzaranın küçümsenecek bir şey olduğunu düşünmedi.

"Ben de böyle bir mahallede büyüdüm," dedi boş sokakta onun önünde durarak. "Birden fazla garajı ve kocaman bahçeleriyle böyle bir yer değildi."

"O zaman neye benziyordu?"

"Hepsi birbirine benzeyen, sokak sokak birbirine yakın, küçük bahçeli, bloklı tuğla evler. Tipik Chicago mahallesi. Bir evi ev ya da cehennem yapan içinde olup bitenlerdir."

Adam ona baktı. "Hiçbir fikrim yok."

Koyu renk gözlerinde, bir an için ona sarılma isteği uyandıran şaşkın bir acı vardı.

Dee, "Önemli olan evlerin içinde neler olup bittiği," dedi. "Evimiz büyü çalışmalarıyla çınladı ama komşuları rahatsız etmedik."

"Sanırım kara büyü komşuları da rahatsız etmek zorunda değil."

Kıkırdadı. "Eğer buradaki komşuları rahatsız edecek bir şey varsa, o da muhtemelen biz olacağız."

O da kıkırdadı. Komplocu bir bakış paylaştılar. "Sessiz ve profesyonel olun, millet," dedi ikisi de, Kara Melek liderinin her zamanki baskın öncesi moral konuşmasından alıntı yaparak.

Hedef evin arka tarafına doğru ilerlediler. Laurent Wolf, Bleythin dedektiflik bürosunun bir başka üyesini, Harry adında bir kurtadamı çağırmişti. Prime ve kurt adam evin önünden içeri gireceklerdi. İki Prime ve bir kurt adam, sihir olsun ya da olmasın, şeytana tapan insanlarla karşı karşıya gelmekten endişe etmiyorlardı. Kimse bir şey söylememiş olsa da, Dee üç maço ölümsüzün onu küçük istila güçlerinin zayıf halkası olarak gördüklerini tahmin ediyordu.

"Sana burada beklemeni söylesem de beklemezsin, değil mi?" Piper geniş güverteyi geçip sürgülü cam kapıya ulaştıklarında sordu. Ölümlü ama son derece eğitilmiş duyuları uyarıyla karıncalandı. Burası her adımda daha da ürkütücü bir hal alıyordu.

"Burası senin bile başını ağrıtabilecek kadar güçlü bir şekilde korunuyor," dedi. "Sana saldıran enerji dağılana kadar burada beklemekten büyük mutluluk duyacağım."

"Hizmet edebildiğime sevindim," diye homurdandı.

Cam kapının üzerine çekilmiş perdeler evin içini görmeyi engelliyordu. Piper parmaklarını açarak bardağa dokundu.

Dee, camın üzerinde yayılan ellerinin uzun parmaklı, zarif ama güçlü şeklini fark etmekten kendini alamadı. Onun etrafında ne kadar çok olursa, onun hakkında o kadar çok şey fark ediyordu. İçgüdüsel veriler neredeyse bunaltıcıydı. Jake Piper'ın sadece bir şüphe nesnesi olduğunun farkında olmak onu çok daha mutlu ediyordu.

"TMI," diye homurdandı.

"Baş ağrısı konusunda haklısın," dedi. "Kesinlikle enerji izlerini yok etmeye çalışıyorlar. Belirli bir sayı ya da içerideki insanları seçemiyorum. Bir sürü psişik enerji birbirine karışıyor. İyi niyetli olmadıklarını söyleyebilirim. Ama biz bunu zaten biliyoruz." Tekrar Dee'ye baktı. "Şafak vakti kara büyü mü? Siz törenlerinizi dolunayda gece yarısı yapmıyor musunuz?"

"Ayın karanlığı kara büyü için daha iyidir," diye yanıtladı. "Şu anda da öyle. Eğer kendilerine Yakıcılar diyorlarsa, muhtemelen güneş enerjisini çağırıyorlardır."

"Dolayısıyla, gün doğumu insan kurbanı," dedi Piper, dönüp ona bakarak. "Sonra ne olacak? Denny's'de krep yemeye mi?"

Yüz ifadesi durgunlaştı ve konsantre oldu. Piper ve evin ön tarafındaki diğerleri arasında telepatik bir iletişim olduğunu fark etti. Birkaç saniye sonra Piper kararlı bir şekilde başını salladı.

Yuvarlanma zamanı.

"Harry herkesin bodrumda olduğundan emin. O ve Laurent ön taraftaki bodrum pencerelerinden girecekler. Sen ve ben mutfaktan bodrum merdivenlerine gideceğiz. Arkamda kalın."

Başını salladı.

Ceketini çıkarıp eline ve koluna sardı. Piper kapı kolunun yanındaki camda bir delik açtı, kilidi çevirdi ve onları içeri aldı. Dee, Piper eve doğru birkaç adım atarken onu yakından izledi, silahsız olmasına ve doğal cephaneliğinde telepatinin yanı sıra dişleri, pençeleri, insanüstü gücü ve hızı olmasına rağmen sırtını korudu.

Eğer düşünürseniz, vampirlerin kendilerini ölümlülerden üstün görmeleri şaşırtıcı değildi.

Kısa bir süre durdu, büyülu koğuşların dirençli şokunu emerken keskin, derin bir nefes aldı. Arkasına bir bakış attı ve Dee onu evin içine kadar takip etti. Başından bir acı şimşegi geçti ama sola doğru olan hareketi kaçırmasına neden olacak kadar güçlü değildi. İçeri girerken büyük bir cam parçası almıştı. Onu fırlattı.

Cam, saldırganın yanağında bir çizgi halinde kan bıraktı. Piper'ın hızlı bir tekmesi saldırganı tamamen yere serdi. Piper kanı görünce dudaklarını yaladı.

"Hey," diye yakındı.

"Açım, mı?" diye karşı çıktı.

Bodrumdan ığılıklar ve bağırışlar yükseldi. Piper göz açıp kapayıncaya kadar kapıdan girip merdivenlerden aşağı indi. Dee bir saniye sonra ama çok geride merdivenlerden aşağı fırladı.

Bodrumun duvarları siyaha boyanmıştı. Burası bir katedralden daha fazla mumla aydınlatılmıştı ve bir o kadar da boğucu derecede tatlı tütsü dumanı havayı bulandırıyordu.

Odadaki tüm ölümlüler çıplaktı. Coğunun üstü başı kan içindeydi. Dee manzarayı izlerken kendi kanları olduğunu umuyordu. Merdivenlerin dibinde durdu ve kocaman siyah bir kurdun bir adamın boğazını parçalamasını izledi. Eğer ölümlüyseniz, bir kurt adamla karşı karşıya gelmek istemezsiniz; her zaman öldürmek için saldırırlardı.

Piper'ın ölümlülerden birini tuttuğunu, kadının boğazına bakarken dişlerini tamamen açtığını gördüğünde nefesi kesildi.

"Hey!" Laurent Piper'a bağırdı. "Yemini sen ettin!"

"Siktir git!" Piper karşılık verdi ama kadını ısırmadı. Kadının bilinçsiz bedenini yere bıraktı.

Bakışları Dee'ninkileri sıyrıp geçerken ona özenle işlenmiş gümüş bir hançerle saldıran adama döndü.

Nedense Dee, Pipera kaldırarak 'sözünü' tutması için cesaret verdi.

Kurt adam ölümlü formuna dönuştü. Başıını sertçe salladı. "Burası vampir kokuyor. Siz ikiniz dışında," diye ekledi.

Laurent Burner'lardan birini saçından tutup kaldırdı. "Bu bana kurbanı onlara bir vampirin getirdiğini söyledi."

"Getirdin mi, sattın mı?" Piper sordu.

Laurent, "haber veririm," dedi ve Burner'ı telepatik olarak sorgulamaya geri döndü.

"Bu vampiri bulabileceğinizi sanmıyorum?" Piper kurt adama sordu. "Hiç şansı yok," diye yanıtlandı. Vampirin psişik enerjisi bozuldu kurt adam psişik enerjisi.

Laurent aklını aradığı adamı yere düşürdü. Mahkûm baygın bir halde Prime'ın ayaklarının dibine düştü. "Sanırım bütün ölümlülerin zihinleriyle oynanmış. Ritüellerinin ne için yapıldığını gerçekten bildiklerini sanmıyorum -tecavüz etme ve öldürme fırsatının mutlu katılımcıları olmadıklarından değil."

"Büyüleyici," dedi Piper.

Çocuklar karşı tarafı temizlemeye devam ederken Dee kurtarmaya geldikleri kadına doğru ilerledi. Kurban çıplaktı ve odanın ortasındaki bir sunağa bağlanmıştı. Bırakın çocuklar kötü adamlarla ilgilenin, o kızla ilgilenirdi. Genç kadının soluk teni siyah saten sunak örtüsünün üzerinde neredeyse parlıyordu. Vücudu iki yana açılmış, el ve ayak bilekleri sunağın köşelerine bağlanmıştı. Mahkûmun gözleri açıktı ama kocaman ve tamamen odaklanmamıştı. Uyuşturulmuşu ve uyuşturulmaktan da fazlası vardı. Sunağın etrafında enerji uğulduyordu.

Kızın içinde mi?

Oh, tanrıça, umarım değildir!

"Sen ortaya çıktığında ayının ne kadar ilerisindeydiler?" diye sordu. Piper'ın tek cevabı omuz silkmek oldu.

Dee kızın üzerine eğildi ve terden ıslanmış alnındaki saçları taradı. "Erkekler ne bilir ki tatlım?" diye sordu, sesi olabildiğince yumuşaktı. "Artık güvendesin, söz veriyorum. Korktuğunu biliyorum ama seni eve götüreceğiz."

Kızın teni alev alev yanıyordu. İnledi ve bağlarının içinde kıvranarak kalçalarını kamburlaştırdı. Meme uçları sertleşmişti, keskin bir uyarılma tonu yükseliyordu.

Vücudu, elektriksel bir enerji atımıyla birlikte. Zayıf bir ölümlü bedenin taşıyamayacağı kadar çok enerji.

Bunun bir kısmının kanla atılması gerekiyordu yoksa kızın beyni ve vücudu yanacaktı. İçine dolan büyü yüzünden ölürse kurtarmanın hiçbir anlamı olmazdı.

Dee vampirlere ve kurtadamlara hızlıca bir göz attı. Başını iki yana salladı. Kıza yardım etmek için bariz bir çözüm söz konusu değildi.

Dee nefesinin altında küfretti.

Bu hoş olmayacaktı ama yapman gerekeni yaptın. Gözlerini kapadı, kaslarını gevşemeye zorladı. Derin bir nefes aldı. Sonra Dee bir elini kurbanın alnına koydu, kalkanını indirdi ve kızla bağlantı kurmak için büyüü fısıldadı.

"Ne halt ediyorsun sen?" Piper'ın bağırıldığını duydu. Sonra enerji patlaması onu delip geçti ve etrafındaki her şey patladı.

* * *

Leviathan, Burner'ların evinin karşısındaki çatıda bacanın gölgesinde oturuyor, başını siyah bir sweatshirt'ün kapüşonuyla örtüyordu. Siyah deri eldivenler ellerini koruyordu. Güneş gözlüğü gözlerini koruyordu ama güneş yükseldiğinde pek bir işe yaramayacaktı. Zaten o zamana kadar gitmiş olacaktı.

Ölümlü kölelerinin teker teker öldüğünü ya da baygın düşerek iyi adamların tutsağı olduğunu hissetti. Onları kaderlerinden kurtarmaya hiç niyeti yoktu. Kendi kölelikleri hakkında bile hiçbir şey bilmiyorlardı. Yaptıklarını sandıkları şey tamamen saçmalıktı.

Önemli olan, Kule büyücüsüne işkence ederek yaptırdığı ve Yakıcılar Meclisi'nin zihnine yerleştirdiği büyüün gerçekten işe yaramış olmasıydı. Mağara büyücüsü plandan bu şekilde saptığı için ona kızmıştı ama Leviathan ölümlünün takvimine göre çalışmıyordu. Onlar tekrar bir araya gelene kadar plan gerçekleşmeyecekti.

Artık en genç Leviathan'ı bulduğuna göre onu Kabile'ye geri getirebilirdi. Çocuk eve dönmek için basit bir emre itaat edecek miydi? O artık bir çocuk değildi, değil mi? Leviathan onu böyle görse de, o kendini bir Aileye adanmış bir Prime'dı. Bir dişinin onu yönetmesine izin verdi. Gün ışığında var olmasına izin verirken bile içgüdülerini zayıflatan ilaçları aldı. Kurallar tarafından zincirlenmişti. Belki de zincirlere o kadar alışmıştı ki artık onları hissetmiyordu.

Zavallı çocuk.

Leviathan kardeşlerini yeniden bir bütün haline getirecekti.

Bölüm On Dört

"Ne yaptın sen?" Piper sordu. McCoy sunağın yanında diz çökmüştü. Kadın titriyordu. Onun yanına çöktü. "Söyle bana!"

Sözleri sert ve öfkeliydi. Korktuğu için kendine ve onu korkuttuğu için McCoy'a daha da kızgındı. Az önce pervasızca ve aptalca bir şey olmuştu ve kendini tehlikeye attığı için onu sarsmak istiyordu.

Fiziksel olarak olan şey McCoy'un bağlı kadına dokunmasıydı. Jake'in hissettiği şey, kadından McCoy'a doğru akan güçlü bir tehlikeli enerji dalgasıydı. Elinde somut ya da telepatik bir kanıt olmasa bile, bu onun hayal gücü değildi. Büyü mü? Büyü olmalıydı, ki bu da basit bir vampirin dünya anlayışı için çok garipti.

McCoy yavaşça başını kaldırdı. Ölümlü olabilirdi ama Jake, bakışları karşılaştığında gözlerinin bir anlığına parlak elektrik mavisi renginde parladığından emindi. Kadının yoğunluğu kesinlikle McCoy'u yakmış, onu sıcak, sert ve titrer halde bırakmıştı. Ne oluyor be?

Onu ayağa kaldırdı. Tenine dokunmak Jake'in içinde arzu elektrik şokları yarattı. Adam onu aniden bırakıp geri adım attığında kadın bir an sallanmıştı.

"Ne yaptın?" diye tekrar sordu.

McCoy yavaşça gözlerini kırıştırdı, titrek bir nefes aldı. "Artık iyileşecek," dedi. "İyileşecek."

"Peki ya sen? Sen iyi olacak mısın?"

McCoy'un dili yavaşça dudaklarını ıslattı. Bu hareket inanılmaz derecede şehvetliydi. "Kendimi toparlamam gerek," dedi sesi boğuklaşarak. "Sadece üstesinden gelmeliyim."

McCoy yavaşça Laurent Wolf'a dönerken Jake endişeyle onu izledi. Wolf mahkûmu bağlarından kurtarmıştı. Siyah saten örtüyü kadının etrafına sardı ve kadını nazikçe kollarının arasına aldı.

McCoy diğer vampire, "Uyuyor," dedi. "Uykuya ihtiyacı . Ona dikkat edin."

"Elbette," diye söz verdi Laurent.

Harry elini Laurent'ın omzuna koydu. "Temizlik ekibi çağrıldı. Gitsek iyi olacak."

Laurent başını salladı. Jake'e baktı. "Yardımanın için teşekkürler. İşte bulduklaım."

Jake, Laurent'ın kafasına yolladığı telepatik bilgiler için zihnini açtı. Daha sonra gözden geçirmek üzere bir kenara koydu. McCoy'la birlikte kendi görevlerine dönme ve kayıp kadını bulmaya yardım etmenin bir yan maceradan daha fazlası olmasını umma zamanı gelmişti.

Ayrıca, Dee McCoy'u yalnız yakalamak için neredeyse karşı konulmaz bir istek duyuyordu. Onu kendisi dışında dünyadaki tüm erkeklerden uzak tutmak istiyordu. İçgüdüsel olarak bu dişiyi özel eşi yapma dürtüsünü kabul etti. Uzun vadede bu konuda ne yapacağını bilmiyordu ama şimdilik, hırlamaya, hırlamaya ve kendini tam bir vampir aptalına çevirmeye başlamadan önce onu yalnız bırakması gerekiyordu.

McCoy'a, "Gidelim," dedi.

Başını salladı. Bir adım attı ve tökezledi. Jake onu sabitleyeceği sırada sarsıldı. Vahşi, aç, acı dolu gözlerle ona baktı. "Dokunma bana! İkimizin de iyiliği için, şu anda bana dokunamazsın!"

Geri çekildi ve kadının onu bodrum merdivenlerine kadar takip etmesine izin verdi. Onu takip ederken dar kot pantolonunun içinde davetkâr bir şekilde sallanan kalçalarını fark etmemeye çalıştı.

Jake evden çıkmaktan, dokunamadığı dişiyile birlikte cipin içinde kapalı kalmanın acısını bir kez daha çekmeden önce dışarıda birkaç dakika yalnız kalmaktan memnundu. Yükselen güneşin ışığında gözlerini kısarak derin nefesler aldı. Gerindi ve omuzlarını yuvarladı. Vücudu beslenmek, beyni ise uyumak istiyordu. Vampirlerin bile bazen uyumaya ihtiyacı olurdu. Stres ve uykusuzluk bir zihne, güçlü, telepatik bir zihne bile bir şeyler yapardı.

Biri onu izliyordu.

Jake dikkatle etrafına bakındı. Kimseyi göremedi. Orada biri mi vardı? Yavaşça arkasına döndü, tüm yorgun duyularıyla aradı. Hissettiği şey elle tutulur bir şey değildi.

"Muhtemelen orada bir şey yoktur," diye mırıldandı. McCoy'u SUV'a kadar takip etmeden önce yolcu kapısının arkasından kapanmasını bekledi. Yol boyunca sırtında, kürek kemiklerinin arasında bir bıçak gibi duran bir bakış hayal etti.

* * *

"Bir gözlemde bulunabilir miyim?"

Dee onun alt dudağındaki kandan bahsetmeyeceğini umuyordu. İçindeki iniltiyi bastırmak için dudağını o kadar sert ısıırıyordu ki, derisini kopardığını biliyordu. Elleri iki yanında yumruk olmuştu. Meditasyon yapmaya çalışırken gözleri kapalıydı. Ağrıyan bir ihtiyaçla yanıp tutuşuyordu; içinin tam anlamıyla yanmasından korkuyordu. Kıvrınma ve kıvrınma ihtiyacıyla savaştı ve çok ama çok hareketsiz kalarak dokunulma özlemini reddetti. Ölüm kadar hareketsiz.

Yanındaki erkeği yakalamak ve çıldırtıcı ihtiyacı geçene kadar onunla tekrar tekrar birlikte olmak istiyordu. Bunu yapamayacağına göre, onun varlığının kendisine hatırlatılmasını da istemiyordu.

"Konuşmak yok. Sür," diye çıkmayı başardı. "Kızıışmışsın."

Dee'nin gözleri açılarak vampire ters ters bakabildi. "Bu çok kaba!"

Piper bakışlarını yoldan ayırmadı. Ses tonu sakın ve gerçekçi kaldı. "Gerçek bu."

Öyleydi.

"Etkilenen tek kişi sen değilsin," diye devam etti Piper. "Telepatik olmasaydım bile, farkında olurum-"

"Etkisi ," dedi.

"Evden çıktığımızdan beri bir saat on dört dakika geçti. Uyarılman azalmıyor, artıyor. Bu rahatsız edici."

"Bir de bana sor," diye homurdandı Dee. Böyle olmaması gerekiyordu ama oluyordu işte.

"İkimiz için de rahatsız edici," diye ekledi. "Ben Prime'ım, unutmayın."

"Biliyorum!" diye bağırdı. "Sen azgın ve telepatik olarak doğdun! Buna yardım edemem, Piper!"

"Ama deniyorsun," diye kabul etti. "Tam olarak ne oldu? Neden böyle davranıyorsun? Operasyonu tehlikeye atacak mı?"

Görevleri hakkında bunu da eklemek zorundaydı, değil mi? Dee kendi hırıltısını duydu; saf hayvani bir öfke ve ihtiyaç sesi. Lanet olsun.

"Yardım olmasaydı kız ölecekti. Piçler kıza çok fazla cinsel enerji yüklemişlerdi. Enerji onu yakıp kül ediyordu. Biz geldiğimizde yaptıkları kurban etme büyüünün bir parçasıydı."

Dee gözlerini sıkıca kapalı tuttu. Göz kapaklarının ardında hâlâ alevleri görebiliyordu. İç görüşünde dans eden görüntüler onu korkutuyor ve iğrendiriyordu. Belki de Piper'la konuşmak kafasının içinde dolaşan ahlaksız ve şehvet düşkünü cazibelerden uzak durmasına yardımcı olabilirdi.

Onunla alay etmediği sürece. Alay etmediği sürece. Ona dokunmadığı sürece. Eğer ona dokunursa kendini kontrol edemezdi. Zaten ona dokunmamak için kendini zor tutuyordu. İstedığının herhangi bir erkek olduğunu düşünmüyordu, ya da sadece çok yakınında olduğu için.

Yakov Piper'ı *istiyordu*. Şehvet ona yapay bir şekilde gelmişti. Bedeni seks istiyordu. Ruhu belirli bir erkekle seks yapmak istiyordu ve bunun büyüyle hiçbir ilgisi yoktu. Neden o? Neden şimdi? Aptal ruhuna lanet olsun.

"Acı çekiyorsun," dedi. "Görevimize devam edebilmemiz için bunu nasıl atlatacağını biliyor musun?"

Bunu nasıl atlatabileceğini çok iyi biliyordu. Durumunun tedavisi şu anda arabayı sürmek ve mantıklı sorular sormaktı.

"Seni baştan çıkarabilirim," dedi.

"Baştan çıkarılabilirim. Bunu uygunsuz bulursunuz." Sesi o kadar sakın ve klinik gibiydi ki onu öldürmek istedi.

"Evet." Operasyon hakkında, Kara Meleklerin dinamiği hakkında düşündü. Onu nasıl kullanacağını, nesneleştireceğini ve onunla seks yaparsa bunun ne kadar yanlış olacağını. Ayrıca birbirlerinden hoşlanmıyorlardı. "Uygunsuz."

"Durumunuza yardımcı olacak başka bir şey yapılabilir mi?"

Başını iki yana salladı. Muhtemelen tırnaklarının avuçlarına batışından kan kokusunu alabiliyordu. Onu istemeden de olsa böyle kışkırttığı için özür dilemeliydi. "Şimdiye kadar etkisi geçmiştir."

"Yuttuğun büyüye karşı koyacak bir büyü biliyor musun? Benzin almak için durmamız gerek," diye ekledi tüm konuşma boyunca kullandığı aynı gerçekçi tonla.

"Olabilir. Bir tane düşünmeye çalışıyorum."

"Eminim bir şeyler bulacaksın."

Sesi öyle gelmese de alaycı mıydı? *Konuyu değiştir*, dedi kendi kendine. *Yapılacak bir iş varken her şeyi kendinle ilgili hale getirmeyi bırak.*

"Nereye gidiyoruz bu arada?" diye sordu.

"Los Angeles'a dönüyoruz. Üsse değil," dedi o paniğe kapılmadan önce. "Merak etme, liderimizin büyü hakkındaki kötü hislerini çözene kadar eve gitmiyoruz, ki bu hislerin sağlam bir temeli var gibi görünüyor."

Tobias sana bir iş verdiğinde, onu yaptın. Yardım istemedin. Mazeretlerle Meleklerle geri dönmedin. Piper'ın takım ruhunu paylaştığını bilmek onu mutlu ediyordu.

"Oxnard Büyücüsü'nün evine mi dönüyorsun?" diye sordu.

"Bizim için şart değil," dedi. "Bence oradan bir iz alınıp alınamayacağını görmek için bir koklayıcı getirmeliyiz. Serbest çalışan bir kurt adam için Shaggy Harker ile temasa geçebiliriz. Shaggy yerel kurt adamların başıdır."

O bunu biliyordu. Küçüklük edip Piper'a bunu göstermeye gerek yok.

"Belki de sizi Dr. Casmerek'in kliniğine götürmeliyim. Orada doğaüstü hastalıkları tedavi etmeye alışkınlar."

"Vampirleri ve werewolfkları tedavi etmeye alışkınlar. Ben aşağılık bir ölümlüyüm.

Ve azgınlığın tıbbi bir durum olduğundan emin değilim."

"Sizi etkileme şekline bakılırsa, tıbbi bir sorun olduğu düşünülebilir."

"İhtiyacım olan şey bir cadı doktoru."

"Bu bir mizah denemesi mi? Bir benzin istasyonu var."

Piper cipi yavaşlatıp keskin bir sağa dönüş yaptığında Dee gözlerini açtı.

On Beşinci Bölüm

Jake neredeyse vitesi park etmeden önce cipten çıkmıştı. Kapıyı çarptı ve dışarıdaki serin, deniz tuzlu havadan derin nefesler aldı. Vücudunun ve ruhunun her parçası yanıyordu.

Bunu ona nasıl yapabildi? Onu yok etmek için ne yaptığını bilmiyor ya da umursamıyor muydu? Sadece onu almalı. Onu arka koltuğa atmalı, kendini onun sıcaklığına gömmeli, onu kullanmalı, ona sahip çıkmalı ve derin-

Neye kadar? Tatmin olana ve McCoy kurmak için çok çalıştığı hayatı mahvedene kadar mı?

Bu onun hatası değildi. Kendini bu duruma sokmak istememişti ama Jake bu mantıklı düşüncüyü kafasında birkaç saniyeden fazla tutamıyordu.

Vampir kadınlara karşı saygılı olmayı öğrenmişti, ama ölümlü kadınlara-

Jake başını sertçe salladı ve ellerinin topuklarını gözlerine sürdü.

Onu çılgına çeviren McCoy'un kokusuydu. Bu onu her zaman rahatsız etmiş, canlandırmış ve cezbetmişti. Ama şimdi, metal bir kutunun içine hapsedilmişken, o ihtiyaçtan sızlarken ve uyarılmanın baharatlı, ateşli kokusunu yayarken, durmak için burayı bulmadan önce kontrolünü kaybetmeye çok yaklaşmıştı-

Ölümlünün ne kadar büyük bir tehlike içinde olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Bir şekilde, bir şekilde medeni kalmayı başaracaktı.

Medeni olmak doğal değildir.

Jake tekrar başını salladı. İnanmaya çalıştığı Tanrıça adına, şehvetten o kadar çıldırmıştı ki, ölmüş kardeşlerinden birinin sesini duyuyordu!

Kendi kafasının -aç bedeninin ve ruhunun- kontrolünü ele geçirme ve gerçek dünyaya geri dönme zamanı. En azından fiziksel dünyaya. Gerçeklik çok öznel.

Jake başını kaldırdı ve etrafına bakındı. Dünkü yağmur yerini güneşli bir güne bırakmıştı. Gün ışığı dünyasının görünümüne ve hissine alışmıştı ve şimdi ışığın tenindeki sıcaklığını takdir ediyordu. Bir yandan içinde kaynayan ateşle savaşıırken bir yandan da buna odaklandı.

Cipten inmiş ve ön kaputun üzerine ağır ağır yaslanmış olan McCoy'dan başka bir şeye bakmaya zorladı kendini.

Etraflarındaki arazi ıssız görünüyordu ama yakınlarda iki ölümlünün varlığını hissedebiliyordu; biri ana binada, diğeri de arazinin arka tarafındaki iki alçak, uzun, düz çatılı binadan birinde. Ön tarafta benzin pompaları vardı, ama bu köhne yer aynı zamanda ana binanın kapısının üzerindeki büyük boyalı bir tabelada kendisini Clancy's Store and Resort olarak tanıtıyordu. Bina pastel yeşilin iğrenç bir tonuna boyanmıştı. Tabelanın boyası aşınmış ve dökülmüştü.

McCoy'un sesi titreyerek, "Burası bir çöplük," dedi.

"Öyle," diye kabul etti. Sürücü koltuğuna atlayıp çöplükten bir an önce uzaklaşmaya pek hevesli değildi. "Bizimle burada buluşmaları için Kara Melek sağlık görevlilerini çağırayım mı?"

Belli belirsiz, acı dolu bir kahkaha attı. "Mürettebatın ana doktoru kim?" Öyleydi.

"Dr. Casmerek'e gidiyoruz o zaman." Kendi işkencesine devam etmekten başka çaresi yoktu. *Belki oraya gitmişken bir şeyler atıştırabilirim*, diye ekledi Jake kendi kendine.

Benzin pompalarına doğru gitti.

* * *

Böyle devam edemeyiz, diye düşündü Dee. Ona yaptıklarını hak etmiyordu.

Oh, Yüce İyi Leydi adına! Kendi rahatsızlığından çok onun rahatsızlığı için endişeleniyordu. Prime Kabilesi'nden nefret etmeye ne oldu? Ondan nefret etse de fark etmezdi, doğuştan azgın bir Prime'ı bu şekilde tahrik etmek ona haksızlıktı.

İkisinin de iyiliği için hemen bir şeyler yapması gerekiyordu. Bu kadar sızlanma ve suçluluk duygusu -ve sıcak, acılı bir şehvetle inleyip kıvranma-yeterdi; artık proaktif bir şeyler yapmanın zamanı gelmişti.

Mastürbasyonun bir olur muydu? Bundan şüpheliydi, ve neredede-? Benzin istasyonu tuvaleti mi?

"Ooh, euwwh!" Bu fikirden tiksintiyle ürperdi. Çok iğrenç. İhtiyacı olan şey.... bu duyguları sisteminden temizlemektir.

Yık.

Temiz

.

Bir büyüünün anısı, onu tüketen ateşin içinden geçerek kendine yol açtı.

"Su," dedi. "Akan su. Yangını suyla söndürürsünüz."

Benzin istasyonunun kapısının üzerindeki tabelayı rahatlayarak fark etti. Binaya doğru yürüdü, yaşlı bir kadın gibi yavaş hareket ediyordu ve yol boyunca Piper'ın sabırsız bakışlarını sırtında hissetti. Ama yine de Piper'ın çok farkındaydı.

Kapı arkasından kapanır kapanmaz arkasındaki adam "Pek iyi görünmüyorsun," dedi.

"Grip," diye mırıldandı.

"Hiçbir şeye öksürme," dedi ona.

Dee başını salladı ve dikkatini erkeksi bir şeye vermektense gözlerini kısarak mağazanın loşluğuna baktı. Dar raf sıralarıyla doluydu. Şekerleme ve bakkaliye ürünlerini seçebiliyordu, arkada uzun soğutucularda gazoz, bira ve diğer içecekler vardı. Söyleyebildiği kadarıyla bu kalabalık alana bir silah zulası ve hırdavat malzemeleri tıktırılmış olabilirdi. Neyse, boş ver. Dikkatle tezgâha doğru yürüdü, adam elini kaldırdığında birkaç adım geride durdu.

Mesafesini korumakta fayda vardı. Herhangi bir erkeği yakalayıp onunla birlikte olma isteğiyle savaştı.

"Bir oda kiralamak istiyorum," dedi ona.

Ona eleştirel bir gözle baktı. "Belki de bir acil servise gitmelisin."

Neredeyse normal bir sesle, "Dinlenmem gerek," demeyi başardı. Yatağa ihtiyacı vardı ama dinlenmek için değil. "Ve bir duş." Her şeyden çok teninde akan suya ihtiyacı vardı, soğuk, güçlü ve canlandırıcı.

Adam ona doldurması için bir form verdi.

Dee bir iniltiyi bastırdı. Yapacağı en son şey evrak işleriyle uğraşmaktı. Mağazanın geniş cam penceresinden dışarı, Piper'ın cipin yanında beklediği yere baktı, kollarını kavuşturmuş, yüzünde derin bir kızgınlık ifadesi vardı.

"Arkadaşım ayrıntılarla ilgilenebilir. Lütfen anahtarı bana bırakın."

Tereddüt etti, sonra endişeyle ona baktı. "Biraz dinlen," dedi ve cam kaplı tezgâhın üzerine bir anahtar koydu. "Oda iki."

Anahtarı aldı.

Piper dükkândan çıkarken ona doğru geldi. Ona kapıya doğru el salladı. "Biz kalıyoruz. Ben ikinci odada olacağım." Adam şaşkın görünüyordu ama soru sormadı. Bir adım daha attı, sonra önemli bir şey hatırlayınca döndü. "Adaçayı," dedi. "Büyü için adaçayına ihtiyacım var. Bak bakalım bakkalda var mı?"

On Altıncı Bölüm

Jake cipini kapının önündeki boşluğa park ettikten sonra motel odasına yaklaşmakta acele etmedi. Bir süre dışarıda volta attı, McCoy'un bu seyahat gecikmesini zorlamasına kızmış ve kendi aşırı ısınmış enerjisinin bir kısmını atmak için egzersiz yapmayı kullanmıştı.

Yanında sadece market rafından aldığı plastik bir bitki kabı değil, aynı zamanda SUV'un arkasındaki çantalarını da taşıyordu. Görevlerde kişisel eşyaları içeren küçük sırt çantaları taşımak Kara Melek politikasıydı. İç çamaşırı değiştirmenin ya da tıraş olmanın bir operasyon için ne zaman önemli olacağını asla bilemezsiniz.

Kapıyı çaldı. Cevap yoktu. Jake kapı kolunu kontrol ettiğinde McCoy'un ikinci odanın kapısını arkasından kilitlenmediğini fark etti. Bu bir güvenlik protokolü ihlaliydi ama aynı zamanda kadın kapıyı çalmasına yanıt vermeyince kilidi kırmaktan da kurtulmuştu.

McCoy küçük yatak odasında değildi ama banyoda onun yakıcı varlığını hissetti. Suyun aktığını duydu, çıplak teninin üzerinde cızırdadığını ve buhar çıkardığını hayal etti. Temizlik için duş aldığından kuşkuluydu. Su muhtemelen dükkânın önünde birbirlerinin yanından geçerken bahsettiği büyüünün bir parçasıydı. Ve muhtemelen buz soğuktu.

Elini kapının koluna koydu, tam o sırada banyodan yüksek bir inilti yükseldi. Kapı menteşelerinden kurtuldu ve bir dakika sonra küçük odadaydı.

Küçük duş kabininde dizlerinin üzerine çökmüştü, tamamen giyinikti ve yüzü, üzerine vuran spreye dönüktü. Fısıltıyla söylediği sözler akan su tarafından bastırılıyordu. Damlacıklar ona çarptı. Sıvı gerçekten de soğuktu, ancak havada cızırtılı bir sıcaklık pusu var gibiydi. Bunu bir çeşit sihir olarak kabul etti.

Jake, McCoy'un ilahi söylemesinin durmasını bekledikten sonra, "Dükkânda adaçayı yoktu. Tezgâhtaki adam bana bunu verdi." Küçük, yuvarlak bir plastik şişeyi havaya kaldırdı. McCoy'un bakışları ona kaydı. "Buna kümes hayvanları baharatı deniyor," dedi.

McCoy ellerini duş duvarına bastırdı ve yayılan acısına rağmen kahkahalarla sarsıldı. Ona doğru bakmayı başardı. "Hindiye benziyor muyum?" diye sordu.

Omuz silkti. "Herhangi bir benzerlik göremiyorum. Bunun bir yardımı olacak mı?" diye sordu, kabı ona doğru tutarak. Su elinin ve bileğinin üzerinden aktı.

"İşe yarar. Benim için aç."

Yüzünü tekrar suya çevirdi. Plastik kapağı çıkardı ve hafifçe uzattığı pençesiyle iç kapağı yardı.

Ona tekrar uzatmaya çalıştığında McCoy başını salladı. "Üzerime serp."

"Ne?"

Tekrar konuşabilmek için birkaç kez nefes nefese kaldı. "Yardıma ihtiyacım var, Jake."

Ona ilk kez Jake diye hitap ediyordu. "Serpme mi?" Başını salladı. "Pekâlâ." Bir süre daha tereddüt ettikten sonra, "Teyellemeye ihtiyacın olacak mı?" diye sordu.

Bu, ondan bir başka titrek kahkaha daha çıkardı. Onu acısından biraz olsun uzaklaştırabildiği için aptalca bir memnuniyet duyuyordu. Bunu yapması aptalcaydı, çünkü en iyisi onu bu büyüğü tıbbi acil durumdan kurtarmak ve böylece görevlerine devam edebilmeleriydi.

"Sanırım kendi suyumun içinde kaynıyorum," diye fısıldadı, o kadar alçak sesle ki muhtemelen onu duyamayacağını düşündü.

Pis bir kahkaha attı.

Ona pis bir bakış fırlattı. "Serpiştir."

Tekrar zikretmeye başladı, ellerini kaldırdı, böylece su uzanmış avuçlarının üzerine döküldü. Başparmağı ve işaret parmağı arasına bitki karışımından bir tutam aldı ve başının tepesine doğru bıraktı. Karışım ıslak saçlarında topaklandı, sonra yukarı kalkmış yüzüne döküldü. İkinci tutam omuzlarına yuvarlandı ve gömleğine yapıştı.

Jake ince örgü tişörtün vücuduna nasıl yapıştığını, sert meme uçlarının kumaşın altında nasıl göze çarptığını fark etmekten kendini alamadı.

"Daha fazla."

Jake ne kadar zamandır ona aç gözlerle bakmaktan başka bir şey yapmadığını bilmiyordu. Boğazı ağrıyordu ve dişleri uzamıştı. Başını sertçe salladı. Tekrar otları serpmeye başladı. İlahi söylemeye devam etti. Duş başlığından akan su McCoy'u ıslatıyor, arada sırada da Jake'e sıçırıyordu. Buz gibi soğuk olduğu için minnettardı.

"Daha iyi misin?" diye sordu kadın uzanıp suyu kapattığında. Bitki karışımının hepsi giderden aşağı akmıştı ama kokusu hâlâ havadaydı. Taze su ve onun sıcaklığının keskin baharatıyla birlikte.

McCoy başını kabinin fayans kaplı duvarına yasladı. "Biraz," dedi. Hareket etmeye hazır görünmüyordu.

"Dışarı çıkmak için yardıma ihtiyacın var mı?" "Dokunulmaya hazır değilim. Havlular."

Jake onun cevabını düşündü ve artık yeterince uyum gösterdiğine karar verdi. O Prime'dı!

Banyodaki tek iki havluyu kaptı ve kadını kabinden çıkardı. Titreyen vücudundan sıırıslam kıyafetleri çıkarması biraz zaman aldı. Pençeler bu şekilde işe yarayabilirdi. İnce havlularla kadının çıplak tenini şiddetle ovarken bakmadı.

Nefes aldı, inledi ve teni ovuldukça kıvrandı. Adam bunu da görmezden geldi. İşi bittiğinde çıplak arkasına hafifçe vurmaktan kendini alamadı. Bunu yaptığına anında pişman oldu, çünkü onun şeklinin cezbedici, dokunsal anısı avucunun içinde kaldı.

"Yatağa gir," diye emretti McCoy. "Dinlenmek için," diye ekledi McCoy ona yarı telaşlı yarı baştan çıkarıcı bir umutla iri gözlerle baktığında.

Kendisine şu anda herhangi bir erkeğin onun için uygun olduğunu hatırlattı. Onun suçu değildi. Şehvetinin kişisel olmamasına kızması için bir neden yoktu. Yine de kızdı.

"Git, kadın."

Genelde tartışmacı olan cadı ona bir kez daha şaşkın şaşkın baktığında ama yine de söyleneni yaptığında memnun oldu. Küçük odadan koşarak çıktı. Havluların de etrafına bağlanmıştı ama kısa ve inceydiler ve kalçalarını, uyluklarını ve göğüslerini saklamaktan ziyade daha da belirginleştiriyorlardı.

Jake ıslak banyoda bekledi, McCoy'un yatak odasındaki hareketlerini dinlerken derin, sakinleştirici nefesler aldı. Yatak örtülerinin indirildiğini, yatağa girerken yatak yaylarının gıcırdadığını, çarşafın vücudunu yumuşak bir şekilde örttüğünü duydu. Nefes alışını, kalp atışını, içinden akan kanı dinledi. Bu mesafeden bile teninin sıcaklığını ve uyarılmanın misk kokusu ve bitkilerin topraksı ipucunun altındaki normal baştan çıkarıcı kokusunu hissetti.

Onu sonsuza dek içine çekebilirdi.

Bu, onu ne kadar büyülemiş olursa olsun, bu kadına karşı herhangi bir bağlılık değildi.

Yatak odasına girdi ve sıcaklığın tonlarını ve kırılğan etin altındaki kan izlerini gören gözlerle onu izledi. Ona dokunmak için yanıp tutuşuyordu. Ama bu özlemde yeni bir şey yoktu, Dee McCoy'la herhangi bir temastan kaçınma konusunda uzun süredir pratik yapıyordu. Gerçi bu operasyonda baş başa geçirdikleri her an daha da zorlaşıyordu.

Tobias Strahan'ın onları bilinmeyen büyülü bir tehlikeyi araştırmaları için gönderirken aklından geçen şeyin tam olarak bu olduğunu fark etmeyecek kadar aptal değildi.

Ben sadece sözde iyi adam Asallardan biriyim, patron, diye düşündü Jake. Siz Klan ve Aile erkeklerinin nasıl olup da vampir ya da ölümlü bir dişi tarafından burnunuzdan ve penisinizden tutulacak kadar gardınızı indirebildiğinizi anlamıyorum. Anlayamıyorum. Anlamam mümkün değil.

Uyuyan McCoy'a şefkat ve endişe olduğunu tahmin ettiği duygularla bakmaktan kendini alamadı.

Zayıflık.

"Onu almak istemiyorum."

Motel odasından çıktı ve kapıyı arkasından sıkıca kapattı.

On Yedinci Bölüm

Jake, Dee McCoy'la olan karmakarışık ilişkisinden başka bir şeye konsantre olmaya çalışarak dışarı çıktı.

Dee bir ölümlü için garip bir isimdi, değil mi?

Birisi ona Dee'nin Delilah'nın kısaltması olduğunu söylemişti ki bu Jake'e Dee'den bile daha tuhaf gelmişti. Ölümlü mitolojisinde Delilah bir baştan çıkarıcı ve hain değil miydi?

Sanki dışilerin isme ihtiyacı varmış gibi.

Jake kendi düşüncesiyle şok içinde sarsıldı.

Bu gerileme nereden kaynaklanıyordu? Acıkmıştı. Azgındı. Karanlık Melekler'le birlikte olmanın verdiği destek ve yoldaşlığa alışkınken tek başınaydı. Mürettebattan biri olmanın verdiği güven Jake için çok şey ifade ediyordu. Belki de bu şeyler ya da bunların eksikliği onu zayıflatıyor, şüphelerin kurbanı yapıyordu.

"Son zamanlardaki düşünce tarzıma bakılırsa 'nasıl Aile Reisi olunur' testlerini geçemediğimi sanırsınız."

Aklı pek çok yöne gidip geliyordu. Yönünü bulmak için etrafına bakındı. Tenine vuran güneş ışığı ona sabahın geç saatleri olduğunu söylüyordu. Tepesindeki gökyüzü berraktı. Hava durgundu. Yine de atmosferde, ayaklarının altındaki otopark betonunun altında bir enerji vardı.

Bir fırtına yaklaşıyordu.

Tüm psişik duyuları öyle söylüyordu.

Fırtına onun üzerinde mi? McCoy'un üzerinde mi?

Motel odasına geri koşma, uyuyan kadını kucağına alma ve onu Mürettebat'ın sığınağına geri götürme dürtüsüyle savaştı.

Bunun koruyucu bir dürtü olduğunu fark etti.

"İşte bu Family Prime davranışı. Klana daha yakın." Sahte bir tiksintiyle ürperdi.

O da yatak odasının dışındaki duvarın dibindeki banka oturdu. Organize olma, işleri halletme zamanı gelmişti. Rapor verme zamanı. Düşünceleri ve duyguları şu anda Kara Melekler üssündeki iletişimle telepatik temas kurmak için biraz fazla hamdı. Telepati daha basit olabilirdi ama onun yerine cep telefonunu çıkardı. Ve hiç sinyal alamadı.

Laurent Wolf'un bir köşede sakladığı sorgulama verilerinin bulunduğu paketi hâlâ incelememiş olduğunu hatırladığında, bunun iyi bir şey olduğunu düşündü

aklının bir parçasıydı. Satanistlerden ya da her ne iseler onlardan öğrendiklerini de özümseyebilirdi. Sapkın, kara sanatları kullanan, seks düşkününü sapıklar, iyi bir tanımlama olduğunu düşündü.

Eskiden benim gibi insanlardı.

Gerçi Kara Melekler bunların en azından çoğuna sahip olduklarını iddia etmezlerdi. Kara sanatlar hariç her şey... Dadı McCoy sapkın, sapık cinsel sapkınlıklara gözünü kırpmazdı ama kara büyüye dair en ufak bir ipucunda kaşlarını çatı ve burunlarının dibinde parmağını sallardı.

Düşünceleri hep McCoy'a geri dönse de, saçma sapan düşüncelerine gülümsedi.

Belki de ona olan saplantısından kaçmak için Kara Melekleri terk etmesi gerekecekti. Nereye gitmek için? Ne yapmak için?

Eve gel.

Kafasının içindeki ses tatlı bir şekilde baştan çıkarıcıydı. Aynı zamanda kendisine ait değildi.

Suçu büyüye maruz kalmasına ve hâlâ kafasının içinde bulunan ham telepatik verilere attı. Jake, Wolf'un zihnine yerleştirdiği paketi açtı ve karıştırdı.

O aptalların kafalarının her yerinde büyü var. Çok güçlü. Ama bunu McCoy'un tepkilerinden biliyordu, çünkü kendisi de güçlü bir büyücü olmalıydı, yoksa Tobias onu Mürettebat'a almazdı. Meclis ne yapmaya çalışıyordu, gerçekten de cehennemden bir iblis mi çıkaracaktı?

Kayıpları eve getirin. Dünyaları getirin. Dünyaları bağlayın.

Yüzüklerin Efendisi'nden fırlamış gibiydi.

Jake işe yarayacağını düşündüğü dosyaladı, sonra da telepatik verilerin geri kalanını kafasından uçurdu. Saatini ve ışığın durumunu kontrol etti. McCoy'u kontrol etme zamanı gelmişti.

Oda küçüktü, loştu ve hafif bir temizlik malzemesi kokuyordu. Jake kapıdan yatağın yanına doğru birkaç adım attı. Yatağın etrafında yuvarlanan huzursuz kadına baktı. Çıplak teni yatak örtülerine karşı solgundu.

"Gitme vaktimiz geldi," dedi Jake.

Hiçbir yanıt alamadı. Rüya gördüğüne karar verdi. Bir kâbusun içinde kaybolduğundan şüpheleniyordu. Özümsemişti büyüünün içinde çok fazla güç vardı.

"Bu aptalca bir hareketti McCoy," dedi.

Cesur. Şefkatli, hatta takdire şayan ama tamamen aptal.

Onu uyandırmak için öne doğru eğilmeye başladığında kendini ölümlü kadına gülümserken yakaladı. Ona dokunmadan önce bir hareket dikkatini çekti.

Başını çevirdiğinde gördüğü tek şey, yatağın ayak ucunun karşısındaki duvarda bulunan aynada kendi yansımasıydı. Sadece bir ayna. Sadece kendi yansıması.

Yine de her şey yanlıştı.

Daha önce de aynaya karşı böyle tuhaf, ürkütücü bir tepki vermişti ama şu anda bu déjà vu hissini anlayamıyordu. Jake dönüp doğrudan aynaya baktı. Gördüğü şey, gerçekten orada olan şey, kendisiydi, tıraşa ihtiyacı olan yorgun, buruşuk bir adam. Ama cama ne kadar çok bakarsa, aynanın arkasında başka bir şey varmış gibi geliyordu. Bir bariyerin, bir balonun arkasında.

"Prime'ların kibirli olduğunu biliyorum ama biraz ileri gitmiyor musun?"

Jake McCoy'la yüzleşmek için döndü. Oturuyordu, çarşaf göğüslerinin sıkıca sarmış, onları belirginleştiriyordu. Çıplak omuzları inanılmaz derecede seksiydi.

"Ne?" diye sordu.

"En az on dakika boyunca aynaya bakıyordun."

"Ne? Hayır." Başını salladı. "Az önce odaya girdim." Kadın başını salladı. "Seni izliyordum."

"O zaman zaman algınız kapalı."

Gözleri geniş, şehvetli havuzlardı. Hafif bir ter pırlıtsı tenini parlatıyordu.

"Benimle ilgili pek çok şey yanlış ama-" dedi.

"Adın gerçekten Delilah mı?"

Yüzünü buruşturdu. "Ne yazık ki. Samson adında bir ikiz kardeşim var. Ve Vixen adında bir kız kardeşim. Annemin ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrimiz yok." Bir an için elini ağzına götürdü. ", değil mi? Ailemi rahatsız ettiğim için üzgünüm-"

Jake ona, "Hiçbirimiz Zeus'un alnından tamamen şekillenmiş olarak çıkmadık," dedi. "Ben de son zamanlarda ailem hakkında çok düşünüyorum."

"Eski aile mi, yeni aile mi?"

Geçerli bir soru. Onu .

"Kabile kardeşlerim," dedi. "Onları yıllardır düşünmemiştim ama birdenbire...." Omuz silkti. Onlar için yas tutuyordu. Ve bir tür garip, anlamsız bir umut vardı....

"Nasıl hissediyorsun, Delilah?"

"Bana Delilah dediğin için kışına tekme basacak kadar iyi değilsin ama daha iyisin."

Uyarılmışlığı içinde o kadar sıcak ve sert zonklamıyordu ama Jake hâlâ onun ihtiyacını hissediyordu. Bakışları onun üzerinde geziniyor, ona açlık duyuyordu.

Penisi olan her şeye aç. "Şart değil," dedi.

"Ne?" Bunu çok fazla söylüyordu. "Ben bir şey söylemedim."

Yapmıştı. Telepati değildi.

"Ağzının hareket ettiğini gördüm, McCoy."

"Sen öyle diyorsan." Yatağın kenarını okşadı. "Rahatla, Piper."

Kadına, yatağa ve tekrar kadına baktı. "Benimle birlikte planlamıyorsun, değil mi?"

"Evet. Ama bu dürtüye direneceğim." "Yazık."

Birbirlerine gülümsediler. Jake'in gülümserken verdiği en garip tepki ölümlünün hoşuna gitti. Onunla bir mizah anını paylaşmak güzeldi. Lanet olsun.

Oturdu. Çift kişilik yatağın ortasından diğer tarafa doğru kaydı. Jake bakışlarını onun yüzünde tutarken, çarşafın kendi aklı varmış gibi görünüyordu. Yaramaz şey kaymaya ve McCoy'un onun görmesi için güvenli olandan daha fazlasını ortaya çıkarmaya çalışıyordu.

"Aradın mı?" diye sordu.

"Parmaklık yok," diye yanıtladı.

Telepatiye atıfta bulunarak alnının ortasına dokundu.

"Parmaklık yok," dedi tekrar.

Telepati kullanmamasını sorgulamasını bekliyordu. O sordu, "Sen Başın mı ağrıyor? Kendini iyi hissediyor musun?" "Evet. Hayır."

"Benim hatam."

"Cesurca aptalca bir şey yaptın. Benim durumum kimsenin suçu değil. Sadece kötü zamanlama."

"Açsın, değil mi? Özür dilerim. Hadi buradan çıkalım ve sana biraz kan bulalım."

Onun için duyduğu endişe gerçektir. Ve yatağın sadece birkaç santim ötesinde oturan yiyecek kaynağından faydalanacağından neredeyse hiç korkmuyordu

ondan. Başka bir şey de onun zevk almasına neden oluyordu ama Jake ne olduğunu anlayamıyordu.

McCoy çarşafı da beraberinde sürükleyerek ayağa kalktı. Çarşafı vücuduna doladı ve Jake onu kumaştan çıkarmanın ne kadar eğlenceli olacağını düşündü. Gelmiş geçmiş en güzel hediyeği açmak gibi olacaktı.

"Çantam nerede?" diye sordu.

Eşyalarını koyduğu kapının yanındaki yeri işaret etti.

Çantasını aldı ve banyoya doğru döndü. "Sadece bir dakika sürecektir-" dediğinde ayağa kalktı.

Sonra depremin ilk dalgası ikisini de ince halıya fırlattı.

On Sekizinci Bölüm

Yer sarsılıp yuvarlanırken Dee yere düştü. Başını örttü ve çığlık atma isteğini bastırdı. Yatak sarsıldı. Dünya homurdandı ve homurdandı. Duvarlardan düşen resimleri duydu.

"Bu gerçek değil," diye tekrarladı korkudan titrerken. "Gerçek değil. Hayal ediyorum."

* * *

Jake sürünerek McCoy'a gitti. Onu omzundan tutup kendine çekti. Kızın başı McCoy'un omzuna gömüldü. "Bu gerçek!" diye bağırdı dünya sarsılıp sallanırken. "Gerçekleşiyor! Bu gerçek, McCoy!"

* * *

Dee, Piper'a tutundu. Tutabildiği kadar sıkı tuttu. O çok sağlamdı. Çok gerçektir. Çok erkeksi. Onun kucaklayışı, kendisiyle o delilik arasında koruyucu bir bariyer oluşturuyordu.

"Bu gerçek! Gerçekleşiyor! Bu gerçek, McCoy!"

Dee onun sözlerine, eski deyişe kıkırdadı. Histerikti, bunu biliyordu ve durduramıyordu.

"Neye gülüyorsunuz? Sorun nedir?"

* * *

Dünya sallanmayı bıraktı. Dee gülmeye devam etti.

Jake bir kolunu onun beline dolamıştı. Çıplak göğüsleri göğsüne bastırıyordu. Diğer eliyle çenesini kaldırdı.

"Bana bak. Neyin var senin?"

Gözleri elmas gibi parlak yaşlarla doluydu. Ve bir fırtına kadar vahşi bir mizah. Kahkahalarla açılan dudakları kırmızı ve olgundu.

Jake'in ağzı onunkinin üzerine indi, tüm kısıtlamalar kırıldı. Öpücükte ömür boyu süren bir açlık vardı. Aylarca ona ve sadece ona ihtiyaç duymuştu.

Onun tepkisi ateş ve tutkunun vücut bulmuş haliydi. Tamamen ezici. Onu kendine çekti, parmakları saçlarında kenetlendi. Elleri onun üzerinde gezindi, göğüslerini, sert meme uçlarını buldu.

Ağzının içine doğru inledi, sırtı kamburlaştı, dili onunkine karşı kabardı.

Piper'ın okşamaları sert ve acımasızdı, öpücüğü talepkârdı. Dee bunu istiyordu ve buna ihtiyacı vardı. Aynen böyle.

Keskin bir diş alt dudağının hassas derisine battı. Yarı acı, yarı zevkle inledi.

Tadı Jake'in dilinde sıcak şimşek şarabıydı.

Kükreyen açlığı durdurmak mümkün değildi. Aklı yoktu. Kendini kontrol edemiyordu. Sahip olduğu tek şey ezici açlık-susuzluk yanmasıydı.

Ağzı kadının boğazına doğru hareket etti. İçgüdüsel olarak nabzın attığı mükemmel noktayı ve altındaki sıcak kan kokusunu buldu. Keskin uçlar hassas eti deldi. Tatlı, ıslak, bakırımsı sıcaklık ağzını doldurdu. Onun can damarını emdi-ve verdi-

Orgazm onu ele geçirdiğinde Dee çılgılık attı. Kendinden çıkıp saf erimiş zevkin altın alemine uçtu. Duyuları güneşin içinde yüzdü, eridi, zayıf, bitkin ve daha fazlası için aç bir şekilde dışarı çıktı.

Varlığının derinliklerinde bir yerde *hiç bitmeyen* kelimesi yankılandı ve yankılandı - Yakov Piper'ın sesinde. Sonsuz bir an için buna inandı, bunu istedi ve onun da aynı şeyi hissettiğini biliyordu. Sonra ağzı boğazından çekildi, karanlık, karanlık gözleri onunkilere baktı. Gözlerinde sadece şehvet vardı. Tutku dışında hiçbir duygu yoktu.

Ve bu onun için sorun değildi. Olması gerekiyordu. Başını çevirdi ve gözlerini kapattı.

Jake onu kana kana içebilirdi ama vücudu ondan daha fazlasını istiyordu. O da onun her şeyine ihtiyacı vardı. Elleri ve ağzı McCoy'un vücudunda geziniyor, yalıyor, öpüyor, ısıırıyordu. Göğüslerinin üzerinde bir sıra çil uzanıyordu. Dilinin ucu meme uçlarına kadar inerken her birine dokundu. Onları emdi, okşadı ve dişlerinin en narin darbesiyle her birinden bir damla kan çekti. Kadının ve erkeğin üzerinde zevk dalgaları yuvarlandı. Diliyle kızın göbeğinin etrafındaki dövmenin tasarımının izini sürdü.

Cinsel dürtüsünü artıran büyüünün, orgazmlarının ilk hücumlarında yakılıp yok edildiğinin farkındaydı. Artık saf hayvani tepki tamamen ona aitti, ona yaptığı her şey ona aitti. Onun üzerinde sahip olduğu güç tutkusunu artırdı.

Vücudunda daha da aşağılara indi, keskin kokusunu içine çekti, seksinin tadına baktı. Başka bir orgazm onu ele geçirdiğinde çılgılık atmasını sağladı.

Onun üzerindeki bu gücü nasıl da seviyordu!

Ama kendi kontrolünün sonuna gelmişti.

Jake dizlerinin üzerine çöktü, ellerini kızın kığına doladı ve kalçalarını yukarı kaldırarak sikini yumuşak, derin bir hamleyle kızın içine soktu.

Olabildiğince hareketsiz kaldı, anın, hissin, aylardır istediğı şeyin tadını çıkardı. Kadın sıcak, derin, sıkı bir cennetti.

Bunun bir fetih değil, karşılıklı bir zevk anı olduğunu hatırladı, bacaklarını kalçalarına doladı ve "Kıınılda! Şimdi!"

"Memnuniyetle," diye homurdandı.

* * *

Dee sıkıca tutundu ve tutkunun yükselen dalgasını sürdürdü. Her acil itişte daha yükseğe çıktı. Adamın da onunla birlikte tırmandığını biliyordu. Son, acil itişinde paramparça edici bir patlama noktasına inşa edilen psişik, fiziksel bir geri bildirim döngüsünde şimşek onun içinden, onun içinden dalgalandı.

Piper'ın vücudu onunkinin üstünde sıcak, terli, ağırdı ve beden seksi ve kan dökmeyle karışık zihnin doruklarından inerken kendini tamamen korunmuş hissetmesini sağladı. Dünya hâlâ artçı sarsıntılar ve dalgalanan patlamalarla doluydu. Lezzetli. Keyifli. Maksimumda tamamlanma ve

-

Artçı şoklar. "Deprem!"

Başını onun omzuna yasladı. Bağırması doğrudan kulağına gitti. Piper'ın yanıtı derin, yorgun bir inilti oldu. Sonra homurdandı ve gözlerinin içine bakmak için başını kaldırdı. "Deprem sona erdi." Eklerken gülümsedi. "Pek çok açıdan."

O da gülümsedi. Tanrı aşkına, asla yakınlaşmamaya yemin ettiğı Prime'a gülümsüyordu! *Gerçi bundan daha fazla yakınlaşamazlardı. Fiziksel olarak,* dedi kendi kendine ama bu gülümseme, şehvetin yanı sıra her türden duyguyu barındıran duygusal bir dalga gönderdi içinden. Diğer şeylerin arasında ondan hoşlanmak da vardı. Bunun olmasına nasıl izin verebilmişti?

"Artçı sarsıntılar olabilir," dedi.

Ne demek istediğini biliyordu ama yine de ona küçük bir diş gösterdi. "Olabilir."

Onu üzerinden itmeyi düşündü ama kaslarını çalıştıramadı, ellerini itemedi. Parmaklarını onun sırtında tembelce gezdirmeyi başardı ve kısa bir süre için kıcını avuçladı. Adamın kıyafetlerini ne zaman ve nasıl çıkardığını hatırlayamıyordu. Ama vampirlerin hızlı hareket ettikleri biliniyordu. Stoker'da ölümlerin hızlı seyahat ettiğine dair bir şey yok muydu?

Piper ölmüş olabilir.

Vücudu uyuştu, doygunlukla uğulduyor ve gümbürdüyordu. Olduğu yerden çok memnundu. Tam da onun olduğu yerde. Hâlâ kısmen erekte olan penisini kalçasında hissedebiliyordu. İç organları sıkıştı, şimdiden ona tekrar ihtiyaç duyuyordu.

Lanet olsun.

Evet, evet, görev çağırıyor, dedi kendi kendine. Henüz cevap vermek zorunda değilsin.

"Uyuşturucu yüzünden," dedi, onun alevlenen şehvetini okuyarak.

"Benim için bahaneler uydurma. Öyle olmadığını biliyorsun. Ve uyuşturucu değildi, sihirdi," diye cevap verdi, çok hızlı bir şekilde. Onu istediğini itiraf etmemeliydi. Onu. Sadece saatlerdir ona işkence eden çiftleşme ihtiyacını değil. "Buna ihtiyacım vardı," dedi ona.

"İhtiyacın mı vardı? Ha! Kadın, hiçbir fikrin yok." Bir tutam saçı kadının yüzünden uzaklaştırdı. "Belki de biliyorsundur. İkimiz de sınırlarımızı zorladık."

"Evet." Bu açıklama hoşuna gitmişti. Özür dilerim. Her neyse.

"Neye gülüyordunuz? Yoksa bu sadece histeriye verilen bir tepki miydi?"

Ne sorduğunu hatırlamak Dee'nin bir anını aldı. "Oh! Gerçek McCoy. Bunu sen söylemiştin."

"Sana depremin gerçek olduğunu söylemiştim. Bunun neresi komik?"

"Şu eski 'gerçek McCoy' deyimini dikkatimi çekmek için şaka olarak kullanmadın değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Bu eski deyişi hiç duymadım."

"Şaka yapıyorsun! Gerçekten de uzun zamandır dışarıda değilsin, değil mi?"

Bir kafa sallama daha. "Popüler kültürü takip etmek için elimden geleni yapıyorum."

"Bu eski bir sözdür ama herkes bilir. Sen hariç, sanırım. "Açıkla lütfen."

"İçki yasağı sırasında McCoy adında bir rom kaçakçısı vardı-"

"Akraba mı?"

"kadarıyla hayır. Kanada'dan kaçak olarak getirdiği içkiler mevcut en iyi içkilerdi, markalıydı. Kalite konusundaki ünü, ürününün Gerçek McCoy olarak etiketlenmesini sağladı. Yani bu deyim bir şeyin gerçek olduğu anlamına geliyor."

"En iyisi mi?"

"Kesinlikle öyleyim. Her neyse, McCoy adındaki herkesle bu sözle dalga geçilir - 'Lanet olsun Jim, ben doktorum, doktor değil-' boşluğu doldur. Tamam, bunu da anlamıyorsun," dedi, adam daha da şaşkın bakmaya devam ederken. "Dr. McCoy. Klasik *Star Trek*."

"Her seferinde bir ölümlü kültürel açıklamasına bağlı kalalım, olur mu McCoy?"

"Anlaştık, Piper."

Gülümsedi.

Dudaklarının kıvrımına dokundu, parmaklarını çenesinde ve çenesinden yukarı doğru gezdirdi.

Tıraş olması gerekiyordu. Haftalardır, aylardır ona dokunmak istiyordu. Sadece şimdiye kadar bunu fark etmemişti. Başbakan'dan nefret ediyordu çünkü onu o kadar çok istiyordu ki bu onu histeriye sürüklüyordu. Depremden duyduğu korku yüzünden onu istiyordu, çünkü-

"Bir Prime ile takılmak bir kızı azdırır," diye yakındı. "Sen yıllardır Prime'larla takılıyorsun."

"Bilmez miyim. Bir kızı her yere yayılan bir korkuya sokar. Bu öyle bir noktaya gelir ki, bu sadece hormonal rahatsızlığın normal bir arka plan fısıltısı olur ve fark etmezsiniz."

"Neden üçüncü şahıs ağzıyla konuşuyorsun? Şehvet hakkında konuşmaktan uzaklaşmana yardımcı oluyor mu? Ölümlülerin kendi ihtiyaçları hakkında konuşmaktan hoşlanmadıklarını fark ettim. Sanırım Püriten atalarımız."

"Hey! Atalarımın hiçbiri cadı asan Püritenlerden değildi." Abartılı bir ürperti verdi.

Piper'ın tepkisi hırlamak oldu ve vücudunu onunkine daha da yaklaştırdı. Dee kalçasını kaydırды. Bir an içinde adam tekrar onun içindeydi. Dee onun itişlerine doğru yükseldi. Sıcaklık vücudunun ve ruhunun derinliklerine yayıldı. Adamın tutkusu kadıninkiyle iç içe geçmişti. Kara ateş gibi yanan bir aciliyetin içindeydi. Bir an için dehşete kapıldı. Yutulma, boğulma korkusu. Sonra Dee'nin zihnindeki bir bariyer eriyip gitti. Vücudu gibi zihni de ona açıldı. Tutku ona aktı, ondan çıktı, bedenler birleştikçe harmanlandı. Mümkün olan her şekilde birbirlerine uyuyorlardı. Bu

Çılgınca, aç, gerekli. Eğer yanacaklarsa, birlikte yanacaklardı.

Sadece yanmak değil, uçmak da.

Dee, Piper'ın uzun, sert, hızlı vuruşlarının neredeyse her biriyle uçurumun kenarına yükseldi. Vahşi tepkilerinin, pençelemesinin, ısırmasının ve onu daha da yaklaştırmak için elinden gelen her şeyi yapmasının belli belirsiz farkındaydı. Onun tadını almak istiyordu. Onun teninin kendi teniyle birleşmesini istiyordu.

Onun kanını istiyordu.

Tanrıça adına, onun kanına ihtiyacı vardı!

Başını geriye attı ve dişleri omzuna batarken kükredi.

Ama acı çekmiyordu. Protesto etmiyordu.

Öfkeliydi.

Öfkesiyle birlikte orgazmı da patladı.

Aynı öfke Dee'nin kafasında acıya yol açsa da, zevk Dee'nin de içini parçaladı.

"Bu da ne-!"

" ne cüret!" Piper'ın öfkeli haykırışı kendisinininkinin üzerinde kükredi.

Dee cevap veremeden biri motel odasının kapısını çaldı.

On Dokuzuncu Bölüm

Onca saat acı çektikten sonra Dee, Piper'ın hassas duyarlılıklarını bir şekilde rencide etmesinden kaynaklanan ani baş ağrısını takdir etmedi. Bununla birlikte, bir vampirin ne kadar çabuk giyinebileceğini keşfetti. Bu bulanıklık başını döndürdü. Bu da ağrıyan başına ve zorlanan duyularına yardımcı olmadı.

Piper odayı geçerken Dee ayağa kalkmayı başardı ve banyoya doğru ilerledi. Adam kapıyı açarken Dee onu dinledi.

"Evet?" diye sordu.

O kadar sakın konuşuyordu ki, kız onun öfkesinin nereye gittiğini merak etti. Bir kez daha yalnız kaldıklarında ona saldırmak için sakladığına şüphe yoktu.

Yüzüne su sıçrattı, sonra banyo aynasındaki yansımasına gülümsedi. Gerçi bu daha çok yüz buruşturmaya benziyordu. Birkaç dakika önce sinir bozucu Yakov Piper hakkında güzel duygular besliyordu çünkü seks çok harikaydı. En azından şimdi bu operasyondaki partnerinin bir pislik olduğunu hatırlamaya geri dönmüştü.

"İyi misin?"

Soruyu soranı, onlara odayı kiralayan adam olarak tanıdı. "Biz iyiyiz," diye cevap verdi Piper. "Biraz sarsıldık. Hepsi bu."

Adam kıkırdadı. "Bunu duyduğuma sevindim. Buranın çöplük gibi görüldüğünü biliyorum,

Ama binaları en az yedi şiddetinde bir sarsıntıya dayanacak şekilde tasarlamıştım. Bu sarsıntı dörtten fazla değildi. Merkez üssü yaklaşık 10 mil doğuda. Tüm bölgede elektrikler kesik ama yakında jeneratörümü çalıştıracam. Hasar ve yaralanma raporları gelmeye başladı. Biliyor musunuz, bir süredir burada olduğunuzu unutmuşum. Daha önce bakmadığım için üzgünüm."

Dee, Piper'ın adama orada olduklarını unutmasını söylediğini tahmin etti. Depremi şaşkınlığı muhtemelen bu emri adamın bilincinden çıkarmıştı. Travma, psişik manipülasyonun güçlü bir zihnin üzerindeki örtüsünü silkeleyebilirdi.

Piper, "Endişenizi takdir ediyoruz," dedi.

"Los Angeles'a gidiyordunuz, değil mi?" diye sordu adam.

"Bizi kontrol ettiğiniz için teşekkürler," dedi Piper.

Dee gerildi, vampirin sesinde kesinlikle hiçbir ifade olmadığının farkındaydı. Müdahale etmek için hazırlandı, Başbakan'ın huysuzluğunu masum bir insandan çıkarmasını istemiyordu.

* * *

Jake banyoda dikilen McCoy'un konuşkan adamın gırtlakını parçalayacağından endişe ettiğinin kendisinden daha çok farkındaydı.

"yola çıkacağız," dedi adama.

"Umarım güneye ya da doğuya gidiyordur," diye yanıtladı ölümlü. "Az önce bir şerif yardımcısı uğrayıp heyelanların kuzeye giden otoyolu kapattığını söyledi."

Hedefleri kuzeydeydi. Jake helikopterlerin tepelerinde döndüğünü duydu. Medya mı? Askeri helikopterler mi? Kurtarma mı? Bunlardan birinin Kara Melekler tarafından kendisini ve McCoy'u deprem bölgesinden çıkarmak için gönderilmiş bir helikopter olmadığını biliyordu. Doğal afet gibi küçük bir şey -eğer doğalsa- onları kurtarmaz ya da üsse geri çağırılmazdı.

"Kendi yolumuzu kendimiz buluruz," dedi adama. *Şimdi gidin*, diye telepatik olarak emretti.

Adam gitti.

Jake kapıyı kapattı. Banyodan çıkan kadına arkasını dönmedi. Kadının çantasını açtığını duydu ve yüzünü ona dönmeden önce giyinmesini bekledi.

Onu çıplak görmek istedi. İsted-i Görevlerine geri dönmeleri gerekiyordu.

"Los Angeles'a dönme planlarımız biraz karmaşık bir hal aldı" dedi.

"Ben de öyle duydum. Belki de-"

Jake ona ters ters bakarken sesi kesildi. McCoy'un tam olarak ne söylemek üzere olduğunu anlamak için telepati kurmaya gerek yoktu. "Deprem kurbanlarını enkaz altından çıkarmak için gönüllü olarak yardım etmek görevimizin çıkarlarına uygun değil. Boş zamanlarınızda ölümlüler için endişelenebilirsiniz ama bize verilen emirler var."

McCoy alt dudaklarını ısırıldı. Jake bu hareketin, durumu düşünürken aceleci bir karşılık vermekten kendini alıkoymak için yaptığını biliyordu. Ama ona göre, yumuşak pembe etin üzerinde beyaz dişler görmek kesinlikle tahrik ediciydi.

Belki de bu cazibe, onun vicdanını rahatlatmak için bir teklifte bulunmasına neden oldu. "İşimize devam edersek insanlığa daha çok yardım etmiş oluruz. Depremlerin durdurmamız gereken büyüden kaynaklandığından şüpheleniyorum."

Gözleri büyüdü. "Hadi ama, Piper! Mağara Cadısı olmak için çok büyük bir cadı olmak gerekir! Kule büyüünün yanı sıra Mağara büyüüyle de mi uğraşıyoruz? İyi bir şey değil.

kombinasyonu. Belki de depremlere bu sebep oluyor olabilir - ama size bunu düşündüren nedir?"

"Depremle ilgili bir imgelem görmüştün," diye hatırlattı ona.

Ellerini kalçalarına koydu ve kuşkuyla sordu: "Şimdi de buna imgelem mi diyoruz? Ben halüsinasyon olduğumu sanıyordum."

"Richter Ölçeği'ne göre dört şiddetinde bir depremi bizzat yaşadıktan sonra olmaz." "Artık Richter Ölçeği kullanmıyorlar," dedi. "Modern-"

"Umurumda değil."

McCoy derin bir nefes aldı ve işine geri döndü. "Los Angeles'ta konuştuğumuz kaynakları kullanamayacağımıza göre, San Diego'da kullanabileceğimiz alternatif bir grubumuz var."

Jake onun ne demek istediğini biliyordu ama bunu duymak istemiyordu. "Mutlaka engellenmemiş yollar vardır-"

"Laurent Wolf'un ekibine yardım ettik. Eminim onlar da bu iyiliğe karşılık vermekten mutluluk duyacaklardır."

Laurent Wolf'la hiçbir ilgisi olsun istemiyordu. Özellikle de McCoy'un başka bir Prime'ın yakınında olmasını istemiyordu. Özellikle de soğukkanlı Kurt Klanı Prime'ının.

Jake'in hissettiği duygunun öfkeli bir kıskançlık olduğunu anlaması bir anını aldı. Bu saçma duyguyu bastırdıktan sonra, McCoy'un operasyon üssü önerisinde haklılık payı olduğunu kabul etti.

". Bu dedektiflik bürosuyla nasıl bağlantı kuracağız?" "Çok kolay.

Laurent bana kartvizitini verdi."

Kıskançlık duyguları kabarmaya çalışsa da Jake kendini sakin olmaya zorladı. "Tabii ki yaptı," derken sadece alaycı bir ses çıkarmayı başardı.

Yirminci Bölüm

"Yakıcı büyüyle bir depreme neden olmadım. Yapmış olsam ne fark eder ki? İşe yaradı. Kardeşimi buldum. Neden beni rahatsız ediyorsun?"

Leviathan kulağına dayadığı küçük telefonda kesinlikle nefret ediyordu. Çılgın Mağara Büyücüsü'nün bu şeyi iletişim için kullanması yönündeki ısrarını kabul etmiş olmaktan nefret ediyordu. Büyücü telepatinin dikkatini dağıttığı konusunda kararlıydı.

-Bir ölümlünün deyimiyle, mizacının dengesini bozdu.

Leviathan, Mağara büyücüsünü yiyeceği geceyi iple çekiyordu. Ölümlünün kanını içmek, Leviathan'ın gururuna ve onuruna yaptığı hakaretlerin intikamını almak için tek başına yeterli olmayacaktı. Ama şimdilik deliye ihtiyacı vardı. Ve delinin de Leviathan'a ihtiyacı vardı, bu da onu olabileceğinden daha da küstah ve iğrenç olmaktan alıkoyuyordu.

Leviathan bir ölümlüden olduğunu kabul ederek ince bir tebessüm etti. Ancak bir Prime olarak dilediği kadar kibirli olabilecek güce sahipti.

Leviathan penceresiz bir minibüsün arkasında, karanlığın içinde oturuyordu. Deprem sırasında şoförü sallanan araçtan çılgık atarak kaçmıştı. Leviathan ölümlü zihin kölesini suçlamadı. Onu daha sonra yanına çağıracaktı. O zamana kadar araba kullanacak kadar sakinleşmiş olsa iyi olurdu. Yanındaki yerini terk ettiği için onu cezalandırmayabilirdi bile ama muhtemelen cezalandırırdı. Ölümlülerin Asallardan dünyadaki her şeyden daha fazla korkması önemliydi - dünya ayaklarının altında açılıyor olsa bile. Evrenlerin birleştiği ve ölümlülerin düşeceği yakın geleceğe alışmaları onlar için daha iyiydi.

Ama bu arada Mağara büyücüsüyle eşit bir ortak olarak uğraşmak zorunda kalmıştı.

"Neden aradın?" Leviathan talep etti.

"Cevap vermen neden bu kadar uzun sürdü?" diye yakındı ölümlü. "Çalışıyordum."

Leviathan kendi düşüncelerini küçük kardeşinin zihnine yerleştirmeye konsantre olmuştu. Yakov'un güçlü kalkanını aşmak için ikna etmeye, test etmeye çalışıyordu. Leviathan Kabilesi'nin en gencinin, Piper Ailesi telepatlarının kendisine uyguladığı beyin yıkamayı kabul etmiş gibi görüldüğünü keşfetmişti. Yakov bir insan gibi düşünmeye şartlandırılmıştı.

Zayıftı ama o kadar derindi ki zayıflığını güç olarak görüyordu. Ona ulaşmak zordu ve en iyi ihtimalle aralıklı bir süreçti. Yakov'un ölümlü bir kadına duyduğu şehvetle yanıp tutuşması da buna yardımcı olmuyordu. Gencin dışıye olan şiddetli konsantrasyonu da Leviathan'ın psişik çabalarını engelliyordu.

Küçük kardeşinin içinde gömülü olan gerçek doğaya dokunmak zamanla kolaylaşacaktı. Yakov'u Kabileye geri getirecekti. Tıpkı Melchor'u ölümden geri getireceği gibi.

"Büyü işe yaradıysa Kaliforniya'da kalmana gerek yok. Sana burada ihtiyacım var."

"Zamanı geldiğinde sana uygun bir kurban getireceğime söz veriyorum. Hazır olana kadar beni yalnız bırak."

"Güvenlik için sana ihtiyacım var. Sürekli mahkumu izlemek zorunda kalırsam nasıl konsantre olabilirim?"

"Kaçamayacak."

"Ama kurtarılmış olabilir. Halkı onu arıyor. Ölümlü büyüsünün gücünü hafife alıyorsun."

"Zamanımı onun başında nöbet tutarak geçirmemi mi istiyorsun?"

"Sadece burada ol. Bir vampir zihinsel sondalara karşı iyi bir psişik kalkan olur. Ayrıca, turistleri kovalamak için sana ihtiyacım var."

Leviathan her ne kadar ölümlülerin dünyasıyla ilgili herhangi bir şeye kaçınılmaz olarak dalmayı görmezden gelmeye çalışsa da, bir turistin ne olduğunu biliyordu.

Operasyon üsleri dikkatle seçilmişti. Gerçeklikler arasındaki duvarların ince olduğu nadir yerlerden biriydi. Enerjinin garip kaynaklardan sızdığı bir yerdi. Doğru insanlar bunu manipüle edebilirdi. Sıradan ölümlülerin oraya akın etmesi anlamsızdı.

"Turizm sezonunun bittiğini söylemişsiniz," dedi Leviathan.

"Aralık ayında bile etrafta her zaman birkaç tane vardır. Zihinsel enerjiniz mağaramı keşfetmelerini engelleyecektir."

"Kendi bölgenizi koruyun. Yaklaşan herkesi öldürün."

"Bunun için zamanım yok," diye sızlandı ölümlü. "Duvarların yıkılmasını istiyor musun, istemiyor musun?"

Yaptı. Ve yakında.

Mağara büyücüsünün onun üzerindeki azıcık gücüne de son vermek istiyordu. "Bu gece döneceğim," dedi Leviathan.

Ama uzun süre kalmayı planlamıyordu. Yakov'la yapacak daha çok işi vardı.

Bölüm Yirmi Bir

Dee, San Diego'daki dedektiflik bürosundaki insanlar için "Geleceğimizi biliyorlar," dedi. Cep telefonu hizmetinin yeniden sağlanmış olması güven vericiydi. Bu ona konuşacak insanlar veriyordu.

Onun yorumu, yaklaşık bir saat önce motelden ayrıldıklarından beri Piper'la konuştukları ilk kelimelerdi. Piper ona cevap vermedi, hatta oradaymış gibi bile davranmadı. Cep telefonunun ekranından kısa bir süre başını kaldırdı. Piper'ın kasları gergindi, ifadesiz yüzü yoldan başka bir şeye bakmıyordu. Sadece orada değilmiş gibi davranmakla kalmıyor, ona eşlik etmesini hiç de hoş bulmadığını gösteren hisler yayıyordu.

Onun kanını içerken kesinlikle tadından şikâyet etmemişti.

İyi. Bırak surat assın, diye düşündü Dee. Sadece Piper'ın bilmesi gerekenleri ona bildirmek niyetiyle sesli mesajlarını ve mesajlarını kontrol etmeye devam etti. Piper'a kaçamak bakışlarından anlayabildiği tek şey kayıtsızlık olduğu için, Piper'ın ancak Zombi Kıyameti onlara doğru geliyorsa ondan bir şey öğrenmeye ihtiyacı olacağına karar verdi.

Hem neden huysuz Prime'a bakmaktan bile çekiniyordu ki? Üzülmesini gerektirecek bir şey yapmamıştı. Ya da utanacak bir şey. Bu sadece yetişkin paranormal insanlar arasında rızaya dayalı bir seksti.

Karanlık Meleklerin geri kalanı öğrendiğinde alay konusu olacaktı -ve bir şekilde öğreneceklerinden hiç şüphesi yoktu- ama yine de utanmaya gerek yoktu. Ya da, Tanrıça biliyordu, pişmanlığa. Her anından zevk almıştı, ta ki Piper'ın küçük bir aşk ısırtığı yüzünden tepesi atana kadar.

Vampirler garipti.

Dee, iğrenç seks büyüsünden arta kalan acıları, ona tekrar sahip olmak istemesinin bahanesi olarak kullanabilirdi. Şu anda. Arka koltukta.

Büyük olasılıkla onun ne düşündüğünü değilse bile ne hissettiğini biliyordu - belki de ne düşündüğünü.

Son bir mesajdan sonra telefonuyla işini bitirdi ve şarj olması için gösterge paneline taktı. Küçük bir artçı şok onu sarsınca

Hissettiğini belli etmedi. Belki de sadece hayal gücüydü. Piper hiçbir şey hissettiğini belli etmeden yoluna devam etti.

Bir hafta önce hep böyle göründüğünü hatırladı. Onu tanıdığı süre boyunca kendini bu şekilde taşımıştı. O zaman bundan hoşlanmamıştı. Şimdi de nefret ediyordu.

* * *

Onun kanının tadına bakmıştı. Artık McCoy'a olan ihtiyacını inkâr edemezdi. Jake bunu en başta inkâr etmemişti, kendisine bile. Ama şimdi geri çekilmek, aralarına biraz mesafe koymak, arzusuna karşı engeller oluşturmak zorundaydı.

"Aman Tanrım!" diye bağırdı, o kadar hızlı öne doğru oturdu ki emniyet kemerini zorladı.

Artçı sarsıntı sırasında cipin yolda düz gitmesini sağlayabilmişti. Şimdi Jake direksiyonu kırmıştı. Onun için duyduğu endişe içini burktu.

"Sorun ne?" diye sorarken sesini tonlamadı. "Sen bir vampirsin!"

McCoy'un yan tarafına doğru hızlı bir bakış, kadının boğazına dokunduğunu gösterdi. Onu ısırıldığı yere. Onun bu yakınlığı unutacağını . Onu tatma anısı hayatının geri kalanında onun bir parçası olacaktı. Onu tekrar tekrar tatma dürtüsüyle birlikte.

"Benim Prime olduğum bir süre önce anlaşıldı," dedi Jake.

"Beni ısırdın!"

"Ve sen beni ısırdın!" Öfkeli sözcükler, o durduramadan ağzından dökülüyordu. Bu ne cüret!

"Derini bile yüzmedim."

Öyle olsaydı hayatta olmazdın. Jake bu sözleri kendine saklamayı zar zor başardı.

McCoy, "Görünüşe göre seni ısırarak kaba bir şey yapmışım," dedi.

Başını salladı. Elleri direksiyonu neredeyse parçalayacak kadar sert kavradı. Öfke içinde kaynıyordu. Ve utanç. Ve eğer neden bu kadar üzgün olduğu konusunda kafası karışık olmasaydı, direksiyon yerine kadının boğazını kavrayabilirdi.

"Birbirlerini ısiran pek çok vampir ve ölümlü tanıyoruz," diye hatırlattı ona.

"Kara Melek Asalları türler arası buluşma konusunda oldukça heveslidir."

"Ve görünüşe göre artık vampirler ve varlıklar da bunu yapıyor. Bazen vampirler ve vampirler bile birbirlerinin tadına bakıyor. Fırsat eşitliği için kan akıtmanın nesi yanlış?" Adam bir süre cevap vermeyince, "Senin için yeterince iyi değil miyim?" diye ekledi.

"Her şey her zaman seninle ilgili değildir."

Öyleydi. "O zaman senin neyin var?"

"Sen ölümlü bir dışısın."

Bu sefer kadın cevap vermedi ama adam hâlâ kadının öfkesinin ve aşağılamasının duygusal patlamasına kapılmıştı. Bu kargaşaya neden olduğu için hissettiği suçluluk duygusu, kendi şaşkın tepkilerini yarıda kesti.

"Kanımı hiç kimseyle, hiçbir türle paylaşmadım. Bunu yapmak Kabile Asalları arasında bir zayıflıktır. Hatta bir sapkınlıktır."

Bunu daha önce hiç kimseyle paylaşmamıştı. Bunu McCoy'la paylaşmak onun için önemliydi, bunu yaparak kendini şok etmiş olsa bile.

McCoy ona, "Sen bir Prime Kabilesi değilsin," diye hatırlattı. "En azından herkese söyleyip durduğun şey bu."

Sesi, onunla konuşmaktan başka çaresi olmadığında zaman kullandığı soğuk tona geri dönmüştü. Bu sadece birkaç gün önce miydi? Dün müydü? Onun kendisine karşı daha rahat ve arkadaşça davranmasına alışmıştı. Hatta bazen sempatik ve alaycı olmasına bile.

Kadının sözleri onu hazırlıksız yakaladı. "Ben Prime of Family

Piper'im." "Bunu söylüyorsun ama buna inanıyor musun?"

"Bilmiyorum!"

Gerçekte kim ve ne olduğu kafasının içinde dönüp duran bir savaştı. Yıllardır Piper Ailesi'ne katılma kararıyla ilgili hiçbir şüphe duymamıştı ve şimdi aniden-

Ve onu bu kadına sürekli gerçeği söylemeye iten şey neydi?

McCoy'a karşı gösterdiği duygusal *yumuşaklığın* aralarındaki bağın başlamasının bir parçası olduğunu söyleyenler olduğunu biliyordu. Haklıydılar da. Bir bağ arkadaşı edinmenin kutsal kâse olduğu fikrini reddediyordu ama eğer bu şey uzmanların iddia ettiği gibi kaçınılmaz bir ivme kazanırsa, sadece *istemiyorum demenin* ne yararı olabilirdi ki?

Bir bağ arkadaşına sahip olmanın nesi yanlış? diye merak etti.

Ancak bu fıkirden geri çekilirken kafasından bir acı alevinin geçtiğini hissetti. Sadece bir düşünce yüzünden kendini nasıl cezalandırabildiğini merak etti.

"Seni daha önce alarma geçiren neydi?" diye sordu. "Seninle ilgili her şey beni endişelendiriyor," diye karşılık verdi.

Denemesine rağmen gülümsemesine engel olamadı. "Geri kalanların da Mürettebat bize Bickersonlar diyor."

"Öyle mi?" Kızgındı. "Ama biz kimsenin önünde tartışmadık. Değil mi?"

"Bence söylemediğimiz şeyleri *hissediyorlar*. Sence de öyle değil mi?"

"Evet," diye isteksizce itiraf etti. Omuzları utançtan kamburlaşmıştı. Ön camdan dışarı baktı, bakışları metal kutularının içindeki rahatsız edici yakınlığın ötesinde akıp giden dünyadaydı.

Jake'in devam etmesine izin vermesi gerektiğini bildiği bir sessizliğe gömüldüler. Ama onu yalnız bırakamazdı. "Tanrıçayı çağırırken dramatik bir şekilde boğazını sıktın."

Ona baktı ve bunu yaparken boynunu ovuşturdu. Onun bu hareketi ne kadar seksi bulduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Kanımı içtin. Bu sana benim üzerimde güç mü veriyor?" "Oh, evet.

Artık senin efendinim. Sen benim seks kölemsin. Sonsuza kadar."

Ona doğru baktığında McCoy'un yüzünde şüpheli bir ifade belirdi.

"Bu kötü bir deneme miydi?" Jake sordu.

"Tamamen. Daha klinik bir cevap tercih ederdim. Örneğin, dişlerin bana bir tür kimyasal toksin mi enjekte etti?"

", değil mi?"

O kadar parlak bir şekilde kızardı ki çilleri neredeyse parladı. Karanlık ilkel ruhunun derinliklerindeki yumuşak bir nokta bunu çok sevimli buldu.

"Bu kadar kabaca ifade etmeye gerek yok," dedi.

"İkimiz de askeriz. Kaba olmak işin doğasında var."

Başını eğdi, sonra ona yandan bir bakış attı. Aurasında küçük bir mizah belirtisi vardı. "Birden fazla orgazm oldu. Bunu inkâr etmeyeceğim. Ve sadece bir kısmı büyü enerjisinden kaynaklanıyordu. Bu nişanlandığımız anlamına gelmiyor, değil mi?"

"Seni adaçayı ile kızarttım. Bu nişanlandığımız anlamına gelmez, değil mi?" Dee, "Hayır, bu seni sadece bir cadı çırağı yapar," diye cevap verdi.

"Sivri bir şapka alabilir miyim?"

"Mezun olana kadar olmaz."

* * *

Birbirleriyle flört mü ediyorlardı? Dee yaptıkları her konuşmanın düpedüz çılgınca olduğuna yarı yarıya ikna olmuştu. Çılgınca ya da değil, bilgi paylaşılıyordu. Adamın onu ısırması hakkında söyledikleri onu hâlâ tatmin etmemişti.

"Artık aç değilsin, değil mi? Daha fazla kanıma ihtiyacın yok mu?" "Şu anda ihtiyacın var mı? Hayır. İster misin?" Tereddüt etti, mırıldandı, "Hadi gidelim.

sadece bu."

Onu istiyordu!

Bu bilgi Dee'nin kalbini hızlandırdı. Adamın dişlerinin tekrar etine batmasını istiyordu. Tutkuya, tehlike ve şehvete açlık duyuyordu.

Sonraki sorularının Piper'ı da en az kendisi kadar utandırmasını umuyordu. "Senin seks kölen olmak isteyecek miyim? Nasıl seks kölesi olunur ki zaten?"

"Nasıl yapıldığını bilmiyorum! Hiç böyle bir şeye karışmadım. Hiç yapıldığını görmedim."

"Gerçekten mi?"

"Elbette, gerçekten. Bunu biliyorum çünkü o Kabile barında bulundum. Sanırım çok fazla ısırma ve beyin yıkama ile yapılıyor. Piper'lar beni aralarına almadan önce Kabile Prime olmak hakkında öğrenmediğim çok şey vardı."

Oh. Tamam. Belki de onun bir Prime Kabilesi olarak doğmasının onu otomatik olarak kötü yapmadığına inanmalıdır.

Yine de ailesinin şeytani yöntemlerini bilmemesi, fırsat verildiğinde öğrenmek istemediği anlamına gelmiyordu.

Ona güven, dedi Dee kendi kendine. *Ama arkası kolla.*

Ama cazibesi arttıkça ihtiyatı da zayıflıyordu. Bunu nasıl durduracağını bilmiyordu.

Yirmi İkinci Bölüm

Eden Wolf hayatında hiçbir zaman bir vampirden ya da kurt adamdan korkmamıştı. Ancak şu anda, normalde yumuşak huylu bir ölümlü psikiyatrist tarihçiye bakmaya çalışırken, korku zihnini kemiriyordu. Korku yayılmaya, midesinde düğümlenmeye ve dizlerini titretmeye çalışıyordu. Buna izin vermeyecekti.

"Senin neyin var Daniel Corbett?" diye sordu masanın diğer tarafında duran sarışın adama. Adamın mavi gözleri parıldamıyordu, bundan neredeyse tamamen emindi ama tuhaf bir şey vardı... sanki parlak gözbebekleri cam parçalarından ya da buzdan yapılmıştı.

"Bana çocukmuşum gibi davranmayı kes! İşe yaramaz ve gülünç biriymişim gibi."

Kelimeler öfkeli bir hırıltı olarak çıktı. Beklenmedik bir şekilde ofise girdiğinden beri Daniel'dan çıkan her ses hırıltı olmuştu. Ve aç bir kurt adam gibi volta atıyordu. Tıraşsız ve dağınıktı. Hiç de kendisi gibi değildi. Daniel Corbett ölümlüydü, insandı, ölümlü bir anneden doğmuştu. Babası bir Klan vampiriydi ama vampirlerden ve insanlardan doğan çocuklar her zaman insan olurdu. Vampirlerin kızları için ara sıra istisnalar oluyordu. Ve hakkında efsaneler vardı -

Yumruğu masasının üstüne çarptı.

Eden, Bleythin Dedektiflik Bürosu'nda yalnız olmamayı diliyordu. Sevgili iş arkadaşı Laurent ve Harry Bleythin hâlâ bir davanın yarım kalan işlerini . Neyse ki, ortaya çıkmasını beklediği Kara Melek çiftinin yardımıyla kayıp kızı ölümcül tehlikeden kurtarmışlardı.

Daniel'in kuzeni Sidonie Wolf'un burada olmasını diledi. Belki de Dan'in sorunu buydu.

"Sid'in Karanlık Melekler'e katılmak için ayrılmasına üzülüğünü biliyorum," dedi.

"Sidonie'nin canı cehenneme," dedi. "Benim bir şaka olduğumu düşünüyor.

Bıktım ondan. Kara Melekler hakkında bir şeyler duymaktan bıktım."

Masasına bir yumruk daha vurdu. Tahta titredi. "O elit piçler için yeterince iyi değilim!"

Daniel Sidonie'ye hayrandı! Onun yeni işini kıskanıyor muydu? Belki de birkaç Karanlık Melek gelip ruh halini daha da kötüleştirmeden önce Daniel'ı ofisten çıkarmak en iyisi olacaktı.

"Yapacak işe yarar bir şey ister misin?" diye sordu.

"Tanrıça, evet!"

Vahşice sıırttı. Eden küçük bir diş parıltısı hayal etti. Medyum değildi ama o bile adamın içinde kabaran korkunç öfkayı hissedebiliyordu. Kendisine bir vampir avcısı olarak yetiştirildiğini hatırlatarak yerinde durdu. Onu daha önce kazığa oturtabileceğini-

Ama Daniel Corbett bir vampir değildi!

Çok özel bir psişik yeteneğı vardı. Bir nesnenin geçmişini ona dokunarak anlayabiliyordu. Bu yetenek bazen işe bile yarayabiliyordu, örneğın ona önereceğı ödev gibi.

Bir adres yazdı ve ona uzattı. "Hizmetlerinize ilgili bu talep birkaç gün önce geldi, ancak giriş yapmadığınız için aklımdan çıkmış."

"Ne oldu?"

"Tıraş olman, takım elbise giymen ve gidip bir yumurtaya bakman gerekiyor." Yumruğı yine masasına çarptı.

"Kes şunu!" dedi Eden.

"Dalga geçmeyi bırak!" Dan bağırarak karşılık verdi.

"Haklısın. Özür dilerim. Bir koleksiyoncu, Rus İmparatorluk ailesinin eskiden topladığı altın, mine ve mücevherlerle süslü yumurta şeklindeki bir kutuyu doğrulama konusundaki uzmanlığını istiyor."

"Bir Faberge yumurtası mı?" Keskin bir baş hareketiyle onayladı. "Onları duymuştum."

"Bu adamda doğru gibi görünen ama kaynağı olmayan bir tane var. Gerçek olup olmadığını söylemenizi istiyor. Arkeolog arkadaşlarınızdan birinden sizi duymuş ve hediyenizin gerçek olduğuna inanıyor."

"Bu hediye kariyer şansına mal oldu. Beni akademiden kovan piçlerden hangisi bu kemiğı bana attı?"

"Fark eder mi?"

"Kim olduğunu bilirim, onu bulup öldürebilirim."

Eden onun söylediklerinde ciddi olduğuna inanıyordu. "Neden gidip yumurtayı kontrol etmiyorsun, tamam mı? Sahibine Rus Çarı'na ait olup olmadığını söyle."

"Peki," dedi Daniel.

Normalde tatlı olan adam kapıya yöneldiğinde Eden rahat bir nefes aldı. O kapıya ulaşmadan hemen önce kapı açıldı. Kızıl saçlı bir kadın ve siyah saçlı bir erkekten oluşan bir çift içeri girdi. Eden adamı vampir olarak tanıdı. Daniel da öyle. Vücundaki her kas kaskatı kesilmiş, sanki garip Prime'ın üzerine atlayacakmış gibi gerilmişti.

Başbakan Daniel'da hoşlanmadığı bir şey gördü. Kadının önüne geçti. Odadaki gerilim bir anda yükseldi.

* * *

Jake bu sarışın erkeğin ne olduğunu bilmiyordu ama içgüdüsel olarak kendini onunla McCoy'un arasına soktu. Yumruklarını iki yana açmış, gözleri içgüdüsel bir öfkeyle parlayan adam Jake'e bir adım daha yaklaştı. Jake dişlerini ve pençelerini gösterme dürtüsünü bastırdı.

McCoy etrafına bakındı. Ofisin karşısındaki kadınla konuştu. "Piper ve McCoy," dedi kadın. "Bizi bekliyordunuz. Siz Eden'sınız, değil mi? Dağlardaki orman yangınında Meleklerle yardım ettiğinizi hatırlıyorum. Joe ve Sidonie'nin selamı var. Dün gece bağ arkadaşınız Laurent'i gördük, ona yardım ettik-"

Neden gevezelik ediyorsun, McCoy? Jake'in düşüncesi talep etti.

Jake dikkatinin bir kısmını ortağına verirken, ölümlü erkek ona ters ters bakmaya devam etti.

Gerginliği azaltmaya çalışıyorum! Onu öldürme, tamam mı? McCoy tekrar düşündü.

Bunu ben başlatmadım.

O iyi değil. sorunu var.

"Sen gitmiyor muydun, Dan?" diye sordu Eden. Sesi keskin bir şekilde yükseldi. "Daniel Corbett! Gidiyorsun!"

Corbett gözlerini kırptırdı, sonra bakışları Eden'a kaydı. İçindeki tedirginliğin bir kısmı boşaldı. Başını salladı ve dışarı çıktı.

McCoy onun arkasından çıktı. Bakışları Corbett giderken onu takip etti. İçindeki kaçınılmaz kıskançlık duygusuna rağmen, Jake onun içgüdüselinin Corbett'i takip etmek ve ona yardım etmek olduğunu biliyordu. Jake kolunu ona dolamak ve onu koruyucu bir şekilde yanında tutmak istedi.

"Görevimizi aldık," diye fısıldadı ona.

Bir sonra iç çekti. "Evet. Ayrıca, onun yolunun bir daha bizimkiyle kesişeceğini sanmıyorum." Şaşkın bir ifadeyle, "Bu ne anlama geliyorsa artık." diye ekledi.

McCoy Corbett'in gitmesine izin verdiği sürece, Jake *cadılarla* ilgili hiçbir şey hakkında yorum yapmadı.

* * *

Eden masasının arkasından çıktı ve onlara doğru yürüdü. "Sizi hatırlıyorum." Eliyle işaret etti. "Bir masaya ihtiyacınız olursa kullanabileceğiniz bir masa var."

Dee McCoy, "Dizüstü bilgisayarlarımızı koyabileceğimiz bir yer," dedi.

Başka bir şey söyleyemeden Eden'in içinden tanıdık, hoş bir ürperti geçti. Kapı açıldığında ona doğru döndü.

"Tatlım, ben geldim!" diye ilan etti bağ arkadaşı. Laurent Wolf içeri girdi. Uzun siyah deri bir palto giymiş, uzun gümüş saç örgüsünü omzuna atmıştı.

Eden, "Her zamanki ışıltınızla girişinizi yapıyorsunuz," dedi ve onun kucağına gitti. Onu görmeyeli iki gün olmuştu ve bu iki gün çok uzun bir süreydi.

Laurent onu öptü, kızlarının nasıl olduğunu sordu ve sonra başının üzerinden yeni gelen iki kişiye, sonra da Eden'e baktı. "Bunların burada ne işi var?"

"Onlara bir iyilik borcunuz var," diye cevap verdi. "Yani dünyayı kurtarmalarına yardım ediyoruz, ama nasıl yapacağımızı tam olarak bilmiyorum."

"Bizim için iyi." Laurent etrafına bakındı. "Bir şey -" diye başını sertçe salladı. Diğer Prime'a baktı. "Etrafta yankılanan enerji sana bir şey hatırlatıyor mu?"

Piper yavaşça başını salladı. Sanki solmakta olan enerjinin kokusunu alıyormuş gibi derin bir nefes aldı. "Tanıdık bir şey. Hatırlamam gereken bir şey."

"Evet," dedi Laurent. Omuz silkti. "Boş , neredeyse soldu. Gel aşkım, gidip öpüşelim."

Eden, Laurent'ın onu elinden tutup ofis binasının arka odalarına açılan kapıdan geçirmesine izin verdi.

Yalnız kaldıklarında "Ne ?" diye sordu. "Bir dakika içinde."

Laurent'ın elleri gömleğinin altına girdi. Elleri göğüslerini okşarken dudakları boğazına dokundu. Eden zevkle inledi. Sırtını duvara yasladı ve onun dokunuşunun tadını çıkardı. Adamın dişlerinin batacağı anı beklemek onu hafif bir acıdan önce bile orgazma ulaştırdı ve eşsiz bir zevkle dolup taşıtı. Eden gözlerini kapadı ve Laurent'a sıkıca . İki ruhun ve bedenin birbirine karışmadığı iki gün bile çok fazlaydı!

Laurent Eden'in hoşuna gitmeyecek kadar erken kaldırdı başını. Onu kendine yakın tutarken alnını onunkine sürttü. "Haydi, bir şeyler atıştırmaktan daha fazlasını istiyor olmalısın," dedi.

Kıkırdarken dudakları onun kulağına değdi. "Açgözlü olduğun zaman sana bayılıyorum." Onu bıraktı ve giysilerini onun için yeniden düzenledi. "Ne olursa olsun sana tapıyorum."

Onun kalın örgüsünü çekiştirdi. "Hadi eve gidelim Laurent."

Parmağını onun gülümseyen dudaklarında gezdirdi. "Yapacak işlerimiz var." "Uh-"

"Evet, biliyorum, bu senin ve tüm zamanını seninle yatakta geçirmek isteyen benim." Kapalı kapının görünmesini engellediği ana ofisi işaret etti. "Ama bugün dışarıdaki çifte yardım etmemiz gerekiyor."

"Onlar Kara Melekler. Bence kendi başlarının çaresine bakabilirler. Dee bir kurt adamın yardımını kullanabileceklerini düşündüğünü söyledi, bu yüzden Harry tek-"

"Sevgili vampir avcım, , değil mi?"

Kız ona şaşkın bir bakış atarken parmaklarını kızın kıvrıkcık siyah saçlarında gezdirdi.

"Sanırım dünyayı kurtarmalarına yardım edeceğimizi kastetmiyorsun?"

"Bir bakıma öyleyiz. Omuzlarıma bakar mısın, sevgilim? Bir çift küçük kabarık aşk tanrısı kanadım var mı söyle."

Laurent'ın omuzlarına dikkatle baktı. "Evet. Kanatlar görüyorum."

"Pembe mi, beyaz mı?"

"Siyah deri."

"Şükürler olsun ki -kötülük- kötü huylarımdan tamamen kurtulamadım."

Alnını onunkine bastırdı ve önce bir kahkaha, sonra da bir öpücük paylaştılar. "Ne demek istiyorsun, aşk tanrısı?" Eden dudakları ayrıldığında sordu. "Sanırım

Bu çiftin şu anda romantizm yaşamaktan daha önemli işleri var."

"Görevlerini yapmaya niyetli olduklarından eminim, ancak doğru düşünemedikleri için bu görevi yerine getirebileceklerine inanmıyorum. Bir Prime'in çıldırmasına ne sebep olur, sevgilim?"

"Bağlanıyorlar mı?"

"Emin olabilirsin."

"Ah, zavallı şeyler! Yani, eninde sonunda harika olacak, ama eğer anlık bir WHAM türüyse-"

Laurent, "Herkesin hayatı bizim kadar kolay olmayabilir," diye kabul etti. "Tanıştık. Seni dolandırmaya çalıştım. Sen beni öldürmeye çalıştın."

"Aşık olduk, bir bebeğimiz oldu, evlendik ve hayat devam ederken psişik bağın kendisi de ortaya çıktı" diye ekledi.

"Piper ve McCoy'a bir ton tuğla gibi çarpıyor. Bu durumda dünyayı nasıl kurtarabilirler? Dünyayı kurtarmak daha berrak kafalı insanlar tarafından yapılmalı. İkisi de bir arada kalmak için çok çalışıyor ama psişikbiyoloji bir noktadan sonra inkar edilemez. Bu kelimeyi ben uydurdum."

"Hangisine ulaştılar?"

Laurent başını salladı. "Dün gece tehlikeli bir yerde gizli görevdeyken McCoy'la konuştuğum için beni öldürmeye çalıştı. *Onun kendisinden* olması dışında her şeyi tamamen unuttu."

"Neden McCoy'la konuşuyordun?"

"Bu sadece bir işti," diye cevapladı onun kıskançlık dalgasına. Ne de olsa onlar da birbirlerine bağlıydı. "İkisini bir süreliğine uzak tutmamız gereken bir iş. Onları bir arada ama tehlikeden uzak tutmak için ne yapabiliriz?"

"En azından yarına kadar birlikte tehlikeli bir şey yapmalarını engellemek için aklıma gelen çok meşru bir şey var."

Ona sarıldı. "Çok zekisin."

"Peki neden birdenbire bir çift Kara Meleğin romantik sorunlarıyla bu kadar ilgilenmeye başladınız?"

"Kısmen çünkü yardımları için onlara borçluyum. Çoğunlukla...." Alnına dokunarak telefon yerine telepatiyi işaret etti. "McCoy Kara Melekler'e haber verdiğinde Rahibe Sidonie aradı ve Piper'la birlikte bize geldiklerini söyledi. Sid benden onlara göz kulak olmamı istedi."

"Öyleyse yapalım," dedi Eden.

Sidonie'ye düşküncü. Eden, Bleythin Ajansından ayrılan arkadaşını özlemişti. Sevdiği kurt adamla birlikte olmak için olsa bile.

Ana ofise dönmeden önce Laurent, "Bir şey daha var. Piper evlat edinilmiş bir Prime Ailesi. Onun soyağacını kontrol etmek isteyebilirsiniz."

Vampir avcılar bulabildikleri tüm vampir soy ağaçlarının ayrıntılı kayıtlarını tutarlardı. Eğer Piper artık iyi adamlardan biriye soyunun onu ilgilendirdiğini düşünmüyordu. Ayrıca Laurent'ın Piper'la ilgili bu önerisi için bir nedeni olması gerektiğini biliyordu ama bunu kendisinin öğrenmesini istediğini düşündü.

Her ikisinin de kıyafetlerinin ve saçlarının yerinde olduğundan emin oldu ve bağ kuran çifte katılmak için geri döndüler.

Yirmi Üçüncü Bölüm

"İçeride bizim hakkımızda konuşuyorlar," dedi Piper.

"Bunu anlamak için medyum olmama gerek yok," diye cevap verdi Dee. Kapalı kapıya doğru baktı. "Onlar da içeride dalga geçiyorlar, değil mi?"

"Evet," diye homurdandı Piper. Diğer çiftin cinsel enerjisi onun etrafında çılgık atıyordu. "Asallar utanmazdır."

Dee boğazını temizledi. Yüzü kızarıırken Başbakan'a bakamadı. Vampir seksinin farkındalığına tepki veren tek kişi o değildi. "Evet, şey."

Masanın üzerinden atlayıp Piper'ı yakalamak, onu yere sürüklemek ve-

Masaya oturdu ve akıllı telefonunu çıkardı. "Leon Sacher'ın ailesini kontrol edeceğim, Oxnard Büyücüsü'nden herhangi bir enerji izi alıp almadıklarına bakacağım."

Piper başka bir boş masadan bir sandalye çekti. Çantasından çıkardığı dizüstü bilgisayarı çevirerek açtı. "Depremlerin bir düzeni olup olmadığını merak ediyorum. Eğer kökenlerini merkezi bir noktaya kadar izleyebilirsek."

"İyi düşünmüşsün," dedi Dee.

"Depremler hakkında bilgiyi nerede bulabilirim?"

"Üzgünüm," dedi Dee. "Ben bir fizikçiyim, jeolog değil."

Arkasından Eden, "Zanaat'ta olduğunu sanıyordum," dedi.

Dee odaya geri dönen çifte baktı. El ele tutuşuyorlardı.

"Bir cadının bile günlük bir işe ihtiyacı vardır. Doğaüstü komando işi yürümezse, akademik bir kariyer yapmanın iyi olacağını düşündüm," dedi Dee.

"Ben de bilgisayarlara girdim," dedi Eden. Piper'a, "Belki bahsettiğiniz araştırmaya yardımcı olabilirim," dedi. "Deprem aktivitesi, değil mi?"

Dee kadına ters bir bakış attı ama ona hırlamamayı başardı. "Teşekkür ederim," diye cevap verdi Piper.

Dee'nin başı sertçe Piper'a doğru döndü. Yakov Piper ne zamandan beri bir kadına, özellikle de ölümlü bir kadına teşekkür ediyordu?

Tamam, bu kıskançlık konuşmasıydı, değil mi? Aman Tanrım! Zaten bağlanmış olan Eden'dan özür dilemeliydi, bu da onu tamamen kullanılamaz hale getiriyordu.

Piper, Sacher'ın evinden aldığı USB belleği uzattı. "Bu ya kurban ya da kötü adamlardan biri olan bir büyücüye ait. İçinde ne olduğuna bakabilir misiniz, Bayan Wolf?" Laurent'a bir bakış atarak kibarca evlilik unvanını da ekledi.

"Sorun değil," dedi Eden. "Zaten alışverişe gitmek için işten biraz izin alman gerekecek."

"Pardon?" Dee sordu.

"Sen neden ?" Piper talep etti. Güzel. Huysuz haline geri dönmüştü.

"Leydi Juanita'ya kendinizi bu şekilde sunamazsınız," dedi Eden. "Bu akşamki Gündönümü kutlamasında kesinlikle olmaz. Bir parti elbisesine ihtiyacın olacak, Dee. Ve bir takım elbise, Jake."

"Benim ilgim yok-" Piper başladı.

"Eden haklı," dedi Laurent. "Şu anda Kurt Klanı'nın bölgesindesin. Klanların kendi kimi alacakları konusunda ne kadar katı olduklarını bilirsin. Kendini Klan Matri'ye tanıtmaman ve iyi davranmaman gerekecek. Bir hediye getir."

"Oh, için-"

"Yüksek sesle ağlayarak," diye bitirdi Eden Piper için. "Biliyorum. Ama Leydi Juanita çok eski kafalıdır."

Laurent, "Kara Meleklerin iyi bir fikir olduğundan da o kadar emin değilim," diye ekledi. "Diplomatik davranıp Kurt Klanı'nın Matri'sine bir nezaket ziyaretinde bulunmak daha iyi olur."

Piper Dee'ye ters ters baktı. "Buraya gelmek kimin fikriydi?" "Ayrıca, harika bir parti olacak," dedi Laurent.

Eden kapıya doğru işaret etti. "Hadi git. Kaçınılmaz olana ne kadar çabuk teslim olursan, işine o kadar çabuk dönebilirsin."

Dee Eden'a şüpheli bir bakış attı. O da itiraz etmedi. Klan vampirlerinin oldukça katı kuralları vardı. "Bu işi bitirsek iyi olur," dedi Piper'a.

"Sadece alışveriş yapmayı seviyorsun," dedi. O da seviyordu. Fark etmiş miydi?

"Biraz makyaj yap. Saçını yaptır," dedi Laurent. "Topuklu ayakkabılarla çok seksi görürsün."

"Onların içinde koşmam," dedi Piper. Arabanın anahtarlarını Dee'ye fırlattı. "Dükkânları nerede bulacağını biliyorsun. İçgüdülerini takip et."

Bu Dee'nin San Diego'ya ilk gelişi değildi. "Benimle gel. Nereye gideceğimizi biliyorum."

* * *

"Bunu harcama raporumuzda nasıl gerekçelendireceğiz?" Dee arabasını İspanyol tarzı bir binanın otoparkındaki boş bir alana çekerken Piper sordu.

Otoparktaki diğer arabalar, siyah SUV'lerini ucuz bir hurda parçası gibi gösteren pahalı türdendi. Dükkân kapısının üzerindeki tabelada Pret-a-Porter yazıyordu. Mağaza, hem erkekler hem de kadınlar için tüm couture tasarımcılarının hazır giyim ürünlerinde uzmanlaşmıştı. Harcama hesabını teslim ettiklerinde sorular sorulacaktı ama Dee kendi mali durumunun bir Klan Matri'nin evindeki bir parti için gereken türden bir elbisenin maliyetini karşılayamayacağını biliyordu.

"Laurent'in tavsiyesine uyalım ve buna diplomatik bir toplantı diyelim," diye önerdi.

Yol boyunca suratını asmıştı ve kadın onu suçlamıyordu. Kollarını kavuşturmuş, kaşlarını çatmış bir halde yolcu koltuğunda oturuyordu. Arada sırada onun kendisine somurtkan olmayan bir bakış attığını fark ediyordu ama... Onun bakışlarını her yakaladığında, hatta onun kendisine baktığını hayal ettiğinde bile şehvete kapılıyordu. Hemen hemen her zaman, kabul etmek zorundaydı.

Gizlice ona bakması onda da aynı tepkiyi yaratmış olabilirdi ama dikkatini araba sürmeye vermesi gereken kişi o değildi. Eğer kızın yakınlığı onu kaynamaya bıraktıysa, dikkati trafikteyken bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Artık göre en azından bir süreliğine birbirlerinden uzaklaşabilirlerdi, çünkü erkek ve kadın reyonları mağazanın farklı taraflarındaydı. Arabadan indiler.

Kapıya yaklaştıklarında Piper, "Gelinlikçi dükkânına ," dedi.

Adamın yorumu bir an için kafasını karıştırdı, sonra Dee hatırladı. "Houston operasyonu! Bir alışveriş merkezinde yangınla mücadele ettiğin zaman."

"Ben şahsen düğün dükkânının camından içeri girdim. Yangından ben sorumlu değilim."

Güldü. "Keşe ben de orada olsaydım." "Kasırğa sırasında mı?"

"Corbett ikizleriyle pazarlık yapmak zorunda kaldım, unutkanlık iksirleri karşılığında veri madenciliği yaptım."

Corbetts'in güvenlik uzmanlıklarından biri de ölümlülerin tanık oldukları doğaüstü olayları hatırlamalarını engellemekti. Herkesin hafızası telepatik olarak değiştirilemiyordu ama telepati ve büyü'nün birleşimi daha etkiliydi. Karanlık Melekleri destekleme becerilerine karşılık kendi uzmanlığını takas etmek için pazarlık yapmak toplantının zor kısmı değildi. Sonrasındaki parti Dee'yi neredeyse öldürüyordu. Corbetts gibi votkayı bir kenara bırakabilen birini daha önce hiç tanımamıştı.

Piper'la birlikte dedektiflik bürosunda karşılaştıkları deli adamla bir akrabalıkları olup olmadığını merak etti.

Piper ona kapıyı açtığı anda Dee ona alaycı bir bakış attı. "Bir Matri ile tanışmak için alıştırma yapıyorum," dedi ona.

"İyi fikir."

Dee, dükkânın girişindeki tezgâhtar kadının onları süzüşüne bayıldı ve kendi alanına yeni giren bu pasaklı çiftte verdiği dehşet dolu tepkiyi zar zor da olsa gizlemeyi başardı. Kadının gülümsemesini takınması ve onları karşılarken bir profesyonel gibi davranması bir saniyeden az sürdü. Piper'ın sorumluluğunu alması için bir satıcı çağrıldı ve satıcı bayan Dee'yi mağazanın başka bir bölümüne, Dee'nin Gider Hesabında Cennet olarak adlandırmaya karar verdiği bölüme götürdü.

Dee'nin bir parti kıyafeti bulması uzun sürmedi, her ne kadar birkaç zarif elbiseyi deneme lüksüne sahip olsa da. Siyah onun zevkine göre değildi, doğaüstü kalabalık arasında çok yaygındı. Saçları ve ten rengiyle kırmızı ona hiç uymuyordu. Beyaz, partideki LBD'ler denizinde çok dikkat çekici olurdu. Mükemmel elbise kraliyet mavisiydi. Satın aldıklarına mücevher ve ayakkabılarını da ekledi, ardından evin erkek tarafına satıcının Piper'ı Armani'yi giymiş medeni görünümlü bir erkeğe dönüştürmekte ne kadar başarılı olduğuna baktı.

Dee erkekler bölümünün kapısında sersemlemiş bir şekilde durdu. İçinden sıcak bir ürperti geçti, yüzünü aç bir gülümseme kapladı ve uzun, minnettar bir ıslık çalmasına engel olamadı.

Piper üç taraflı bir aynanın önünde duruyordu. Onu arkadan görüyordu ve üç muhteşem yansıması vardı. Açıkçası, vampirlere siyah yakıştırdı ve iyi dikilmiş siyah takım elbiseli bir vampir gerçekten de görülmeye değerdi.

Kız kurt ıslığı çaldığında Piper başını ona doğru çevirdi ve sırtttı. "Bond," dedi. "James Bond."

Kesinlikle sarsılmış ve heyecanlanmıştı.

Hayalinde, Dee odanın içinde süzgün ve kendinden emin bir şekilde ilerliyordu. Adamın siyah ipek kravatını tuttu ve onu kendine çekmek için kullandı; yavaş, seksi bir çekişle hızlı bir öpücük vaadinde bulundu. Elini adamın göğsüne koydu, gömlek kumaşının serinliğini altındaki tenin sıcaklığıyla karşılaştırdı. Ellerini ceketinin içinde gezdirdi, ceket kollarından çıkarıp yere attı. Adam kıpırdamadan dururken ayaklarının dibinde siyah yünler birikti, iri kahverengi gözleri onunkilere bakıyordu. Kravatını çıkarmaya çalıştı. Gömleğinin ön kısmına doğru ilerledi ve her seferinde bir düğme açtı.

Kemerine ulaştığında adamın eli bileğine dolandı. Piper elini onun dudaklarına doğru kaldırdı. Bakışları hâlâ kilitliydi. Avucunu yukarı çevirdi. Dudakları dokundu-

Adamın dişleri elinin yumuşak tenine battığında bunun bir hayal olmadığını anladı.

Tabii ki, artık içinden akan hissin tadını çıkarmaktan başka bir şey yapmak için çok geçti.

* * *

Bir telepatın etrafında asla hayal kurma, diye düşündü Jake McCoy'a, bir kolunu onun beline dolarken.

Kolundan boğazına kadar öperken, aynalarda onu izleyebilmek için onları çevirdi. Birlikte camın önündeki kalın altın halının üzerine uzandılar. Onu okşarken yüzünü izledi, göğüslerinde gezinen ellerinin meme uçlarını okşamasını izledi.

O muhteşemdi. Olgun, hazır ve muhteşem. Onun ne kadar muhteşem olduğunu daha önce fark etmiş miydi? Onunla hızlı, çılgınca sevişirken yansımalarını izledi. Yüz ifadesi ışıltılı, hareketleri vahşi ve duyusal. Zevkin tadına varmaktan fazlası için zaman yoktu ama onun görüntüsü aklına, hafızasına, ruhuna kazınmıştı.

Yanıyordu. Ateş etraflarını yaladı, güneş kadar parlaktı, camı yakıyordu. Onlara doğru uzanıyordu.

Kendi zevki zirveye ulaştığında, yanan cam üçlü çerçevelerden eridi. Bir lav akıntısı onlara doğru aktı. Tamamlanmışlık ve korku içinde bağırdı. Dee'yi tehlikeden uzaklaştıramadan dünya karardı.

* * *

"Jake! Piper! Uyanık mısın? Bırak beni. Bir ton ağırlığındasın."

Kadın yüzüstü uzandı, adam da onun üstündeydi. Çıplak göğüsleri derin halı yığınının bastırıyordu. Kadın yukarı itti ve Piper bir iniltiyle onun üzerinden yuvarlandı. Piper inleyip gözlerini açtığında kadın etrafında döndü ve düzeltti. Ona değil, arkasındaki aynalara baktı. Kadın çılgınca etrafına bakındı. En azından sergi salonunda yalnızdılar.

Gözleri kamaşmış, aynaya sabitlenmişti. Yansımalarda ne görüyordu?

"Yanıyor." Sesi kaba, şaşkın bir fısıltı gibiydi.

"Utançla," dedi. Bir parmağını adamın yanağına dokundurdu, dokunuşu bir okşamaya dönüştürmemeyi güçlükle başardı. "Benimle misin? Kendine gel." Ayağa kalktı, giysilerini biraz daha düzeltti. Tepki olarak titriyordu, ayakta zor duruyordu.

Lanet olsun! Adam ona kendini iyi hissettirdi!

Adam bir vampirdi ve herkesin içindeydiler.

Onun buruşuk kıyafetlerine baktı. "Başka bir takım elbiseye ihtiyacın olacak."

Sonunda aynadan ona baktı. Koyu renk gözlerindeki korku azalıyordu. "Bir şeyin yok."

"İyiden de öte. Ama satış elemanları olay yerinden kaçtıysa şaşırmam. Ve polisi aramışlardır."

Onun alnına dokundu. "Buradaki hiç kimse hiçbir şey hatırlamayacak." "Biz hariç."

"Hatırlamak istemiyorsan, hayır."

Bu nazik olma çabası mıydı? Yoksa onu savma çabası mı? Elbette, azgın hayal gücünün kontrolden çıkmasına izin vererek bunun gerçekleşmesinin suçlusu kendisiydi.

"Benim hatam," dedi.

Tekrar aynalara baktı. "Çılgın bir hayal gücüne sahip olan tek kişi sen değilsin." Etrafına bakındı. "Biz yanarken hiçbir şey fark etmedin mi-?"

"Hayır," diye sözünü kesti. "Personelin beynini yıka ve yeni bir takım elbise seç," dedi. Kapıya gitti ve alışveriş poşetlerini aldı. "Ben arabada bekleyeceğim."

Yirmi Dördüncü Bölüm

"Bir şeyin yapılabiliyor olması, onun gerektiği anlamına gelmez."

"Elbette öyle. Bilgi kullanmak içindir."

"Yapabildiğin için dünyayı yok mu edeceksin?"

"Dünyaları birleştireceğim! Bu yapılabilir!"

"Bunun yapılabileceğini biliyorum. Bu çılgınlık için çaldığınız benim araştırmam. Güvenli bir şekilde yapılamaz. Denenmemeli. Evrenlerde delik açmak kötü bir şeydir."

"Kapılar. Evrenlerin zaten bir araya gelmeye çalıştığı bu kapılardan geçeceğiz. Bizi yansıtan o yerlerden istediklerimizi geri getireceğiz. Evrenimizi kendi istediğimiz şekilde değiştireceğiz. Ya da bizimkinden daha mükemmel bir yere adım atacağız ve onun hükümdarı olacağız."

"Bu değişikliklerin sizin değişiklikler olup olmayacağını bilemezsiniz. Bunu yapmayın. Bu çok tehlikeli."

"Manhattan Projesi'nde çalışırken bazıları böyle diyordu. Bir nükleer bombanın patlatılmasıyla atmosferin yanacağını ve dünyanın sonunun geleceğini düşünen aptalları hatırladıkça gülüyorum. Böyle bir şey olmadı, değil mi?"

"Bu sefer olacak. Güven bana."

"Zincirlenmiş olan sensin, Leon."

"Kelepçe takıyorum, Gary. Bu kadar melodramatik olma."

Leviathan sırtını didişen yaşlı büyücülere dönmüş bir şekilde duruyordu. Mağaradan çıkan tünele baktı, en mağarada olmaktan nefret ediyordu. Güvende olmaktan, saklanmaktan nefret ediyordu. Saklanarak çok fazla zaman geçirmişti.

Dışarıda bir kasaba vardı ve oradaki ölümlülerden gelen lezzetli kan onu çağırıyordu. Turistler kışın bile buraya gelip gidiyor, 'güç girdapları' avlıyorlardı. Doğru yere sahiplerdi ama buradaki topraktan çekilebilecek gerçek gücü tam olarak anlayamıyorlardı. Turistler ıssız tepelerde tek başlarına meditasyon yaparken, Leviathan onları avlamakta hiç zorlanmıyordu. Eğer atıştırmalıklarından birkaçı ölürse, onlar da kasabanın yabancılarıydı. Yabancılar gelir ve giderdi. Gece dışarı çıkıp avlanmak ve yaşlı adamlardan uzaklaşmak için sabırsızlanıyordu. Kanlı kölesini göndermişti çünkü Mağara büyücüsü burada daha fazla insanın saklanmasını istemiyordu. Mağara büyücüsü de

Leviathan'ın bu delikte daha fazla zaman geçirmesini, buranın psişik kalkanını oluşturmasını istediğini iddia etti. Leviathan'a saımalıık gibi gelmişti.

Ölümlüleri onun arkasında, kaba taş zemine eğilmiş bir masanın iki yanında oturuyorlardı. Masa, bir kapıyı büyüten duvar ile görünmez pek çok şeyi yansıtan uzun bir aynanın arasına yerleştirilmişti. Aynaya ya da duvara uzun süre bakmak Leviathan'ın bile yönünü şaşırmasına ve korkunç bir baş ağrısına neden oluyordu. Elinden geldiğince gözlerini kaçırmaya çalıştı.

şu anda kendi kulaklarını da tıkamak, susmalarını talep etmek istiyordu. Ama gerçek şu ki, bu saımıma sapan konuşmalar bir tür sorgulamaydı ve Mağara Büyücüsü Gary bazen mahkûmdan faydalı bilgiler alabiliyordu. Leviathan ihtiyaç duydukları her şey için Kule Büyücüsü'nün zihnini parçalara ayırsa daha kolay olurdu. Kesinlikle eğlenceli olurdu. Ama hayır, buyurgan Mağara büyücsü bunun işe yaramayacağını, Leviathan'ın bilgiyi aldıktan sonra anlayamayacağını ve tercüme edemeyeceğini söyledi. En azından Yakov'u bulmak için büyüü sökmesine izin verilmişti.

Leviathan büyüden anlamadığı konusunda hemfikir di ama müttetfikiinin kibrinden nefret ediyordu. Leviathan parmaklarını esneterek pençelerinin ortaya çıkmasını sağladı. Mağara büyücsüne dönüp baktı ve pençelerini yaşlı ölümlüye batırđığını hayal etti. Yakında bir gün....

"İnsanlar evrenler arasındaki ince noktalardan düşmüşlerdir ama bunlar kazaydı, bir tür zaman yolculuğuydu. Başka bir evrenden birini bilerek getirmek-"

"Ben de tam olarak bunu yapacağım!" Leviathan tutsağı bağırdı. "Leviathan Kabilesi bütün olacak. Melchor bize dönecek ve Yakov benim yanımda olacak. Kabilemiz hükmedecek. Bu dünyayı. İsteddiğimiz kadar çok dünyaya."

"Tamamen farklı bir evrenden gelen bu Melchor'un neden senin yanında olmak isteyeceğini düşündüğünü anlamıyorum," dedi mahkûm. "Sonsuz evrende her birimizden sonsuz sayıda var ve her biri kendi hayatını yaşıyor. Eğer Melchor'un bu evrendeki versiyonu şimdi ve burada ölmüşse, onu geri getiremezsiniz."

Leviathan boğazını parçalamak niyetiyle tutsağı doğru ilerlemeye başladı. Mağara büyücsü kendini Leviathan ile avının arasına soktu. "Sakin ol," diye ısrar etti. "Kardeşini senin için geri getireceğim. Leon'da o kadar

Doğru sihirle neler yapılabileceğini düşünmek için irade gücü. Benim sihirimle. Yakov'u senin için buldum, değil mi?"

"Benim büyümle," dedi mahkûm.

Leviathan mağara ölümlüsünün düşüncelerini hissetti. Bu, Leviathan'ın dikkatini mahkûmu cezalandırmaktan ya da öldürmekten uzaklaştırmaya yönelik bir çaba değildi. Carl güçleri hakkında söylediklerine, Leviathan'ın dinlemesi gereken kişinin kendisi olduğuna gerçekten inanıyordu. Boş vaatlerde bulunmuyordu. Burada söz konusu olan kendi mesleki gururuydu.

"Büyü onu buldu," diye onayladı Leviathan.

Ama Carl gerçekten Yakov'u ona geri vermiş miydi? Büyü Yakov'u bulmuştu, ama-

"Beni aramıyor," dedi Leviathan. "Dikkati dağılmış durumda. Kendi doğasıyla savaşıyor."

"Muhtemelen işin içinde bir kız vardır," dedi Leon. "İşte bu yüzden hep bekâr kaldım. Büyünün içine seks girerse-"

"Tabii ki işin içinde bir kadın var!" Carl söyledi. "Büyülü enerjiyle dolu bir kadın. Dünyalar arasındaki duvarları yırtıp atacak kurban o olacak." Dikkatle Leviathan'a baktı. "Bırak kadını Yakov alsın. Onu bize o getirecek. Onun büyüsunü sunacak kişi o olacak. Sen ve kardeşin onun kanını birlikte içeceksiniz."

Bu görüntü son derece çekiciydi.

"Pekâlâ," diye homurdandı Leviathan. "Bu bekleyişten nefret ediyorum ama tamam."

Yirmi Beşinci Bölüm

"Her şeyi bilmiyorum," diye itiraz etti Dee, kalın ve kremesi bir karamelli maltın yudumları arasında. Boğazından aşağı yumuşak bir şekilde kayan buz gibi soğukluk sadece diğer tüm sıcak duyularını güçlendirmeye yaradı.

Piper az pişmiş soğansız hamburgerinden bir ısırık aldı. Adam kafe kabininde ona yakın oturuyordu. Birkaç gün önce olsa çok yakın diyebilirdi ama şu anda ona göre yeterince yakın değildi. Adam hamburgerin pembe suyunu çenesinden silerken, kadın neredeyse özlemle titriyordu. Onun yüzünü yalama fikri neden bu kadar erotikti?

Belki de sadece açlıktı. Ancak paylaştıkları tabaktan patates kızartması alırken parmakları birbirine değdiğinde de aynı ürperti meydana gelmişti. Önerine çıkan ilk lokantada, ki burası 50'lerden kalma eski moda bir malt dükkânıydı, hiç danışmadan durmuşlardı. Dee, tamamen uygunsuz yerlerde yapılan hızlı ve ateşli seksin bir çifti açtırdığına karar verdi. Ve konuşkan. Kabine yan yana oturduklarından beri sohbet ediyorlardı.

Sohbet ediyoruz. Onlarla. Tuhaf. Sebepleri konusunda şüpheli olmaya çalıştı ama bunu başaramadı.

"Senin her şeyi bilen biri olduğunu söyledim," diye açıkladı.

Belki de adamın söylediklerine fazla nazik bir yorum getirmişti. Adamın yorumu, San Diego havaalanı çevresindeki hava durumu hakkında yaptığı bir yoruma cevap niteliğindeydi.

"Bir saksıya olduğumu kabul ediyorum," dedi Dee. "Sırf sahip olmak için bilgi topluyorum. Bu benim cadı olmamdan kaynaklanıyor. İlgimi çeken bir bilginin bir büyü için ne kadar önemli olabileceğini asla bilemem."

"Büyünün içine ıvır zıvır mı koyuyorsun?"

Bir kızartmayı maltına batırdı, sonra ağzına attı ve bir yandan da açıklamanın bir yolunu bulmaya çalıştı. "Karışık bir durum," dedi sonunda.

"Eğer sivri şapkamı alırsam, bunları bilmem gerekiyor mu?"

Elinin kalçasında durduğunun farkında olup olmadığını merak etti. Kesinlikle farkındaydı.

Konuşmadan önce yakınlarda kimsenin olmadığını emin olmak için etrafına bakındı. Daha önceki patavatsızlıkları, pervasız davranışlarına devam edebilecekleri konusunda onu endişelendiriyordu. Kulak mesafesinde kimse yoktu.

"Acaba vampirler büyü kullanmayı öğrenebilir mi?" dedi.

"Vampir olmak sihirli bir şey değil mi?" Piper sordu.

Dee başını salladı. "Hayır. Bu biyolojik. Ne isen öyle doğmak zorundasın. Enerjiyi manipüle etme yeteneği -büyü- illa ki kalıtsal değildir. Cadılar bu yeteneğe sahip insanları avlar, böylece onlara öğretebilir ve umarım onları ailelerimize ve Zanaat'a kazandırabiliriz."

"Ama ölümlülerin çoğunun psişik yetenekleri doğaüstü canlılarla çiftleşmelerinden kaynaklanmıyor mu?"

Omuz silkti. "Belki. Kesin olarak bilmiyoruz. Belki de Gizli Tarihleri saklayanlar nereden geldiğimizi biliyordur ama o kitaplara bir göz atabileceğimden şüpheliyim."

"İnternette yayınlanmadıkları sürece," dedi.

Güldü. "Tanrım, bu çağda böyle bir şey olabilir."

* * *

Jake McCoy'un kahkaha sesini sevmiştir. Kahkahanın seksi olabileceği daha önce hiç aklına gelmemiştir. Ve burada hiç tiksinden vampirlerin ölümlülerle melezleşmesini tartışıyordu. Bu fikrin birkaç gün önce ona neden iğrenç geldiğini merak etti.

Kızın neşesi ani bir paniğe dönüştüğünde şaşırdı. İri mavi gözleri kocaman olmuştu.

"Sorun nedir?" Jake sordu.

"İnternet! YouTube! Aman Tanrım!" "Sen-"

"Pret-a-Porter'ın güvenlik kameraları olmalı. Ne yaptığımızı kaydediyorlardır!"

Yanakları utançtan kıpkırmızıydı. Jake dudaklarını onun sıcak tenine bastırmak istedi.

"Şu anda internette viral olabilirdik," diye kabul etti. Kızın nefesi kesildi.

"Ama biz değiliz. Kaydı silmeye özen gösterdim. yukarı."

Rahatladı, vücudu onun yanına doğru çöktü. Kıvrımlarının farkındayken ağırlığını desteklemek hoştu.

Tüm vücuduyla iç çekti. "Tanrıya şükür. Eğer McCoy'lar o porno videoyu izleseydi şafaktan önce ellerimizle evlenmiş olurduk."

Jake cadı evliliğiyle ilgili bir tartışmaya girmeyecekti ama onun yorumu ailesini merak etmesine neden oldu.

"Delilah, Samson adında bir ikizin var."

İlk kez onun ilk adını kullanmıştı. Kızın şaşkınlığı da en az onunki kadar büyüktü. Jake, en azından cevap verirken ne yaptığından bahsetmediği için minnettardı. Belki de o anın onun için ne kadar önemli olduğunun farkındaydı ve bunu sessizlikle onurlandırdı. Ölümlü bir kadın bu kadar olabilir miydi?

Neden olmadığını bilmiyordu.

Bu düşünce Jake için de bir sürpriz oldu.

"Gerçekten de bir ikizim var," dedi.

"Bağlantınız var mı? Psişik olarak mı?"

"Eh...." Omuz silkti. "Evet. Hayır. Belki. Çocukken birbirimize oldukça bağlıydık, ancak kendi benliklerimiz olmaya çalıştık. Ergenliğe girdikten sonra -O zamanlar ikimiz de diğerinin neyin peşinde olduğunu bilmek istemiyorduk. Belli ki birbirimizin aynısı değiliz. Sanırım bu birbirimize bu kadar yakın olmamıza yardımcı oldu."

"Melchor ve Levi birbirinin aynısıydı. Efendimiz anne karnında birbirlerini yok etmeye çalışmaları gerektiğini söylemişti ama birbirlerine yakındılar. Bu onların hayatta kalmasına ve beni korumalarına yardımcı oldu."

"Ama ikisi de hayatta kalamadı, değil mi?" Eli adamın omzundaydı, sesi sempatikti.

Onun dokunuşundan kurtulmalı ve kendisini yalnız bırakması için hırlamalıydı. Ama konuyu o açmıştı ve onun kendisini yalnız bırakmasını istemiyordu.

Yalnız kalmak istemedi.

"Son zamanlarda onları çok fazla düşünüyorum," dedi. "Bir Piper olmaya çalıştığım bunca yıldan sonra, anılara -düşünme biçimlerine-Kabile yöntemlerine geri dönüp duruyorum."

* * *

Dee ne söyleyeceğinden ya da bir şey söylemesi gerekip gerekmediğinden emin değildi. Kabilelerin kültürü ve tarihi hakkında bildiği her şey onların öldürülmesi gereken kötü canavarlar olduğunu söylüyordu. Ama insanlar eskiden cadıları da yakardı. Zanaat'ın gerçekliği hakkında hiçbir şey bilmeyen insanlar korkunç 'gerçekler' uyduruyor ve 'bildikleri' yüzünden insanları öldürüyorlardı. Öldürülenlerin çoğu cadı bile değildi. Ancak Zanaat halkını bugüne kadar yeraltında tutmaya yetecek kadar cadı ölmüştü.

Belki Kabileler de böyleydi. Belki de Klanlar, Aileler ve vampir avcılarını Kabilelerin ahlaksızlığı ve kötülüğü konusunda yanılıyorlardı.

Hayır.

Still....

"Kan bağı önemlidir. Belki psişik güçleri olanlar için daha da önemlidir. Belki de ilişkileri daha yoğun hissediyoruzdur, bilemiyorum. Kara Melekler benim için ailem gibi, ama tatillerde kan bağı olan ailemle birlikte olamamayı gerçekten özleyorum. Belki de Gündönümü için Pipers'la birlikte olman gerekiyordur. Ya da Meleklerle, çünkü-"

"Kan akrabalarımın hepsi öldü."

"Bunu biraz daha diplomatik bir şekilde ifade edecektim."

"Tatil boyunca birbirimize bağlıyız, McCoy. Ve görevimiz."

"Ve Leydi Juanita'nın partisi," diye ekledi. Birlikte olma ihtimalleri hiç de hoşuna gitmemiş gibi görünmüyordu. O rahatsız olmadıysa, o da değildi.

"Aptal Klan iddiaları," diye yakındı. Hamburgerini hızlı bir ısırıkta bitirdi. "Bleythin ofisine dönsek iyi olacak. Belki gidip yerel kraliçeye reverans yapmak zorunda kalmadan önce bir ipucu bulabiliriz."

Yirmi Altıncı Bölüm

Bir çift Kara Melek ofise girdiğinde Eden bilgisayar ekranından başını kaldırdı. Masasının arkasına oturdu ve onlar kendisini fark etmeden önce hızlıca onları inceledi. Piper McCoy'un biraz önünde yürürken elini onun dirseğine dolamıştı. McCoy bu sahiplenici, koruyucu jesti fark etmiş gibi görünmeden kabul etti.

Güzel.

Laurent ve Sidonie'ye bağlanma sürecinin gibi ilerlediğini rapor edebilirdi. Bu da onu pek . Evet, bir Prime'a bağlanmıştı ve kazık kullandığı günlerden emekli olmuştu - kazık o kadar da kullanışlı değildi ama sürdürülmesi gereken gelenekler vardı. Şimdi, gümüş uçlu sürgüsü olan bir arbalet, özellikle de yeni yüksek teknoloji ürünü bir yay... Ama Piper'ı ölümlü bir kadınla izlerken içini bir kuşku kapladı. Bir bağı durdurabileceğinizden değil, özellikle de kasırga gibi vurduğunda. Kuşukları onun suçu değildi, ama kan söyler miydi? Çiftin bağlanma sürecinde olduğu noktada, onu gümüş uçlu bir okla gözlerinin arasından vurmak, Prime'a olduğu kadar cadiya da zarar verirdi.

Elbette, o duygulu koyu kahverengi gözleri ve ilk duyduğunda tanıdık geldiğini düşündüğü derin sesiyle yeterince zararsız *görünüyordu*. Ona baktıkça, Eden babasının genç bir adam olarak görüntüsünü daha fazla görüyordu.

Keşke sevgili Laurent ona Piper'ın ne olduğunu doğrudan söyleseydi de isterse soyunu kendisinin araştırmasına izin verseydi. Arkadaşının onu kendi kararlarını vermesi için cesaretlendirmesi ne kadar hoş. Baştan çıkarmak daha iyi bir kelime olabilirdi.

Kapı ikilinin arkasından kapandıktan sonra Dee McCoy, "Bu kadar uzun kaldığımız için özür dilerim," dedi. Dee masaya doğru geldi. "İyi misin Eden? Biraz sersemlemiş görünüyorsun."

Bakın kim konuşuyor, diye düşündü Eden. Gittikleri saatler boyunca ikilinin neler yaptığını tahmin etmek zor değildi.

Başını tekrar o ana döndürdü. "Biraz durumdayım." Bilgisayar ekranını işaret etti. "Bana bıraktığın USB bellek şifreli değildi ama dosyalarda bulduklarım başımı döndürüyor."

"Büyülü mırıldanmalar mı?" Piper sordu.

Dee ona alaycı bir bakış attı.

Belki de henüz Eden'in düşündüğü kadar bağlı değillerdi.

Dee dikkatini tekrar Eden'a çevirdi. "Dosyalara bir göz atayım."

Eden ayağa kalktı ve sandalyesini işaret etti. "Lütfen." Dee masaya oturduktan sonra Eden Piper'a yaklaştı. Dikkatini Dee'den ayırıp Eden'ın orada olduğunu fark etmesi bir anını aldı.

"Son depremlerin kayıtlarına bir göz attım," dedi ona. "Burası her gün sarsıntıların yaşandığı son derece aktif bir deprem bölgesi."

"Bir model görmek zor mu?"

"Benim için öyle, çünkü ben bir sismolog değilim. Ama," diye devam etti, "siz ve Dee'nin son birkaç gündür meydana gelen her sarsıntının merkez üssüne yakın olduğunuz geldi. Bu bir tesadüf mü?"

"Bundan şüpheliyim." Dee'ye doğru hızlı ve koruyucu bir bakış attı. "Bunun ne anlama geldiğini öğrenmeliyiz. McCoy!" diye seslendi.

Dee elini kaldırdı. Başını kaldırıp bakmadı. "Bana bir dakika ver." Piper tekrar Eden'a baktı. O bıkkın bakışı biliyordu.

"Dostum, babama benziyorsun." Yasak kelimeler ağzından çıkarken yüzünü buruşturdu.

Vampir ona bir adım daha yaklaştı, yüzünde şok ve öfke dolu bir ifade vardı. Gözlerinin derinliklerinde kırmızı bir kıvılcım parlıyordu. "Sen neden bahsediyorsun?" Kelimeler tehditkâr bir fısıltı gibiydi.

Eden, Piper'la yüzleşmeye bilinçli olarak karar vermemişti ama şimdi de devam edebilirdi. "Vampir avcılarının Prime veritabanını kontrol ettim. Düşmanlarımızın soy kayıtlarını her zaman tutmuşuzdur. Kendi geçmişimiz hakkında her zaman bu kadar açık sözlü olduğumuz söylenemez," diye ekledi. "Örneğin babamın annesi. Büyükbabamın babasının kim olduğunu hiç kimseye söylemedi."

"Ben değildim," dedi Piper.

"Hayır. Büyükbabamın adı Melchor Leviathan'dı."

Piper irkildi. "Melchor öldü!"

"Sorun nedir?" Dee sordu. Hemen Piper'ın yanında duruyordu.

"Evet, öyle," dedi Eden. "Vampir genetiğine sahip olduğumu daha yeni keşfettim. Aileme bu konuyu sorduğumda, büyükbabam bana Melchor ile olan ilişkisinden bahsetti. Melchor'un onu küçük bir kızken yakaladığını söyledi."

onu avladı, daha sonra olanların tam olarak tecavüz olmadığını ve kaçtığında ona izin verdiğini söyledi. Görünüşe göre bir Kabile Çocuğu için o kadar da kötü bir adam değilmiş."

Piper kıpırdamadan durdu, şimşek çakmıştı. "Ama-"

"Eden, aşkım, gitmeye hazır mısın?" Laurent ofisin arka tarafından gelerek sordu.

O koca ağzını açmadan önce adamın ortaya çıkmış olmasını diledi. Adam yanına geldi ve Eden onun elini tuttu. Eden Laurent'a parlak, rahatlamış bir gülümseme verdi. "Acele etsek iyi olacak," dedi. Onu ön kapıya doğru çekti. "Geç kalmak istemeyiz."

Yirmi Yedinci Bölüm

"Bu da neydi şimdi?" Kapı diğer çiftin arkasından kapanırken Dee sordu.

"Hiçbir şey."

Ses tonu tamamen düzdü, yüzü boş bir maske gibiydi. Ama gözleri değil.

Dee'nin kolları ona sarıldı. Adam sertleşti ama Dee onu bedenine daha da yaklaştırdığında bile reddetmedi. İhtiyacı olan şeyi isteyemeyeceğini bilerek onu rahatlatmaya çalıştı. Adamın normalde yavaş olan kalp atışlarının hızlandığını nasıl fark ettiğini bilmiyordu.

Bir süre sonra ona dokundu, ellerini beceriksizce omuzlarına koydu. "Konuşacak bir şey yok," dedi. "Sorma."

"O zaman söyle bana."

Piper geri çekildi ve ona sırtını döndü. Kasları artık çelik gibi gergin değildi ama hiç de rahat değildi. Sesi düzdü. "Dışının ne dediğini duydun." Ona bakmak için döndü. "Yalan söylüyordu."

"Söylediklerinin bir kısmını duydum." Dee diğer ölümlü kadın adına sinirlenmeye başladı. "Onun adı Eden Wolf. Neden yalan söylesin ki?"

"Ölümlülerin neden bir şey yaptığını kim bilebilir?"

Sert bir şekilde güldü. "Sen çocuk değilsin, bu yüzden çocukça davranma." Tehlikeli olabilirdi, dişleri, pençeleri, doğaüstü gücü ve hızıyla ona karşı kullanabilirdi ama bu tavrının yanına kâr kalmasına izin veremezdi. "Ölümlülerin arasında yaşamaktan hoşlanmıyor olabilirsin ama senin türün buna mahkûm, hem de her geçen gün daha fazla. Hayatta kalmak istiyorsan bizi anlamak zorundasın."

"Ben bu dersleri aldım, kadın."

"Bana bir daha öyle derssen seni lanetlerim. Kalıcı bir sertleşmeye ne dersin?"

"Onu bana çoktan verdin!"

Gülümsedi.

Gülümsedi.

Dee ona, "Eğer beni tekrar masanın üzerine atmayı ve bana sahip olmayı düşünüyorsan, bunu düşünmeyi hemen bırakabilirsin," dedi.

"Bu benim gerginliğimi azaltır," dedi Piper. "Bana bu konuda yardım etmek istiyorsun."

"Beni yapmak istemediğin bir konuşmadan uzaklaştırmak istiyorsun."

"Evet."

"Bu konuyu daha sonra açacağım."

Piper rahatlamaya başlamıştı ama şimdi tüm gerginliği geri dönmüştü. Dee onun acı dolu gözlerine baktı. Adam başka tarafa bakacakken yüzünü ellerinin arasında tuttu.

"Bana neyin acıdığını söyle. Yardım etmeme izin ver." Yardım etmek için çırpınıyordu. Onun acısı onun acısıydı. Bunun nasıl olduğunu bilmiyordu ama doğrudu. Ona tam olarak güvenmiyordu. Ondan tamamen hoşlanmıyordu. Ama onun iyiliği onun için dünyadaki en önemli şeydi.

Piper'a olan bu çekim sadece şehvet değildi.

Bu berbat, diye düşündü Dee. "Konuş benimle, Jake," dedi. "Geçenlerde bana kan bağı olmamasının yalnızlık olduğunu söylememiş miydin?"

"Evet, ama-" Tehlikeli, kapana kısılmış bir hayvan gibi odanın içinde huzursuzca dönmeye başladı.

Dee bir masanın kenarına tünedi. İzledi ve bekledi.

Sonunda kadının önünde durdu. "Kadının bana söylediği, Kabilelerin inandığı her şeye aykırı. Biz ölümlülerle çiftleşmeyiz!"

"*Biz* mi?" Dee sordu. "Sen bir Prime Kabilesi değilsin, Jake."

Bu yüzden ona söylemeye devam etti. O da inanmaya çalıştı. Onun vampir Ailesine sadık olmadığından şüphelenen oydu. Kafası karışık bir adamdı ve Eden'in ifşası kafa karışıklığını daha da kötüleştirmişti.

Dee dikkatle konuştu. "Senin bir Leviathan akrabası var. Belki bu şekilde görmek istemiyorsun, çünkü Kabile'nin tarzı bu değil. Ama Kabile Asalları da insandır. Demek istediğim, hiçbir kültürün üyesi kendi halkının kural ve düzenlemelerine her zaman uymaz. Kardeşiniz bir ölümlüyü seks kölesi yapmak yerine onunla bir ilişki yaşadı. Ben buna iyi bir şey dedim."

"Sen ölümlüsün. Elbette ."

"Siz Family Prime'sınız. Benimle aynı fikirde olmalısın." "Evet. Katılmalıyım."

"Ayrıca Eden'in büyükannesine karşı davranışının, kardeşinizin Kabilenizin hayatta kalması için isteksiz bir adım attığının kanıtı olduğunu söyleyebilirim."

"Aynı fikirde olabilirdim - eğer kardeşim Levi'nin peşine düştüğümüzde Klan Çocuğu tarafından intihar ettirilmeseydi..." Ağzı kapandı. Başını iki yana salladı. Parmaklarını şakaklarına bastırdı.

Acısı ve şaşkın ihanet duygusu, aralarında büyüyen bağ aracılığıyla Dee'ye dokundu.

Dee, üç kardeşi ayıran şeyin ne olduğunu, Klanların neden onlara karşı bir Ölüm Avı ilan ettiğini öğrenmek için merakını bastırdı. Vampir Klanlar Kabilelerden nefret ediyordu ama dünyada çok az vampir olduğu için varlıklarını onaylıyorlardı. Klanların politikası, gen havuzlarının iyiliği için nefret ettikleri şeylere tahammül etmektir. Klanlar peşlerine düşmeden önce bir Kabilenin gerçekten, affedilemeyecek kadar kötü bir şey yapması gerekiyordu.

"Size ölme ya da değişme seçeneği sunulduğunda siz ve kardeşiniz kendi kararınızı verdiniz. Siz yaşadınız. Suçlu olmanızı gerektirecek bir şey olmadığını söylemeyeceğim, öyle olduğuna inanmasam da. Suçluluk duygusu kendinize yüklediğiniz bir şeydir. Aşın ya da aşmayın."

"Teşekkür ederim. Bu anlayışını takdir ediyorum." Alaycı tonu elmas sertliğinde ve kesiciydi. "Bunun Melchor'un seçimi olduğunu biliyorum ve ona katılmamakla korkaklık ettim."

"Ah, ama o zaman burada dırdır etmem için burada olmazdın. Ya da büyük bir yeğenin olduğunu ve bu dünyada yalnız olmadığını öğrenmek için burada olmazdın."

"Bu yeğeni öldürmeliyim. Kabile Primes'in kadınlarla ilişkisi yoktur."

"Artık var. En azından sen biliyorsun. Ve arkadaşımız Laurent da bir Kabile Çocuğu mu?"

"Laurent Wolf hakkında konuşmak istemiyorum." Kelimeleri adeta hırlayarak söyledi. "O Kaplan Çocuk'a dikkat etmeni istemiyorum."

Onun diğer Prime'dan hoşlanmamasını görmezden geldi. "Artık Laurent'ın bir annesi, bir kız kardeşi, bir karısı ve onu seven koca bir Klanı var. Senin de Piper'ların ve kan bağı var."

Ve ben, diye düşündü, ama bunu kendisinin de kabul edeceğini umuyordu. Ya da etmez. Belki de aralarındaki bu şeyi kabul etmemek daha iyiydi. Ama bunu aylardır yapıyorlardı ve görmezden gelmenin hiçbir faydası olmamıştı.

Dee, *bunun şu anda Jake Piper'ın kendi kişisel takıntılarıyla ilgili olduğunu* kendine hatırlattı.

"Belki de bunu düşünmek için zamana ihtiyacın vardır." Kapıya doğru işaret etti. "Biraz yürüyüşe çık. Kafanı topla."

Çıkışa doğru baktı.

Dee bir şeylerin farkına vardığında gülmesini engelleyemedi.

Piper'ın dikkati tekrar ona döndü. "Bu kadar komik olan ne?"

"Yeğenin tahammül edemediğın bir Prime'a bağılı."

"Yeğenim olmadan önce ona katlanamıyordum!" Hiç de eğlenmemiştı.

"Benim yeğenim yok!" diye bağırdı ve kapıdan çıkıp gitti.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Dee'nin Piper hakkındaki endişeli yorumuna Laurent, "Bence çok fazla düşünüyor," diye karşılık verdi. Bakışları kısa bir süre için dikiz aynasından Dee'ye takıldı. Dee arka koltuktaydı. "Başbakanlar düşünme işini kadınlarına bıraksalar daha iyi olur. Değil mi tatlım?"

Eden yolcu koltuğunda dönüp Dee'ye baktı. "Onun dünyasını yıkmak istemedim ama bilmeye hakkı olduğunu düşündüm."

"Piper büyük bir çocuk," dedi Dee. "Başa çıkmayı öğrenecektir."

Dee öyle umuyordu ama emin değildi. Jake Piper Bleythin'in ofisinden çıkıp cipine binmiş ve o zamandan beri ortalıkta görünmemişti. Kadın endişeye kapılıp ona ulaşmaya çalıştıktan sonra da telefonuna cevap vermemiş, mesaj ve e-postaları kabul etmemişti. Ne aramış, ne mesaj atmış, ne de e-posta göndermişti. Dee, içgüdülerini takip ederek onun izini sürebileceğinden emin olduğu sürece peşinden gitme dürtüsüyle savaştı. Endişesi dürtüsüne boyun eğecek kadar arttığında Eden ve Laurent tarafından durduruldu. Önce fiziksel olarak, ama sonunda onu beklemeye ikna ettiler.

Çok geçmeden parti kıyafetlerini giyip La Jolla'daki bir malikâne olan Kurt Matri'nin Hisarı'na gitme vakti gelmişti. Bugünlerde doğaüstü kültürlerin yolu buydu, göz önünde saklanmak. Uzun ve geniş bir araba yolundan geçerek kapıya vardılar. Onlar indikten sonra bir vale arabayı götürdü. Dee giriş salonuna adım atmadan önce etrafı saran güç ve para aurasından derin nefesler almak için durakladı. Klan vampirleri doğaüstü dünyanın kraliyet ailesiydi ve zenginlikleri gerçekten de çok çok eski paralardan geliyordu.

Dairesel girişin havası gül kokularıyla doluydu. Duvarların etrafındaki masaların üzerinde vazo vazo kristal güller duruyordu.

"Leydi Juanita için gündönümü hediyeleri," dedi Laurent.

"Çiçek göndermeyi unutmadık değil mi?" Eden sordu. "Biz derken seni kastediyorum."

"Evet, canım." Laurent arkadaşını altın sarısı güllerle dolu bir vazoya doğru götürdü. "Leydi Juanita için açan güneş ışığı."

İyi seçim, diye düşündü Dee.

Buketten bukete dolaşmak, renklerin ve kokuların tadını çıkarmak ve her vazoun yanındaki hediye kartlarını okumak için çiftten uzaklaştı. Özellikle koyu kırmızı güllerden oluşan bir aranjman dikkatini çekmişti.

Buketin ortasındaki saf beyaz bir gül dışında neredeyse siyahtı.

"Güzel," dedi. Kartı okudu. Kalbi çarptı ve başı döndü. "Zevkten parlıyorsun," dedi yanındaki adam.

Dee şaşkın bir gülümsemeyle yabancıya baktı. Uzun boylu, yapılı, esmer bir adamdı.

saçlı ve inanılmaz yakışıklı. Bir Prime, diye düşündü.

"Hatırladı," dedi yabancıya. "O aptal erkek her ne yapıyorsa yapsın, kibar olmayı unutmamış."

"Gururlu bir anne gibi konuşuyorsun." Yabancı bir adım daha yaklaştı. "O benim oğlum değil."

"Ama o burada değil ve önemli olan da bu. Bahçede canlı çiçekler var. Oğlunu unut ve benimle bahçeye gel."

Dee güldü.

Asalaklar uslanmazdı. Onların cinsel girişimleriyle başa çıkmaya alışkındı. Bu seferki, hayatını etrafında geçirdiği azgın komandalardan daha yumuşak olmaya çalışıyordu. Ve kaçıyor, kurtuluyor ve şakalaşıyordu. Klan ve Aile erkekleri azgın ve ısrarcı olabilirdi ama anneleri, kız kardeşleri, teyzeleri ve büyükleri onları "Hayır" cevabını kabul edecek şekilde yetiştirmişti.

Tribe Boys'un aksine.

Bu düşüncenin Piper'ın Matri'ye verdiği hediyeden duyduğu memnuniyeti azaltmasını bekliyordu ama hayır, sadece ondan daha fazla memnun olmasını sağladı. Yakov Piper birlikte geçirdikleri süre içinde mükemmel bir centilmen olduğunu kanıtlamıştı. Sorunları vardı. Şu anda kim ve ne olduğu konusunda kafası son derece karışık ama hiçbir karanlık ayartmaya boyun eğmemişti. En azından henüz.

Yanındaki Prime, "Günaha girmeyi düşünüyorsun," dedi. "Umarım beni düşünüyorsundur." Parmağını onun çene çizgisinde gezdirdi.

Laurent diğer Prime'ın arkasından yaklaşırken, "Biraz fazla abartıyorsun, Carlos," dedi. Carlos'un omzunun üzerinden Dee'ye baktı. "Tekniğini bağışlayın. Genç kuzenim kreşten çikalı o kadar uzun zaman olmadı."

"Bence çok tatlı," dedi Dee. "Bu şu anlama mı geliyor-"

Hem Dee hem de Laurent, "Hayır," diyerek Carlos'un sözünü kesti.

Laurent hanımına ve Dee'ye birer kolunu uzattı. Onları girişten çıkarırken, "Bahçe çok güzel," dedi.

Carlos da onu takip etti. Dee ona bir bakış attığında, "Çok hoşsun," dedi. Laurent'ın bakışına "Ve refakatsiz," diye ekledi. "Haklarım var."

"Av Yasası," diye mırıldandı Laurent. "Bayanlara şampanya getirin, ben de takılmanıza izin vereyim."

Carlos sola döndü ve büyük, kalabalık bir odadan geçerek diğer taraftaki geniş veranda kapılarına doğru ilerlediler. Dee, ölümcül güzellikteki kadınların çoğunun siyah giydiğini fark etti. Tıpkı etraflarında toplanan erkekler gibi. Erkeklerin kadınlara oranı yaklaşık dörde birdi. Vampir dişilerin harem kurduklarını ya da Asalların çiftleşme hakları için savaştıklarını duymuştu. Her iki uygulamanın da neden Prime kültürünün bir parçası olabileceğini anlayabiliyordu. doğru olup olmadığını ve doğruysa işlerin neden değiştiğini merak etti. Her ne kadar bilgi toplamayı sevse de, seksi siyah elbiseler içindeki bu tanrıçalardan birinin yanına gidip bunu sormanın kabalık olacağını düşündü. Ne de olsa, Meleklerin kaba ve hazır Prime üyeleri vampir olmayan dostlarına kendileri hakkında pek de açık sözlü değillerdi. Vampir arkadaşları Klanlardan ve Ailelerden olduğu halde, Piper'ın ona anlattığı şeyler yüzünden Klan ve Aile Prime'larından çok Kabile Prime'ları hakkında bilgi sahibi olmak biraz garipti.

Her zaman Piper'düşünmeye geri döndü, değil mi?

İspanyol tarzı evden bir bahçe avlusuna çıktılar: merkezi bir çeşme, ağaçlar, çiçekler, banklar ve çiftlerin bir yaylı dörtlüsü tarafından sağlanan müzik eşliğinde dans ettiği geniş, kiremitli bir verandanın bulunduğu özel bir alan.

Dee, dansçıların duygusal ve erotik hareketlerini inceledikten sonra, *eğer buna dans demek istiyorsanız*, diye düşündü. *Çiftler kıyafetleri üzerlerindeyken çiftleşiyor desek daha doğru olur*. Diğer çiftler bahçenin gölgeleri arasında hareket ediyordu; inlemelerinde ve solumalarında kaçamak bir şey yoktu. Bir çift ortadaki çeşmenin kenarına tünemişti. Kadının kısa eteği kalçasına kadar sıyrılmıştı ve bir Prime onun solgun kalçasını okşuyordu. Kimse onlara dikkat etmedi. Dee başka tarafa baktı.

Vampirlerin çok seksi varlıklar olduğunu kendine hatırlattı. Görüntüler ve seslerin yanı sıra mekâna yayılan şehvetli enerji onun gibi yaşlı bir ölümlü kız için oldukça tahrik ediciydi. Sanki zaten Piper'a karşı için için kaynayan bir özlem duymuyormuş gibi. Neyse, o Prime neredeydi?

Kendini yelpazeledi ve partide bir ölümlü olduğundan emin olduğu tek kişi olan Eden'la bakışlarını paylaştı. Eden'ın yanaklarında renk lekeleri vardı ve gözleri parlıyordu. Dee'ye bilerek sırıttı.

"Laurent nerede?" Dee, Eden'ın bağ arkadaşının kayıp olduğunu fark edince sordu.

"Kız arkadaşını bulmaya gitti," diye yanıtladı Eden.

"Ama-"

"Bayanlar için şampanya," diye anons etti Carlos, elinde bir çift kristal kadehler fokurdayan altın şarapla doluydu. Dee'ye kadehini uzatırken parmaklarının birbirine değdiğinden emin oldu. "Bu Ted," diye ekledi isteksizce, başka bir Prime yanına geldiğinde.

Ted saçlarını kumral uzun bir örgü şeklinde örmüştü. Gözleri zümrüt yeşiliydi.

Keskin elmacık kemikleri ve geniş, şehvetli bir ağız vardı.

Güzelmif.

"Ben de Xander Wolf," dedi bir başka yeni gelen. Bu sarışındı.

Laurent'a benziyordu.

Onun elini öptü. Dişinin kenarı tenine değdi ama dişi yoktu. Yine de bu, kadının içinden şaşkın bir zevk titremesi geçirmesine yetti.

Dee elini geri çekti. "Hey!" Kimsenin ona böyle hissettirmesini istemiyordu ama-

"Prenses geldi!" Laurent gruba dönerek anons etti. Alkışlar yükseldi ve biri "Yaşasın!" dedi.

Dee, Laurent'ın siyah kadife bir parti elbisesi içinde altın sarısı bukleli bir bebek taşıdığını gördü. Çok sevimli bir çocuktu ama Dee'nin yanına gitmek için biraz geç kalmış gibiydi. Elbette bir vampir partisinde-

Küçük kız kollarını Eden'e doğru uzatarak, "Kan anne!" diye bağırdı.

"Nasıl hissettiğini çok iyi biliyorum," dedi Laurent, kızı Eden'a uzatırken. "Bu bizim kızımız Toni," diye ekledi Dee'ye. "Büyüdüğünde bir vampir olacak."

"Bu yüzden ona tamamen şımarık bir kraliyet muamelesi yapıyoruz," dedi Eden. Sesi her şeyden çok eğlenmiş gibi çıkıyordu ama yine de yavrusuna gururla gülümsüyordu. Toni şu anda Eden'ın parmaklarından birini emiyordu.

Büyüyen gruba şimdi birkaç ergen kız da katılmıştı. Dee onları ergen olarak görüyordu ama vampirler ölümlülerden farklı yaşlandıkları için bunu söylemek zordu.

"Kurt Klanı'ndan Ariadne ve Celeste, Toni'nin bakıcıları," dedi Laurent.

Genç ve güzel dişiler, bekâr Asallara baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsediler. Asallar genç kızlara bakmaktan kaçınıyordu. Hapishane yemi, diye düşündü Dee, gerçek gençler daha çok buna eşdeğerdi.

Xander Dee'ye odaklandı. "Henüz sizinle tanıştırılmadık." "Hayır, tanıştırılmadık," diye ekledi Ted.

"Dee McCoy," dedi Laurent onlara. "Kara Melek ve cadı."

"Vay canına," dedi kızlardan biri. "Kara Melek!" Dee'ye huşu içinde baktı.

Dee vampir kızın tepkisinden memnun oldu. Kendisi için değil. Kahramana tapınmayla karşılaşmak biraz utanç vericiydi. Gelecek nesil Klan ve Aile dişileri adına memnun olmuştu. Vampir kızların kesinlikle daha fazla dışarı çıkmaya ihtiyacı vardı.

"Sid Wolf'la bir akrabalığınız var mı?" diye sordu kızlara. "O ilk kadın vam-"

"Biliyoruz," dedi kızlardan biri. "Harika değil mi?"

Gruptaki ruh hali aniden değişti. Tansiyon yükseldi. Asallar arasında düşmanca bakışmalar oldu. Laurent diğer erkekleri acı ve ölümle tehdit eder bir şekilde gülümsedi. Gençler kollarını kavuşturdular, meydan okurcasına çenelerini kaldırdılar.

Eden uyarırcasına mırıldandı, "Çocuklar...."

Belli ki onun söylediği bir şeydi. Dee, Laurent'a baktı.

"Kardeşim Sid'in yaşam tercihleri biraz kutuplaştırıcı. Şu anda Sid'den burada bahsetmemek en iyisi."

Gençlerden biri, "Özellikle de büyük büyükannenin duyacağı şekilde," diye ekledi. Dee, bir aile kavgasının içine ayağını soktuğunu gördü. Bir çıkış yolu arıyordu,

avludaki dansçılara doğru baktı. Etrafını saran üç bekâr Prime'a baktı.

"Kimse beni dansa kaldırmayacak mı?" diye sordu.

Hepsi hızlı hareket etti. Önce Xander kolunu onun beline doladı. Onu öne doğru götürdü. "Tango yapabilir misin?"

"Hayır."

"Merak etme, sana çok iyi bakacağım" diye dudakları kızın kulağına değdi.

Dee gülmemeyi başardı. Xander ile huysuz, alaycı Jake Piper'ı karşılaştırmak Xander'ın lehine sonuçlanmadı.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Delilah elbisesinin mavi olduğundan söz etmişti. Jake kalabalığın siyah denizi arasında herhangi bir renk lekesi aramak niyetinde değildi ama yine de dikkati renklere takıldı. Turuncu -belki de dişiler buna mandalina derdi- giyen ölümlü bir kadın, Jake'in onu kısa süreli incelemesini farklı bir şey olarak algıladı ve kendini tanıtmak için yanına geldi.

Şimdi Jake'in yanında duruyordu ve bağlı olduğu Prime da onun yanındaydı. Jake dışının hevesli sorularına "Evet" ya da "Hayır" demekten başka bir şey yapmamasına rağmen, diğer Prime uygun miktarda kıskanç bir gerilim yayıyordu. Özellikle kendisine yöneltilen düşmanlık Jake'in etrafını donuk bir duygu bulutuyla sarmış, zaten dağınık olan hislerine bir yenisini eklemişti. Uzun yolculuk kafasının karışmasına hiç yardımcı olmamıştı. Bu parti ihtimalini sakın bir tavırla karşılayabilecek kadar sakın dönmüştü.

Prime'ın kızı etkilemek için bir kavgayı kışkırtmak istediğini düşündü. Jake bu davranışı Piper ailesi ve Kara Melekler arasında da görmüştü. Bu parti atmosferinin bir parçasıydı, çiftleşme hakları için yapılan ciddi bir dövüşten ziyade bir eğlenceydi.

Gerginliğe daha fazla dayanamadığında konuşkan genç kadına "Affedersiniz," dedi. Başbakan'a döndü. "Git buradan yoksa seni öldürürüm."

Başbakan, Jake'in bakışlarıyla karşılaştı ve onu tuttu. Etraflarındaki konuşmalar yavaş yavaş kesildi. Diğerleri onları izlerken, iki Prime birbirlerini ölçtüler. Diğer Prime'in gözleri buz mavisiydi. Bakışları ilk başta sabitti. Kibirli değil, ama cesaret doluydu. Jake bu tehlikeli adamı sevmişti. Boğazını parçalamak utanç verici olurdu. Bu düşüncenin diğer Prime'in kafasına girmesine izin verdi. Mavi gözler Jake'in şaka yapmadığını anlamıştı.

Kötü bir hafta geçirdim. İzin ver huncımı senden çıkarayım. Denemene izin verebilirim, düşündü diğer Prime. "Kiril," dedi turuncu giysili kadın endişeyle.

Ölümlünün sözleri dikkate alınmadı. Ellerinden gelse hiçbir vampir konuşmayacak, hissetmeyecek ya da düşünmeyecekti. Bunun Jake için bir oyun olmadığının farkındaydılar ve Kiril'in bununla kendi başına başa çıkması gerekecekti.

Kiril önce gözlerini kaçırdı. Kasları gevşedi. Duygularındaki düşmanlık dağıldı. "Seni kızdırmak istememiştim" dedi.

Bu, Jake'in bu zaman ve mekânda kabul edebileceği bir teslimiyete yeterince yakındı. Başını salladı.

Jake, Kiril ve izleyen Prime'lar için bu olay sona ermiş olabilirdi. Ancak vampir dişiler işleri Prime'lardan çok daha karmaşık hale getiriyordu. Bu bir Gündönümü Kutlaması, yılın önemli bir dönüm noktası olduğuna göre, herkes birbirine düşkün ya da en azından dostça davranmalıydı. Kiril turuncu elbiseli kadını alıp gidecekti ama iki vampir dişi yanlarına yaklaşıp çıkışlarını engelledi. Biri kısa boylu, kahverengi saçlı ve son derece düzgün vücutluydu. Diğer ise vücudunu tamamen örten ve hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan uzun boğazlı bir elbise giyen uzun bacaklı bir sarışındı.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" Jake onu bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra sordu.

Mükemmel bir şekilde kavisli bir kaşını ona doğru kaldırdı ve parmağını çenesinde gezdirdi. Hiçbir şey hissetmedi. Belki biraz utandı.

Sesi ipek gibiydi. "Görünüşümü beğeniyorsun ama beni çekici bulmuyorsun. Ne kadar üzücü."

"Katılıyorum," dedi Jake. Bu üzücü ve sinir bozucuydu. Geçirmekte olduğu kötü haftanın bir başka parçasıydı. McCoy'u hiç görmemiş olmayı diliyordu ama görmemişti.

Vampir dişilerin olduğu yerde Asallar da vardı. Saniyeler içinde Jake kendini bir düzine insan tarafından kuşatılmış buldu.

"Piper'lar Michigan'dan, değil mi?" diye sordu esmer olan. "Detroit, çoğunlukla," dedi Jake.

"Çöl iklimini nasıl buldun?" diye sordu sarışın.

"Pek dikkat etmedim. Depremler dışında."

Karanlık olan, "Geçen hafta bulunduğum yerle kıyaslandığında buralarda elde ettiklerimiz hiçbir şey değil," dedi.

"Arizona'daki konferans nasıldı?" diye sordu sarışın olan esmer olana. "Spa söylendiği gibi miydi?"

"Muhteşem. Bu derin, kırmızı kanyonun dibinde...."

Ve dişi çift Jake için hiçbir anlam ifade etmeyen ama en azından dikkatlerini ondan uzaklaştıran bir sohbeta dalmıştı. Diğer Primatlar dişilerin etrafında daha da yakınlaşarak onların sözlerine kulak kabarttılar. Ya da en azından erkekler dişilerin güzelliğinden ve şehvetli auralarından o kadar etkilenmişlerdi ki dişilerin ne konuştuğu umurlarında bile değildi.

Bu Jake'e bir kaçış yolu bulma şansı verdi. Klan dişilerine kaba görünmeden gizlice . Sinirleri bozulmak üzereydi.

Dans pistine yakın olmayan bir yere gitmesi gerekiyordu.

Yana doğru bir adım attı, sonra bir adım daha attı ve döndü.

Ve bir çocuk geldi koşarak ona doğru , minik bacaklar pompalıyor, bukleler zıplıyordu. Bacakların ve uzanan ellerin etrafından dolaştı.

"Sen!" diye bağırdı Jake'e. Onu pantolonunun paçasından yakaladı. "Seni tanıyorum! Kokunu alıyorum!"

Jake şaşkınlık içinde çocuğa baktı. "Uh...."

"Leviathan'lar koku alma duyularıyla ünlüdür," dedi Laurent Wolf çocuğu Jake'in elinden almak için yaklaşırken. Kız Jake'e bakarken onu kollarında tuttu. "Leviathan duyusu neden bu kadar güçlü, biliyor musun?"

Jake küçük kızın görüntüsü karşısında şaşkınlıktan cevap veremeyecek kadar meşguldü.

Çocuk kollarını Jake'e doğru uzattı.

Ellerini arkasına koydu. "Oh, hayır."

Çocuğun gözleri şaşkınlıkla açıldı. Kurt'a baktı, Jake'in tahminine göre efendisine.

Laurent ona baktı. "İsteddiği her şeyi elde etmeye alışmış. Arada bir hayır denmesi onun için iyi olur. Ya da annesi öyle diyor. Bunu yapmaya asla cesaret edemem. Bu Antonia Wolf. Toni. Anne tarafından ölümlü vampir avcılarının ve Leviathan Kabilesi'nin soyundan geliyor. Senin büyük büyük yeğenin."

"Onu ısırarak istiyorum," dedi Toni efendisine.

"Hayır, tatlım. Henüz erkekleri ısıramazsın."

"Isırmak *istiyor*!"

"Biliyorum Prenses, ama sizin tarafınızdan değil."

Jake ihtiyaçları ve istekleri hakkındaki bu konuşmadan pek hoşlanmamıştı ama bir kız çocuğuna ya da efendisinin ona bir şeyler açıklamasına karşı çıkamazdı. Yazık.

"Bana şirinlikle saldırıyorsun, Wolf. Bu hiç adil değil."

"Adil dövüşmek Klan Çocukları içindir," diye yanıtladı Laurent. "Bizi nasıl giydirdinler senin ve benim asla olamayacağımız bir şey. Klan ya da Aile demeliyim, Piper."

"Ama en azından partilerine gelmemize izin veriyorlar."

"Güzel bir parti," dedi Laurent. "Bazen güzel olan güzeldir."

Jake, şımarık bir çocuğu sevgiyle kucaklayan bir Başbakan'ın görüntüsüne baktı. Sohbet eden, içkilerini yudumlayan, gülen ve flört eden insan kümelerine baktı. Havada müziğin yanı sıra çiçek, yemek ve seks kokuları da vardı. Ve McCoy. Onun sıcak, tarçınlı ve baharatlı kokusu diğer her şeye sinmişti.

"Bütün bunlar çok sıradan. Çok çok-"

"Burjuva benim gençliğimde kullanılan bir terimdi." Laurent, çocuk yanağını öpünceye kadar durakladı ve o da onu öptü. "Burjuva olmak hiç umurumda olmadı. Rahat olmanın nesi yanlış?"

"Bizim rahat olmamız gerekmiyor," dedi Jake. "Biz vampiriz."

"Bunu sana kim söyledi?"

"Vampir olduğumuzu mu? Kan içme ve gündüz uyuma ihtiyacımı keşfettiğimde bunu kendim anladım."

Laurent, Jake'in yorumunu duymazdan geldi. "Her zaman macera yaşayamayız.

-Siz Kara Melekler bile her zaman kan ve adrenaline yaşamıyorsunuz." "Siz

Klan Çocuklarının her zaman şövalyecilik oynamadığınızı mı

söylüyorsunuz?

kahramanlar?"

"Tanrıça, umarım öyle değildir. Mesele şu ki, herkesin hayatında sıradan bir yan olması gerekir. Sevgililere, arkadaşlara ve yaşayacak bir yere ihtiyacımız var." Kızın düğmeli burnunun ucuna dokundu. "Büyütülecek çocuklar. Maceralar olur, ama maceraları önemli kılan geri döndüğümüz hayattır."

"Ölümlüler gibi çok fazla büyüyünüz."

"Olabilir. Ama gündüz uyuşturucuları ortaya çıkmadan önce de ev hayatlarımız vardı. Ölümlü eşler de edindik."

Jake, Wolf'un bunu ona ne zaman söyleyeceğini merak ediyordu. Cevap vermedi. "Senin kadın şu anda bir Prime ile dans ediyor."

"Bunu biliyorum."

Nasıl bilmez? Farkındalık içinde zonkluyordu, burun deliklerinde parfüm, kanında ateş. Onun için yanıp tutuşuyordu. Onu çağırdı. Konuştuğu her kelime ve yaptığı her hareketle onun kendisini tüketmesini engellemek için savaştı. Onun geleceğini biliyordu, geldiğinde, evin içinden geçip bahçeye girdiğinde. Asallar onun etrafını sardığında

-

Laurent, "Senin tadına bakmadı," diye . "Onu baştan çıkarabilecek herkes için adil bir oyun."

"Bunu biliyorum!"

"O zaman neden bu konuda bir şey yapmıyorsunuz?"

"Çünkü-" Jake Laurent'a sırtını döndü. Evcimenliğin harikalarını sergileyerek Wolf'un kendisi için kurduğu tuzağa çekilmeyecekti.

Neden olmasın?

Bilmiyordu. Ama -

"Berbat!" dedi küçük kız. "Isırılması gerekiyor."

"Gel bakalım Prenses," dedi Laurent.

Çocukla konuşuyordu ama Jake kendini kalabalığın içinde körlemesine ilerlerken buldu. Jake aniden kendisiyle daha fazla mücadele edemedi.

Delilah McCoy'la birlikte olmalıydı.

Otuzuncu Bölüm

Xander basit bir telepatik dokunuşla Dee'ye tango yapmayı öğretti. Bir parmak alnında gezindi ve Dee aniden şehvetli dansın her adımını ve öğrendi. Karanlık Melekler arasında bilginin hızla aktarılması gerektiğinde bu tür eğitimlere alışkındı. Bu iyiydi ama Xander'ın dokunuşu rahatsız edici ve istenmeyen bir şeydi.

"Bunu yapmanı ben istemedim," dedi ona. Adam sadece gülümsedi ve onu dansçıların arasında döndürdü. Tango şehvetli bir danstı. Erkeğin baskın olması, her hareketi kontrol etmesiyle ilgiliydi. Dönüyorlar, dönüyorlar, adım atıyorlar, her an ten tene temas ediyorlardı. Çok ilkel bir danstı.

Xander bir süre sonra, "Bundan hiç hoşlanmıyorsun,"

dedi. "Hiç de değil," diye kabul etti.

"Kalbimi kırıyorsun." "Hiç de bile."

Kıkırdadı. "Ama istersen yapabilirsin." Ona doğru eğildi. Dudakları kızın boğazına değdi ve derin bir nefes aldı. "Yumuşak bir ten, zengin bir kan. Sen özgür bir kadınsın; ölümlüler için bakire demek daha doğru olur sanırım."

Dee bir Prime'ın söylediği herhangi bir şey karşısında şoke olmayı çoktan aştığını düşünüyordu ama bir an için şaşkına döndü. Olduğu yerde donup kalacak ve gözlerini Xander'a dikecekti ama Prime onu dansın düzeninde hareket ettirmeye devam etti.

Birkaç sessiz dakikanın ardından, "," dedi.

"Öyleyim." Yine sessizlik. Sinirli bir şekilde iç çekti. "Ama senin tarafından değil."

Xander'ın dudakları dişlerini gösteren bir gülümsemeyle aralandı. Dudakları çıplak omzunu okşadıktan sonra başını kaldırıp onun bakışlarıyla buluştu. "Karşılığında kanını vermeyecekse senin tadına bakmayı hak etmiyor."

"Kendince sebepleri var," dedi Dee.

Yine de Piper'ı neden savunduğunu bilmiyordu, bir hafta önce kesinlikle yapmayacağı bir şeydi bu. Hatta birkaç gün önce.

"Onu neden savunman gerektiğini düşünüyorsun?" Xander sordu.

Prime'ın onu psikanaliz etmekten çok baştan çıkarmakla ilgilendiğini düşünüyordu ama yine de sorusunu düşünmeden edemiyordu.

"Çünkü biz-" diye başladı

Xander'ın arkasından bir Prime geldi. "İzin verir misiniz?"

Dee'nin bildiği bir sonraki şey, başka bir vampirle dans ediyor olduğuydu. Xander kadar zarif bir partner değildi ama mavi gözlerindeki parıltıda ve gülümsemesindeki çekicilikte ciddi bir şey yoktu. Onun bulaşıcı zevkini yakalamadan . Şu an için düşünmeye gerek yoktu.

"Benim adım Adam," dedi ona. "Sen cadı Dee'sin. Sen benim ilk cadımsın."

Güldü. Ve şarkı bitene kadar birlikte dans ettiler. Ayrıldıklarında Adam onun bileğinin iç kısmını öptü ve teninde keskin bir diş izi bıraktı. Bu hareket kızın içini ısıtmıştı ama hayal gücünü ateşleyen Adam'ın resmi değildi.

Gülüyordu. Şimdi ağlamak istiyordu.

Bir kol beline dolandı. Yüzünü yeşil gözlü, kumral saçlı Ted'e döndü.

Müzik yeniden başladığında "Dans et benimle," dedi. Başka bir tango. Görünüşe göre vampirler seksi dansı seviyorlardı.

"Vals yapma şansımız var mı? Salsa'ya ne dersin?" Ted onu kendine çekti, kalça kalçaya.

Dee bir elini onun göğsüne bastırdı. "Sanırım şimdilik yeterince dans ettim."

"Sorun bende mi?" Yıkılmış görünüyordu.

"Ayakkabılar yüzünden. Ayaklarım beni öldürüyor." Ki bu doğrudu. Yüksek topuklu ayakkabıları çok seksi olsa da, aynı zamanda çok acıtıyordu.

"Sen istemedikçe acı çekmene izin veremeyiz elbette."

Ted onu ayaklarından tutup kollarına aldı. Etraflarındaki herkes dans etmeye devam etti ve Ted onu dans pistinden çıkarırken zarifçe yer açtı. Dee bu romantik jest karşısında eğlenmiş ve memnun olmuştu. Utanmamıştı. Dee vampirlerin ne kadar gösterişli olduğunu anladığında utanmak aptalcaydı. Eğer hayal kırıklığına uğradıysa, bu Ted'in suçu değildi.

Verandadan çıktığında yürümeye devam etti.

"Nereye gidiyoruz?" Dee sordu. Bahçenin ortasındaki çinili çeşmenin uzakta fokurdadığını görebiliyordu.

"Ayaklarınızı ıslatmak için soğuk su."

"Ayaklarımı Leydi Juanita'nın çeşmesinde ıslatmayacağım! Bu kabalık olur."

"Saçmalık. Sen onun misafirisin. Yanlış bir şey yapamazsın."

"Oh, evet ben-"

Piper, Ted'in arkasından, "Onu yere bırakın," diye hırladı.

Dee Ted'in omzunun üzerinden ters ters baktı. "Hangi sen?"

Ted onu yere indirdi. Ted koruyucu bir şekilde onun önünde duracaktı ama Dee, Jake Piper'la yüzleşmek için harekete geçti. Piper'ın gözleri öfkeden kıpkırmızı parlıyordu. Bakışları Dee'nin yanından geçip diğer Prime'a yöneldi. Dee'nin buna tahammülü yoktu. Piper'a yaklaştı, yüzüne yaklaştı ve teninin sıcaklığını içine çekti. Parmaklarından pençeler fıskırdı, dişleri çıktı. Dee korku ve şehvetin sıcak dalgaları tarafından saldırıya uğradı - hangisinin hangisi olduğundan bile emin değildi. Acısı ve öfkesi ikisinin de önüne geçti.

"Ortadan kayboldun. Kontrol etmedin. Beni sadece senin için değil, görevimiz ve Kurt Klanı'na karşı nazik olmayı hatırlayıp hatırlamadığın konusunda da endişelenmeye bıraktın. Beni asılı bıraktın. Ortak olmamız gerekiyordu. Ortaklar. Aklından ne geçiyordu, seni piç kurusu?"

Piper'ın dikkati yavaşça diğer Prime'dan ona kaydı. Gözlerini kırıştırdı. "I-

"Sen ne?"

* * *

Delilah'nın çıplak omuzları çok güzeldi. Omzu açık mavi elbisesinin içinde dalgaların arasından yükselen Venüs'e benziyordu. İnce kumaş kıvrımlarına yapışıyor, kısa etek bacaklarını ortaya çıkarıyordu. Elleri elbiseyi yırtmak için kaşınıyordu ve-

"Beni dinliyor musun, Piper?"

"Hayır."

Arkasındaki Prime'a dişlerini göstererek tam bir meydan okuma hırıltısı çıkardı.

Delilah parmağıyla göğsünü dürttü. "Dikkatimi dağıtmaya çalışmak için bu Primes meydan okuması saçmalığını yapmayacaksın."

"İçgüdü-" dedi diğer Prime.

"İçgüdülerini takip etseydi bu kadar baş belası olmazdı," diye sözünü kesti Delilah.

Jake ellerini McCoy'un güzel çıplak omuzlarına koydu. Avuç içleri onun teninin şehvetli sıcaklığını emdi. Pençelerinin uçları ona dokundu.

Yakındaki Prime'lardan biri Jake'i "Kan dökersen et olursun," diye tehdit etti.

Bir kadın, "Eğer kanın tadına , ikisi de patlayacak," dedi.

Jake davetsiz misafirlere dişlerini gösterdi. Delilah bu değiş tokuşa aldırış etmedi. Adamın gözlerinin içine bakmaya devam etti. Kendi gözleri de yaşlarla dolmuştu. Onun acısı Jake'in içine işledi. Onun acısını dindirmek zorundaydı.

Anlamıyorum.

"Anlamıyor musun...? Neyi anlamıyorsun? Sen bir pisliksin. Şu ana kadar bunu unutmuştum. Belki de ait olduğumuz gibi aptalca bir fikre kapıldım. Bu fikre nereden kapıldığımı ya da neden kapıldığımı bilmiyorum. Bencilsin, bilgisizsin ve sana olan susuzluğum umurunda bile değil-"

Onu öpmek susturdu ama kafasının içinde bağırان suçlamaları durdurmadı. Dee kadar o da kendine kızgındı. Sanki zihninde dikkat çekmek için yarışan üç ses vardı. Ses istemiyordu. O sadece-

Ona her şeyi vermek için.

Jake geri çekildi. Titriyordu. Acı içinde dizlerinin üzerine çökecekti ama Delilah kollarından tuttu. Onu ayakta tuttu.

"Siz ikiniz!" bir kadının sert sesi o anı böldü. "Benimle gelin."

Bölüm Otuz Bir

Leydi Juanita dönüp bağ kuran çifti eve götürürken Eden Laurent'a endişeli bir bakış attı. Onlara korumalar eşlik ediyordu. Birkaç yaşlı ve Matri'nin maiyetinin diğer üyeleri de onları takip etti.

"Ne oldu?" diye sordu Laurent'a.

"Kara Meleklerden hoşlanmıyor."

"Yanlış bir şey yapmış değiller ki," dedi Eden. "Bir vampir partisi için."

Toni'yi genç bakıcılarından birine teslim etti. Laurent Eden'ın elini tuttu. Gözlerinde bir pırıltıyla ona baktı. "Neler olduğunu öğrenelim."

Eden ona gülümsedi. "Elbette."

Eden kendi Prime'nın en geleneksel vampirlerden biri olmamasını seviyordu. Kollarını birleştirdiler ve diğerlerini içeri kadar takip ettiler. Citadel'in en büyük ve en güvenli odasına girdiler. Penceresizdi ve hacienda tarzı malikânenin ana bölümünün ortasında yer alıyordu. Kurt Klanı'nın Matri'si Leydi Juanita gece yaşayan ve gündüz uyuşturucu almayan bir vampirdi. Leydi Juanita çok eski kafalıydı. Toplantı odasında pek fazla ışık yanmıyordu.

"Neredeyse bir kızın gece görüş gözlüklerini takmasına yetecek kadar." Eden, Laurent'ın gayet iyi gördüğünü ve dudaklarını okuyabildiğini bildiğinden, sözcükleri ona mırıldandı. Adam cevap olarak bir kaşını kaldırdı ya da onu kendisi gibi tanıdığı için kaldırdığını sandı.

Jake ve Dee'ye yaklaştılar. Bir mum standında yanan mumlar üzerlerine biraz ışık tutuyordu. Çift, Leydi Juanita ve başka bir vampir dişinin oturduğu yerin önünde durdu.

Diğer kadın Jake'i ciddiyetle izledi. "Kendinde değilsin, Yakov. Öyle mi?"

"Hayır, Matri," dedi Jake

Piper. "Sen bağ kuruyorsun."

Cevap vermedi. Dee ona öfkeli bir bakış attı.

"O zaman neden bir Kara Melek olarak buradasın?" Leydi Juanita sordu. Koyu renk gözleri öfkeyle parlıyordu. "Bir görev için benim bölgemde olduğunuz söylendi. Şu anki durumunuz bu görev için iyiye işaret değil. Bu durum bölgenin emniyeti ve güvenliği için de iyiye işaret değil."

Eden dirseğiyle Laurent'ı dürttü. Laurent başını hafifçe salladı ve Eden'in aklına, *"Bu Matri'nin işi,"* düşüncesi geldi.

Yardım etmeyeceksek yardıma gelmenin ne faydası var? diye düşündü.

Eminim buna kalmayacak. Bakalım nereye .

Gerçek bir telepat olmadığı için çok fazla zihin konuşmasına katılması Eden'in başını ağrıyordu. Bu yüzden sakinleşti ve Matris'in Jake ve Dee ile yüzleşmesini izledi.

"Bölgenize zarar vermek istemiyoruz," dedi Jake. "Derhal ayrılacağız," diye ekledi Dee.

"Böyle bir şey yapmayacaksınız," dedi Leydi Juanita.

"Kesinlikle hayır," dedi diğer Matri. Dee ve Jake birbirlerine baktılar.

Jake konuşmaya başladığında, Leydi Juanita onu durdurmak için elini kaldırdı.

"Bölgemden ayrılma isteğinizi takdir ediyorum, Piper Ailesi'nin Başbakanı, ama bunu yasaklıyorum. Buraya bilmeden tehlike getirdiğinizi anlıyorum. Bağ kuran bir Prime'ı yaptığı aptalca bir şey için suçlayamam. Sessizlik," diye ekledi Jake itiraz edecekken.

Juanita'ya itaat etmesi için başıyla işaret eden diğer Matri'ye baktı. Başını sallayarak karşılık vermesi neredeyse saygılı bir selamdı.

Eden onun Piper Ailesi'nin Matri'si olduğunu tahmin etti. Eden bu Matri'nin tesadüfen mi ziyarete geldiğini yoksa Leydi Juanita'nın Jake ve Dee'yi öğrenir öğrenmez onu mu çağırttığını merak etti. Gerçek vampirler efsanelerdeki gibi doğaüstü bir şekilde uçamasa da, çoğu Matri'nin özel jetleri vardı.

Leydi Juanita sandalyesinden kalkarak Dee ve Jake'e yaklaştı. Her ikisinin de alnına dokundu. Odadaki telepatlar bir şeyler olduğunun farkına varmış gibiydiler. Eden bunun bir tür kutsama olduğunu tahmin edebiliyordu çünkü çift gözle görülür bir şekilde rahatlamıştı ve Matri onlara gülümsüyordu.

"Bu gece ve size huzur ve tamamlanma getirmek için gerekli olan gece sayısı kadar Hisar'ımın misafirisiniz."

Sözleri kıbarca söylenmişti ama Jake ve Dee'yi kendi iyilikleri için şımartılmış mahkûmlar haline getirmişti.

Hem Jake hem de Dee itiraz etmeye başladı. Diğer Matri öne çıktı. Her birinin elinden tuttu. "Zanaat kanını Ailemize kabul ediyoruz.

Piper." Dee'yi alnından öptü.

Sonra elinde bir bıçak vardı ve her birinin başparmağını öyle bir hızla kesti ki, ne yaptığını sadece ateş ışığının çelik üzerindeki parıltısı gösterdi. Odadaki her vampirin dikkati kesiklerden sızan kana odaklanmıştı.

Kavalcı Matri dedi ki, "İç. Sevin. Bir olun."

Çiftin ellerini kaldırdı, böylece kan avuç içlerine aktı. Ne Jake ne de Dee paylaşma zorunluluğuna karşı koyabildi. Ağızları birbirlerinin ellerinin üzerine indi. Telepatlar erotizmin yıkamasında nefes nefese kaldılar. Eden bile bunu hissetti ve bağ arkadaşının hevesli kucağına döndü.

Laurent ağzını onunkiyle kapatırken, *çok güzel bir düğündü*, diye düşündü. *Şimdi gidip sevişelim.*

Eden, Jake ve Dee'ye mutluluklar diledi ama Laurent'la birlikte olmak onun için her şeydi. *Evet*, diye cevap verdi. *Hadi gidelim.*

* * *

"Kötü bir rüyaydı," dedi Mağara Büyücüsü.

Leviathan yaşlı ölümlünün güven verici bir şekilde omzunu sıvazlamaya çalışacağını düşündü ve arkasını döndü. "Bu bir hayaldi. Gerçektir."

"Hayal. Hayal. Fark etmez," dedi mahkum. "Birkaç gün içinde dünyayı yok etmiş olacaksınız. Gidin ve bırakın biz gündüz yaşayanlar hâlâ uyuyabiliyorken uyumaya geri dönelim."

Leviathan ölümlülerden, lanetlenmiş gündüz sakinlerinden uzaklaştı. Mağaradan çıkıp geceye doğru yürüdü. Dışarı çıkarken yaşlı adamlardan birinin esnediğini duydu. İhtiyacı olan şeyi getirmeleri için bu çelimsiz yaratıklara bel bağladığını düşünmek son derece gülünçtü.

Bir de Matri'nin erkeklerinin etrafına ördüğü karmaşık örümcek ağlarına yakalanmış kayıp bir kardeşi kurtarmaya çalıştığını düşünün. Onlara Asallar diyor, güçlerine inandırıyor ve köle olarak kullanıyorlardı.

Sürtükler Yakov'u bir dişiye kanını tattırmaya zorlamışlardı. Hem de bir dişi ölümlüye. Bu bilgi onu zorladığında Leviathan uyukluyor olabilirdi ama bunun bir rüya olmadığını biliyordu.

Mağaradan çıktıktan sonra Leviathan arazinin içinden geçen dereye doğru yürüdü. Mağara, meşe ağaçlarıyla kaplı dere üzerindeki bir malikânenin arkasındaki yamaçta yer alıyordu. Saklandıkları yer ıssız gibi görünse de aslında popüler bir kasabanın seçkin bir mahallesindeydi. Sahipleri gitmişti

Ancak Mağara büyücüsü, onları saklamak için Leviathan'ın psişik yeteneğine ihtiyaç olduğunu iddia etmekte haklıydı. Yakov'un yardımına koşamazdı. Kardeşini bir Klan Hisarı'ndan kurtaramayacağını kendi kendine itiraf etti. Beklemek, sabırlı olmak ve Mağara büyücüsüne güvenmek zorundaydı.

Leviathan akan suyun üzerindeki bir kayanın üzerine oturdu. Ellerini soğuk kayanın üzerine koydu. Gözlerini kapattı. Sinirli enerjinin kendisinden toprağa akmasına izin verdi.

Etrafındaki zeminin hafifçe sallanmaya başlaması Leviathan için sürpriz olmadı.

Otuz İkinci Bölüm

Jake ellerini pirinç yatak başlığının etrafına doladı ve onu kavrayarak ezdi. Delilah sikine binerken sırtını kamburlaştırdı ve zevkle uludu. Kızın kanının tatlı tadı hâlâ dilindeydi. Adamın kanı kızın içindeydi. Sıcak kan sıcak kan çağırıyor, birbirine karışıyor, damarlarında bembeyaz yanıyordu.

Mutluluk. Mutlak, tam bir mutluluk.

Dee öne, onun üzerine düştü. Göğüsleri adamın göğsüne bastırıyor, kalçaları adamın kalçalarına çarpıyordu. Kadının sıcaklığı onu çevreledi, yukarı ve uçuşumun kenarına gönderdi. Patlaması onunkini tetikledi, aralarında yankılandı, onları tamamladı. Orgazm nihayet bitkinlik onu ele geçirdi.

Dee'yi belinden kavradı ve yan tarafına yatırmak için üzerinden kaldırdı. Dee'nin başı adamın çıplak omzuna yaslandı. Kulağına doğru iç çekti, yumuşak sesi ve sıcak nefesi onu okşuyordu. Şimdiden uykuya dalmıştı. Onunla o kadar iç içe olmanın keyfini çıkarıyordu ki, düşüncelerinin rüyalara daldığının farkındaydı. Kendi rüyaları da onunkilere karışıyor, onlara katılıyordu.

Jake'in farkına vardığı bir sonraki şey, boğazını okşayan, sonra da kulağını öpmek için hareket eden dudaklardı. Yumuşak, tanıdık bir iç çekiş duydu.

"Özür dilerim," dedi Dee.

Üzgün olmanı ne var? Konuşacak gücü yoktu. "O kadın sana seçme şansı vermediği için."

Belki de düşünecek gücü yoktu. Ya da paylaşmaya isteksizdi. Çünkü onun kanını içtiği için üzgündü. "Pompalı tüfekte düğün," dedi.

"Matris'in kanı içildiğinde böyle olur. dahil. Hayatın çiftleşme kısmıyla ilgililer. değil." "Peki... bu senin seçimin olmalıydı."

"Vampirler demokrasi değildir. Sen olmalıydın seçim hakkı verildi."

"Evet, öyleyim. Yine de sanırım Matrisler bunun kaçınılmaz olduğu konusunda haklıydı. Bağlanmayı durduramazsın, değil mi?"

Jake gözlerini açtı. Tavana baktı, nerede olduklarından ya da ne zamandır orada olduklarından emin değildi, hatta umurunda bile değildi. Yatak yumuşaktı. Paylaştıkları her damla kan, bedenlerinin ve ruhlarının birleştiği, yorgun ve doygun bir sisin içinde birbirine karıştığı tüm zamanlar önemliydi, nerede olduğu değil.

oldu. Sislerin arasında bazı parlak, keskin anılar vardı, ama çoğunlukla deneyime dalmıştı.

Dee onun yanına uzanmıştı, vücudunun onunkine her sıcak, yumuşak dokunuşu kesinlikle mükemmeldi. Karışık seks kokuları ve onun tatlı aroması etrafındaki havayı dolduruyordu. Her parçası -beden, ruh, kan- kaynıyor ve şimdiden taze bir ihtiyaca dönüşen memnuniyet içinde mırıldanıyordu.

"Şu anda bunu istemeyi hayal bile edemiyorum."

* * *

Peki ya yarın ne olacak? Dee merak ediyordu. Bunu istemiyordu ama Jake'in sözleri o kadar da güven verici değildi. Ya da belki sadece paranoyaktı.

"Belki de sadece paranoyaksın," dedi.

"Öyle miyim?"

"bile bizim için geri dönüş yok." "İstiyor muyuz?"

"Şu anda ne istediğimizi biliyorum."

Cevap vermedi. Ama elleri Dee'nin üzerinde dolaşmaya ve ağzı göğüslerini bulmaya başladığında, konuşmak artık önemli görünmüyordu. Özellikle de Dee'nin göğüs ucundaki sivri dişler onu ilk kez kendinden geçiren bir orgazma sürükledikten sonra.

"Şişmanlayacaksın," dedi birkaç muhteşem beden dışı zevk anından sonra. Ellerini Jake'in yumuşak, siyah saçlarında gezdirdi. Jake'in saçlarını Kara Meleklerin çoğu gibi kısa kestirmediğine sevinmişti. "Vampirler şişmanlayabilir mi?"

Bildiğim kadarıyla hayır.

Jake onun vücudunu öptü ve ısırды, ondan inilti ve zevk titremeleri aldı. "Tatlı Tanrıça, bana yardım et!" Dee kalçalarını kaldırıp ağzını bacaklarının arasındaki nemli, kaygan merkeze yerleştirdiğinde yalvardı.

Jake'in ağzı meşguldü ama düşünceleri cevap verdi: *"Merhamet yok."*

Oh, şükürler olsun, diye düşündü. Dee onun meşgul dilinin çalışmasından zevk alıyordu.

Jake'in zamanlaması da dokunuşu kadar mükemmeldi. Kız derin ve patlayıcı bir orgazmı zirveye ulaşana kadar dişlerini kızın kalçasına batırmak için bekledi. Jake

Hızla yukarı doğru hareket etti, içi kontrol edilemez bir zevkle dalgalanıp sıkılaşıırken ona doğru itti. Aletinin her sert, hızlı darbesiyle yeniden inşa edilen zevk.

* * *

Taze kahvenin kokusu Dee'nin dikkatini seksten ve seks anılarından alıp içinde çiftleşmeden daha fazlası olan bir dünyaya götürdü. Başını Jake'in göğsüne dayadığı yerden kaldırdı, yüzündeki saç tellerini üfledi ve burnunu takip ederek başını sola çevirdi.

Oraya nasıl geldiğini bilmiyordu ve Jake'le sık sık yaptıkları sevişme nöbetlerinden biri sırasında gelmediğini umuyordu ama yiyecek ve içecek tepsisini görünce o kadar memnun olmuştu ki bilmek istemedi.

Yataktan çıkmadan önce Jake'in kolunu boynundan çekmesi gerekti ve bu biraz zaman aldı. Sonunda ayağa kalktığına yatağın ayak ucunda bir çift siyah ipek cüppe buldu. Onlar fark etmeden burada ne kadar gizlice dolaşmıştı? Bu konuda sinirlenmek için bir neden yoktu.

"Zaten yeterince şekilsizim." Dee güldü, gerindi ve bir kalçasındaki ağrıyan yeri ovuşturdu. Yavaşça veranda kapısının yanındaki küçük masaya doğru yürüdü ve orada bekleyen hazineleri inceledi. Çok fazla yiyecek vardı. Jambon, pastırma, sosis ve diğer protein türleriyle dolu bir tabak vardı. Protein vampirler için çok önemliydi. Guruldayan midesinin ona bildirdiği gibi, Dee için de oldukça önemliydi. Aldığını fark etmeden önce çıtır bir pastırma şeridini çiğniyordu.

Heavenly.

Hamur işleri, kızarmış ekmek ve ilk başta kan sandığı ama domates suyu olduğuna karar verdiği bir sürahi vardı. Küçük bir vampir şakası mı? Bir de uzun gümüş cezvede kahve vardı. Dee kendine porselen bir fincan dolusu zengin kahverengi sıvı doldurdu, enfes tadın hak ettiğinden çok daha az saygıyla yudumladı ve banyoya yöneldi.

Otuz Üçüncü Bölüm

Dayanabildiği en uzun ve en sıcak duştan sonra yatak odasına geri döndüğünde, Jake Piper hâlâ çıplak bir şekilde masada oturuyordu. Karşısına bir sandalye çektiğinde, fazla yiyecek kalmadığını hemen fark etti. Yani, eğer Jake onun dikkatini kendi muhteşem görüntüsüyle dağıtmaya çalışıyorsa, işe yaramamıştı.

Ters ters baktı.

İçinde çeşitli hamur işleri ve üç adet çikolataya batırılmış çilek bulunan küçük bir tabak uzattı. "Sana biraz ayırdım."

"Kız yemeği." Jake'in tabağındaki son jambon dilimini kaptı ve kruvasanla bir sandviç yaptı. Kendine bir bardak domates suyu doldurdu.

Jake bir yudum alırken yüzünde iğrenmiş bir ifade belirdi. "Ne?" diye sordu.

"Bu şey iğrenç."

"Ama görünüşe göre boş ver."

Dee domates suyunu içti ve karşısındaki Prime'ı inceledi. Saçları dağınıktı, tıraş olması gerekiyordu ve tüm bu dağınıklık ona çok yakışıyordu. Gülümsedi. Sahiplenici bir şekilde.

Fark etti.

Onun sırtışını bile sevimli buldu. Aşk mı? Şehvet mi? Bağlanma? Hepsi aynı mıydı?

"Şu anda bunu düşünmeyelim," dedi Jake. "Çözmemiz gereken daha önemli şeyler var. İşimize geri dönmeliyiz."

"Amin," diye cevap verdi hemen. Paylaştıkları şok anından sonra belki de çok hızlıydı. Ve şiddetli bir anlaşma. "Operasyon kişisel hayatlarımızdan daha önemli."

Jake başıyla onayladı ve birkaç dakika boyunca birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. Düşüncelerini paylaşmıyorlardı ama tamamen senkronize olan duyguları paylaşıyorlardı. Onlar Kara Meleklerdi, Tobias Strahan'ın Ekibinin üyeleriydiler. Operasyon önce gelmişti.

Dee sonunda, "Sanırım ne yapmamız gerektiğini biliyorum," dedi. Onlara taze kahve doldurdu. "Temel konulara geri dönmemiz gerekiyor," diye devam etti.

"Tobias'ın *hislerine* geri dönmek mi?" Jake sordu.

"Bize el ele tutuşup vizyon görme seansı yaptırdığı ve kırmızı kayalar gördüğü, bizim de gerçekte ne gördüğümüzü söylemediğimiz zamanı hatırlıyor musun?" Bir nefes aldı. "Öyle olmalıydık. Bunun önemli olduğunu şimdi anlıyorum."

Birdenbire Jake Piper'da rahatlatıcı hiçbir şey kalmamıştı. Bakışlarını kadından kaçırarak odayı inceledi. Büyük pirinç yatak, oymalı ahşap mobilyalar ve duvarları sıcak pişmiş topraktan İspanyol çinileriyle dekore edilmişti. Dövülmüş gümüş bir çerçeve içinde uzun, dikdörtgen bir ayna vardı. Aynayı görünce kaşlarını çatı.

"Çok güzel bir hapishane," dedi.

"Odaklan, Yakov," dedi Dee. Bornozunu açtı ve göğüslerini ortaya çıkardı. Bu Yakov'un tekrar ona bakmasını sağladı.

"Sen bunu yaparken ben nasıl odaklanacağım?"

Sırıttı. "Haydi ortak. İmgelemlerimiz hakkında birbirimize karşı dürüst olma zamanı. Ne gördünüz?"

"Porno izlediğini
söylemiştin." "Şaka
yapıyordum."

"Yüzün kızarıyor, Delilah. Çillerin parlıyor."

"Öyle değil!" Dee güldü. "Belki biraz." Eliyle odanın etrafını işaret etti. "Gördüğüm şey şuydu. Sen, ben ve bolca seks." Kahve fincanına baktı. Ne yazık ki yorumlamak için yaprakları dökülmüş bir çay değildi. "Bunun benim hayal gücüm olduğunu düşündüm. Hayal görmeye yatkın olduğumu düşünmemiştim. Yanılmışım."

Ona gülümsedi. Nazik, anlayışlı ve alaycıydı. Kalbini ısıttı, endişelerini eritti, ona güven verdi. Ondan bir karşılık gülümseme, ruhunun bu diğer yarısıyla sıcak bir bağ kurmasını sağladı.

Gülümsemesi neredeyse anında kayboldu.

Derin bir nefes aldı ve acısı aralarına yayıldı.

Dee onu kollarına almak istedi ama olduğu yerde kaldı. "Anlat bana."

"Bu çok zor." "Al
bakalım, asker."

Jake kulağını kaşıdı. Birkaç kez konuşmaya başladı ve sonunda onun gözlerinin içine baktı. "Sana kardeşlerimden bahsetmiştim. Melchor Primes Klanı ile bir savaşta öldü. Levi'nin yaptığını savunuyordu. Levi ne kadar yanlış olursa olsun-"

"Levi ne yaptı?"

"Bir Reynard Klanı dışısını öldürdü. Türümüzün annelerini öldürmeyi göze alamayız. Levi'nin hiçbir zaman filtresi olmadı. Her zaman sadece yapmak istediğini yaptı ve öfkesi kontrolden çıktığında bile bunun Kabilenin iyiliği için olduğunu ilan etti. Yaptığı şey Klanlar, Aileler ve Kabileler tarafından dışlanmamıza ve avlanmamıza neden olduğunda Kabilenin iyiliği için değildi. Çok kötü . Biliyorsun ki ben teslim oldum ama diğerleri öldü."

"Sana muazzam bir hayatta kalma suçluluğu veriyor." "Sizin de fark ettiğiniz gibi."

"Aileniz vizyonunuzda nasıl bir yer tutuyor?"

"Melchor," dedi. "Kardeşim Melchor'u gördüğümü sandım. Öldüğünü söylediğimde bana her yerde ölmediğini söyledi. Ve o zamandan beri ne zaman aynaya baksam onu görüyorum ya da neredeyse görüyorum. Bazen de Levi'nin bana seslendiğini duyuyorum." Ellerini masanın üzerinde birleştirdi. "Söylesene sevgili cadı, senin romantik önsezinin ve benim hayatta kalma suçluluğumun görevimizle ne ilgisi var?"

"Depremleri de unutmayalım," diye ekledi. Ve ona anlatmaya hâlâ karar vermediği başka ne gördüyse. "Hepsi bir şekilde bir araya gelmeli."

"Ve meşeler, su ve kırmızı kayalar."

"Aynalar." Ayağa kalktı ve odanın aynasına doğru yürüdü. Bir şey onu rahatsız ediyordu. Hatırlaması gereken bir konuşma. O sırada okuduğu bir şey-

"Bunu yapmamamı gerçekten isterdim."

Jake'e doğru baktı. "Ne yapıyorum ben?" "Beni ateşlendiriyorsun."

"Sadece burada duruyorum."

Ayağa kalktı ve ona doğru geldi. "Tek yapman gereken bu."

"Böyle devam edersek asla işe geri dönemeyeceğiz," dedi ona. Ama Dee onu kucağına alıp yatağa geri götürdüğünde onu durdurmaya çalışmadı.

* * *

İki saat geçmiş olmalıydı - odada saat yoktu ve Dee, Kaliforniya çölünün üzerindeki kış güneşini bile yorumlamakta zorlanıyordu.

"Yatağa döndüğümüzde şafak sökmek üzereydi," dedi Jake ona. Yüzü kızın göğüslerinin arasında olduğu için sesi boğuk çıkıyordu. "Vampirlerin mükemmel bir zaman algısı vardır. Kendilerini korurlar."

"Tabii ki biliyorsun ve tabii ki öyle." Kulaklarını kavradı ve kalkabilmesi için başını hareket ettirdi. Adam bir şeyler mırıldandı ama onu yataktan çıkarken takip etti. "Ne zamandır hapisteyiz?" diye sordu.

"Bunu size söyleyemem. Bağlanma çılgınlığı yaşıyorum."

Dee başını iki yana eğdi. "Acaba orijinal *Star Trek* yazarları arasında bir Prime var mıydı? *Pon Farr*?" dedi onun şaşkın bakışları karşısında. "*Amok Time* bölümündeki yedi yıllık Vulkan çiftleşme döngüsü mü?"

Jake başını salladı. "Boş ver McCoy. Artık kafamı toparladım ve saatin kaç olduğunu biliyorum."

"Sence gitmemize izin verirler mi?"

"Matri bunu yapmamızı istemeyecektir. Misafirhanesini boşaltmak için zihinsel olarak yeterli olup olmadığımıza karar verecek olanın kendisi olmasını isteyecektir." "Henüz zihinsel olarak yeterli olmayabiliriz," dedi Dee. "Öyle olduğumuzdan değil.

bunun bizi durdurmasına izin vermeyeceğiz elbette."

"Daha fazla zaman kaybedemeyiz. Gerçi bu bir zaman kaybı değildi," diye hızla ekledi Jake.

Dee güldü. "Sana katılıyorum. Operasyon bitene kadar kişisel meseleleri bir kenara bırakalım."

Birden fazla beden ve zevke göre düzenlenmiş gömme dolapta kıyafet konusunda ihtiyaç duyulan her şeyi buldular.

"Vampirlerin birbirlerinin kıyafetlerini yırtmak gibi bir huyu vardır," dedi Jake. "İyi bir ev sahibesi misafirlerinin her ihtiyacını karşılar."

Dee ihtiyaçlarının kot pantolon, birkaç kat gömlek ve spor ayakkabıdan ibaret olduğuna karar verdi. Giyindiğinde, mavi elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla olduğundan çok daha fazla kendisi gibi hissetti. Parti kıyafetlerine ne hatırlamıyordu ama muhtemelen bir yırtılma söz konusuydu.

"Ah, evet," dedi Jake. Kot pantolon ve siyah bir gömlek giymeyi tercih etmişti. "Bana öyle bakmayı kes, McCoy," dedi. "Daha fazla yırtılma olmadan dahil. Hazır mısınız?"

"Evet. Ama buradan nasıl çıkacağız?"

Yatak odasının kapısını denediklerinde kilitli değildi. Koridorun karşısında oturan bir Prime vardı. Okuyucusundan başını kaldırdı ve hoş bir şekilde başını salladı. Sonra başını salladı. Dee ve Jake geri çekilip kapıyı kapattılar.

Avlu kapısına gittiler. Kapı kayarak açıldı ve orta avluya doğru yürüdüler. Çeşme huzur içinde fokurduyordu, güneş ılıktı, esinti hoştu. Bahçenin etrafına dağılmış muhafızlar vardı.

Dee ve Jake el ele tutuşup çeşmenin yanındaki banklardan birine doğru yürüdüler. Birbirlerine yakın oturup öpüştüler ve öpüşürken her biri arazinin durumunu inceledi. Zayıf noktaları ve kaçış yollarını aradılar.

Dee, özellikle ateşli bir öpücükten sonra kendine geldikten sonra, "Sanırım bizi koruyorlar," dedi. "Böyle devam ederse seni yatağa geri sürükleyeceğim, Piper."

"Başka olmayabilir," dedi. "Bu kadar umutlu olma. Odaklan."

"Odaklanıyorum." Jake başını kaldırdı. "Kurtuluşun bu şekilde geleceğine inanıyorum."

Dee etrafına ve partide tanıştığı genç vampir kızların kendilerine doğru geldiğini gördü. "Ariadne ve Celeste? Nasıl yardımcı olabilirler?"

"Bekle ve gör." Ayağa kalktı ve gençler önlerinde durdu. "Eminim alışverişe gidiyorsunuzdur. Öğretmenlerinizle birlikte olmanız gerekmiyor mu?"

Kızlar kıkırdadı ve Jake'e hayranlıkla baktılar. Dee düpedüz gülünç olduğunu bildiği kıskanç bir an yaşadı. Bağlanma olayı.

Kızlardan biri, "Biz gidiyoruz," dedi.

"Çok modern. O zaman neden okula gitmiyorsun?"

"Ölümlü Noel tatili için okullar tatil oldu," dedi bir kız. "Alışverişe gidiyoruz."

"Biz de gelebilir miyiz?" Dee sordu.

"Büyük büyükanneniz söyleyene kadar 'dan ayrılmamanız gerekiyor." "Biz de öyle," dedi diğer kız.

Kızlar birbirlerine asi bakışlar attılar.

Sonra içlerinden biri çantasından araba anahtarlarını çıkardı. "SUV'unuz ön tarafta. Onu ödünç alacaktık."

"Bize ön kapıyı gösterebileceğini sanmıyorum?" Dee önerdi.

"Kızlar ön kapıya doğru gitmiyorlardı," dedi Jake. "Ya siz?" Başlarını salladılar. Onlara yaklaştı, parmağını birinin alnına koydu. "Göster bana." Anahtarları onun avucuna bıraktı. Birkaç dakika süren telepatik iletişimden sonra ekledi: "Bana gösterdiğini unut. Gidin video oyunları oynayın ve beladan uzak durun," dedi kızlara. "Hadi," dedi Dee'ye. "Gizli kaçış yolunu biliyorum."

Otuz Dördüncü Bölüm

Kapı açıldığında Eden telefondaydı ve hayatının en çılgın konuşmasını yapıyordu. Bleythin Dedektiflik Bürosu'na görmeyi beklediği son insanlar gelmişti. Dee ve Jake'in el ele tutuşmasının iyiye işaret olduğunu düşündü. Ama Leydi Juanita ikiliyi bu kadar çabuk serbest bırakarak ne düşünüyordu acaba? Eden'in bir vampirin bilgeliğini sorgulayacağından değil-HA!

"Sizi sonra ararım," dedi ve telefonu kapattı. Dee ve Jake'le odanın ortasında buluşmak için masasının etrafından dolandı. "Bu onuru neye borçluyuz-"

Dee, "Sadece dizüstü bilgisayarlarımız için geldik," dedi.

Jake, "Görevimiz daha fazla bekleyemez," dedi.

Eden onlara baktı. Çift yeterince akıllı başında görünüyordu. Ve eğer Leydi Juanita onları gitmeye uygun bulduysa, onlarla ilgilenmeye çalışmak onun işi değildi. Ama kendine engel olamadı. Laurent'a kafeden dönüşünü hızlandırması ve ona yardım etmesi için zihinsel olarak bağırdı.

"Gitmeden önce senden bir iyilik isteyebilir miyim?" diye Dee'ye hızlıca konuştu. "Fizikçi olduğunuzdan bahsetmişsiniz ve az önce telefonda bir müşterimle konuşuyordum, bir tür çılgın enerji akışına tanık olduğunu ve bir şeyler olduğunu iddia ediyor ve bunu araştırmamı talep ediyor ve neden bahsettiğine dair en ufak bir fikrim yok."

Jake, "Burayı kayıp şahıslar dedektiflik bürosu sanıyordum," dedi.

"Ve Daniel Corbett kayıp," diye ekledi Eden. "Bu enerji şeyiyle bağlantılı. Bir şekilde." Arkasındaki masanın üzerinde duran telefon tekrar çalmaya başladı. "Lütfen, Dee."

Çift birbirlerine baktı.

Ortaklar. İyiye işaret, diye düşündü Eden.

"Sen ," dedi Jake. "Sen ben bazı şeylere bakacağım." Dee'nin yanağına bir öpücük kondurdu. Bir başka iyiye işaret.

Dee Eden'a baktı. "Arkadaşın Dan bir enerji patlamasıyla ortadan mı kayboldu?" Sesi şaşırmış ya da şüpheli gelmiyordu.

"Henüz ne olduğunu bilmiyorum," dedi Eden.

"O zaman gidip öğrenelim."

* * *

Dee özel bir konutta mı yoksa küçük bir müzede mi olduklarından emin değildi. Burası çöl bahçesinin içinde bir malikâneydi. Binanın küçük bir otoparkı vardı ama buranın halka açık bir yer olduğunu gösteren hiçbir işaret yoktu. Geniş giriş holünün bir tarafında bir ofis vardı. Holün ötesinde vitrinlerle dolu bir oda görünüyordu. Etrafta dolaşan köpekler vardı, zarif av köpeği cinsleri. Diğer odada cam vitrinlerin arasında dokunan bir İrlanda kurt köpeği, duvarın yanında sırt üstü uyuyan bir tazı görmüştü. Beyaz ve brindle benekli bir whippet, girişten içeri girdikleri anda kollarına atlamaya çalışmıştı ve hâlâ onun yanında duruyordu. Bunlar bir müze için pek de bekçi köpeği sayılmazdı.

Yolda Eden'in ona Bay Harrimun hakkında söylediği tek şey onun bir koleksiyoncu olduğuydu. Dee ne topladığını sorduğunda Eden "Her şeyi" diye cevap verdi.

Yolculuk sırasında sohbetin büyük kısmı Piper'la nasıl anlaştıkları üzerine yoğunlaştı. Dee Eden'in tavsiyelerini kin gütmekten dinledi. Ne de olsa Eden eski bir Kabile vampiriyle ilişkisi olan ölümlü bir kadındı. Dee ve Eden'in paylaştığı duruma sahip çok fazla insan yoktu. Ve Dee'ye göre hâlâ benzerliklerinden çok farklılıkları vardı. Belki Jake'le aralarındaki sorunlar çözüldüğünde notlarını tekrar karşılaştırabilirlerdi. Sadece işlerin iyi bir şekilde yoluna girmesini umabilirdi. Onunla birlikte olmayı arzuluyor, burada dururken bile onu istiyordu-

Dee başını sertçe salladı.

"Bir an için kaybettin, değil mi?" Eden sordu.

"Öyle görünüyor."

Birkaç Saluki tarafından takip edilen bir adam ofisten çıktı. Kısa boylu, yuvarlak hatlı, ince dikilmiş siyah bir takım elbise giymişti. Elbette siyah kumaşın üzerindeki köpek tüyleri bu etkiyi bozuyordu ama Dee daha tek kelime etmeden köpekleri seven bu adamdan hoşlandığını fark etti.

Bunu yaptığında, ona şöyle bir baktı ve "Zanaat mı?"

dedi. "Ezoterik mi?" diye sordu.

Eden aralarında bir ileri bir geri bakarken ikisi de başlarını sallayıp gülümsediler. Hiçbir açıklama yapılmadı. Ne demek istediklerini biliyorlardı. Eden akılcıca davranarak sormamaya karar verdi.

"Bize neler olduğunu anlatın Bay Harrimun," diye Eden.

"Ve nerede," diye ekledi Dee.

Harrimun onlara teşhir odasını gösterdi. Parlayan siyah mermer zemini geçerek vitrinlerden birine ulaştılar. Bu boştu, cam muhafazası kırılmıştı.

"Camları süpürdüm," dedi. "Köpeklerin ayaklarını kesmelerini istemedim." "Anlıyorum," dedi Eden.

Dee çantanın etrafından dolanırken, yapışkan kırbaçlı köpeğe takılmaktan kaçınıyordu.

yaptı. Gözlerini kapattı ve devreyi tekrar yaptı. Balon? Balon mu? İlginç.

Tanıdık geldi mi?

Harrimun açıklarken dinlemek için döndü.

"Gönderdiğiniz genç adam biraz agresif . Daniel Corbett'in yetenekleri hakkında çok iyi şeyler duydum. Uzun zamandır koleksiyonum üzerinde test etmek istiyordum. Ama gelen genç adam çok yanıltıcı."

"Ne şekilde?" Eden sordu.

"Ortaya çıkması için günlerce beklemem yeterince kötüydü, ama sonunda içeri girdiğinde köpekleri korkuttu."

"Bunun için üzgünüm Bay Harrimun," dedi Eden.

"Ortadan kaybolduğunda Mischa'yı da yanında götürdü. Mischa bir Borzoi. Onunla birlikte gitti."

"Evden ne zaman ayrıldı?" Eden dikkatle sordu.

"Evden kesinlikle çıktı ama kapıdan geçmedi. Zavallı Mischa'm."

Dee dinlemeye devam etti ama havaya dokunmaya, enerji akımlarını algılamaya başladı. Yine de görünmez bir kutunun etrafında yolunu bulan bir pandomimci gibi görüldüğünü tahmin ediyordu. Ne Eden ne de Harrimun onun davranışları hakkında yorum yaptı.

Harrimun, "Tek istediğim bana Firebird Yumurtası'nın tarihini anlatmasıydı," dedi. "Rusya Çarı Nicolas Romanov'a ait olduğu bilinen Faberge mineli ve mücevherli yumurta şeklindeki kutulardan biri olarak hiçbir zaman kataloglanmadı, ancak Corbett'in yumurtanın kaynağını belirlemek için kullanabileceğim tarihsel bağlantılar kuracağına dair büyük umutlarım vardı." Elindeki dosyayı açtı ve altın bir sehpa üzerinde duran yumurta şeklindeki şatafatlı bir objenin renkli fotoğrafını gösterdi. Yakutlar ve elmaslar, alevden kuyrukları olan altın ve kırmızı mineli kuşların dış hatlarını çevreliyordu. Aşırı abartılı bir şekilde çok güzeldi.

Ezoterik, Zanaat uygulayıcısına "büyülü bir şey, değil mi?" diye sordu.

Ezoterik halk büyü kullanamazdı ama büyüye çekilirdi. Büyülü bağlantıları olan nesneler toplarlardı. Zanaat ve Ezoterik halk sık sık birbirlerinden bir şeyler alır, satar ve ödünç alırdı. Bazen 'hırsızlık' ve 'karaborsa' gibi terimler ortaya çıksa da, çoğunlukla bu ilişki dürüst bir ilişkiydi. Eğer bir cadı bir şeyin güvenli bir şekilde saklanması istiyorsa, o şey bir Ezoterik'e giderdi. Eğer bir Ezoterik bir nesnenin şeytan çıkarılmasına ihtiyaç duyarsa Zanaat'tan birini çağırırdı. Gezin cadılar sınıfından olan Dee'nin ritüel büyülü nesnelere pek ihtiyacı yoktu.

"Bir resimden büyülü olup olmadığını söyleyemem," diye yanıtladı. "Ama bu bölgede titreşen enerjiye bakarak evet diyebilirim."

Cadı ve fizikçi kombinasyonunun ona anlatmaya çalıştığı şeye konsantre olmaya geri döndü. Cadı enerjiyi hissediyor, fizikçi de onu anlamlandırmaya başlıyordu. Bu fizikçinin imkânsız olduğunu söylediği türden bir bilgiydi ama cadı şu anda hiçbir bilimsel dar görüşlülüğe tahammül edemiyordu. Cadı hiçbir şeyin imkânsız olmadığını biliyordu; bazı şeyler sadece neredeyse sonsuz derecede olasılıksızdı.

"Onun Yumurta'yı çaldığını söyleyemem. Corbett'i çalan Yumurta'ydı," dedi Harrimun.

"Yani Daniel objeyi ve köpeği alıp kaçmadı mı?" Eden sordu.

"Işık onları aldı," konuştu Dee. Diğerleri ona bakakaldı. "değil mi? Bir ışık balonu mu?"

"Bana tam olarak ne gördüğünüzü anlatın Bay Harrimun," dedi Eden.

"Corbett buraya girdiğinde, Mischa ve ben de onu takip ettik. Tam olarak hangi davaya gideceğini biliyordu. Ve kasa açıldı. Kilitliydi. Anahtar elimdeydi ama Corbett ona ulaştığında cam açıldı. Ateş Kuşu Yumurtası'nı eline aldığı anda transa geçti. Konuştu ama Rusça bilmediğim için ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yok. Sonra Yumurtayı kutusuna geri koydu, kapıyı kapattı ve uzaklaşmaya başladı. İşte o zaman kutu kırıldı ve Yumurta kutudan dışarı fırladı. Onu yakaladı-"

Dee, "Ve sonra evrende bir delik açıldı ve parlak bir ışık onu çevreledi ve içine çekti," dedi.

"Ve Mischa." Harrimun burnunu çekti. "Zavallı Mischa."

"Artık Oxnard Büyücüsü'nün notlarının ne hakkında olduğunu biliyorum," dedi Dee. O kadar heyecanlanmıştı ki bağırarak istiyordu. Tanrıça'ya şükürler olsun, sonunda bir şeyler anlam kazanmıştı!

"Kim?" Eden ve Harrimun sordu.

Zavallı Daniel Corbett.

Yine de Dee, Corbett ikizleriyle parti yaptığı o gece Sasha Corbett'in ona söylediği bir şeyi hatırladı. Sasha, babasının dünyanın en garip vampiri, annesinin de tüm Rusların Çariçesi olduğunu söylemişti. O sırada Dee, Sasha'nın saçmaladığını ve sarhoş olduğunu düşünmüştü.

Şimdi Dee, Sasha'nın sadece sarhoş olduğunu düşünüyordu.

"Onun için yapabileceğimiz hiçbir şey yok," dedi Dee. Öfkeli Daniel Corbett'le tanıştığında yollarının bir daha kesişmeyeceğine dair önsezisini hatırladı. Ölümlülerin doğaüstü dünyadan haberdar olmasını engelleme konusunda uzmanlaşmış olan zeki Corbett ikizleri Ana ve Sashayı düşündü. "Daniel'in iyi olacağına eminim. Yine de muhtemelen Yumurta'nızı geri alamayacaksınız Bay Harrimun. Ve ben olsam birkaç gün teşhir odasından uzak dururdum. Başka bir şey olacağından şüpheliyim, ama güvenli olması dünyamızdan nakledilmesinden iyidir. Burada 'brane' duvarları çok ince."

Dee insanları olduğu kadar köpekleri de güderek diğerlerini sergi odasının kapısına doğru itti. Sorulara ve kendisine deliymiş gibi bakılmasına aldırmadı.

Binanın dışına çıktıktan sonra Eden'a, "Neler olduğunu açıklayacağım ama Jake'i tartışmaya dahil edene kadar olmaz," dedi.

İfşa olsun ya da olmasın, gerçekten Jake'ine geri dönmek zorundaydı.

Az önce ona Jake mi demişti?

Bölüm Otuz Beş

"Senin kadın nereye gitti?" Laurent normalde kendi masası olan yerde oturan Başbakan'a sordu. "Daha da önemlisi, benim kadınıym nerede?" Eden'a getirdiği uzun karton kahve kabını masasının üzerine bıraktı. İçini çekti. "Buraya insanlar çok çabuk gelip gidiyor."

Piper, "Bu bir kayıp şahıslar ajansı," diye belirtti. "Gerçi sanırım kaybolması gerekenler sizler değilsiniz. Tahvil arkadaşınız ve -Arkadaşın Daniel'ı araştırıyorum." "Aslında o benim kuzenim."

"-Paskalya Yumurtası ile kaçmak."

"Kulağa eğlenceli geliyor." Laurent kendi masasının köşesine tünedi. Piper'ın bilgisayar ekranına baktı. "Güzel bir kızıl saçlıyla yatakta olmak varken internette sörf yapıyorsun. Google Maps'e giriyorsun, neden?"

"Bir süredir bunu yapmak istiyordum. Ama bazı şeyler oldu." "Oldukça güzel bir parti de dahil," dedi Laurent. "Kaba davrandığın kızım."

"Özür dilerim. Her ne kadar hatırlamıyor olsam da-"

Piper'ın yüzü karardı, gözleri donuklaştı. Laurent bir elini diğer Prime'ın yüzünde gezdirdi. Sonra Laurent dikkatle Piper'ın zihninin sınırlarını yoklayarak ne düşündüğünü anlamaya çalıştı.

Hatırladığı ortaya çıktı.

Sarışın ona "Çöl iklimini nasıl buldun?" diye sordu.

"Pek dikkat etmedim. Depremler dışında," dedi Jake.

Karanlık olan, "Geçen hafta bulduğum yerle kıyaslandığında buralarda elde ettiklerimiz hiçbir şey değil," dedi.

"Arizona'daki konferans nasıldı?" diye sordu sarışın olan esmer olana. "Spa söylendiği gibi miydi?"

"Çok güzel. Bir kırmızı kaya kanyonunun dibinde. Tüm kasaba mesa ve kanyonların hoş bir karışımı ve kasabanın içinden meşe ağaçlarıyla kaplı bir dere geçiyor."

"Peki ya orada olması gereken enerji girdapları?"

"Mikro sarsıntılar dışında hiçbir şey fark etmedim. İçerideki enerjiyle ilgili farklı bir şey olup olmadığı konusunda hiçbir fikrim yok."

Ofisin kapısı açıldı ve Jake'in dikkati hemen Dee'ye yöneldi. "Sedona," dedi ona. "Sedona, Arizona."

"Brane evrenleri," dedi ona. "Kötü adamımız başka bir evrene kapı çalışıyor."

* * *

"Bunu nasıl anladınız?" diye sordular birbirlerine.

Jake, "Sadece partide kulak misafiri olduğum bir konuşmayı hatırladım," dedi.

"Bir adam ve köpeğin yanlışlıkla zaman yolculuğu yaptığı yeri inceledim. Zaman yolculuğu sadece gerçeklik gerçekten ince olduğunda olur. Sonra Kule Büyücüsü'nün araştırması hakkında okuduklarımı hatırladım. Her şey evrenler arasındaki boşlukları manipüle etme olasılığıyla ilgiliydi. Böyle bir şeyi denemek için bile gerçekten güçlü birine, örneğin gezegenin çekirdeğindeki tüm enerjiyi çekebilen bir Mağara cadısına ihtiyacınız var."

"Böyle bir şey dünyayı yok eder mi?" Jake sordu. "Bahse girerim yok eder," dedi Dee.

"Zaman yolculuğu mu?" Eden sordu.

Dee bilgisayarını kaptı. Jake onun ipucunu aldı ve kendi ipucunu kaptı. Gitme vakti gelmişti.

"Ne kadar zamanımız var?" diye sordu kapıya doğru giderlerken. "Uzun sürmez," dedi. "Lütfen tanrıça, buradan çok uzakta olmasına izin verme. Sedona."

"Zaman yolculuğu mu?" Ofis kapısı kapanırken Eden arkalarından seslendi.

Dee tereddüt etti, arkasına baktı. Jake onun kolundan tuttu ve onu arabalarına doğru itti. "Krizlerini çözeceklerdir," dedi Jake. "Bizim dünyayı kurtarmamız gerekiyor."

* * *

Leviathan rahatladı. Bu şimdiye kadar yaşadığı en tuhaf duyguydu. Mağaranın girişinde durdu ve tepesindeki yıldızlar aniden daha parlak bir şekilde parladı. Serin hava taze ve canlandırıcıydı. Uzaktaki sesler rahatsız edici olmaktan çok müzikaldi. O ana kadar tüm duyularının ne kadar sıkı bir şekilde sarıldığını fark etmemişti. Saklandıkları yere geri döndü. Bir mağarada olmasına rağmen burası daha aydınlıktı.

"Ruhum şarkı söylüyor," dedi.

Leviathan'ın müttefiki aldığı notlardan başını kaldırdı. "Bu senden duyacağımı hiç düşünmediğim bir şey." Gülümsedi. "Büyüm işe yaradı."

Leviathan başını salladı. Güldü. "Kardeşim geliyor. O geldiğinde, bu dünya bir sabun köpüğü gibi patlayacak. Gerçeklik bize ait olacak."

"Beni de bu güç yapınıza ekleyebilirsiniz," dedi Mağara Büyücüsü. "Onu senin için yaratıyorum."

"Tüm planı yeniden düşünmek isteyebilirsin," dedi mahkûm. "Senin o patlamış sabun köpüğü benzetmende hepimiz yok olmadan önce."

Leviathan yaşlı ölümlülerin sözlerine aldırmadı, şu anda değil. Yakov geliyordu. Kan, ölüm ve yeni bir başlangıç yoldaydı. Önemli olan tek şey buydu.

Otuz Altıncı Bölüm

"Cehennemden çıkmış yarasa teriminin senin için bir anlamı var mı, Piper?"

Jake, Dee'nin korkudan bembeyaz kesildiğini fark etti ve gaza biraz bastı. Son birkaç saat içinde hiçbir polisin onları kenara çekmeye çalışmaması şaşılacak bir şeydi. Vampir duyularını kullanarak trafikte çılgınca hızlarda gidip gelmek için harika bir zaman geçiriyordu. Belki de ölümlü yolcusunun endişelenmek için iyi bir nedeni vardı.

"Yolda olduğum için mutluyum, ya siz? Neler olduğuna dair bir ipucumuz var. Nereye bakacağımızı biliyoruz. Hayat güzel."

Dee, "Bir planımız yok," diye . "Ama bir ipucumuz var!"

Ona sıırttı. "Seni mutlu görmek çok eğlenceli."

Bu, ona kendisini mutlu ettiğini söylemek için iyi bir zaman olabilirdi ama Jake bu gerçeği söylemekten kaçındı. Onu etrafı ateşle çevrili, çıplak, bağlı bir kurban olarak gördüğü hayalinin geri kalanını çok iyi hatırlıyordu. Bu senaryoya doğru ilerliyor olabilirlerdi ve bu konuda bir şeyler yapması gerekiyordu.

Uzun süre ona cevap vermeyince, Dee telefonunu eline aldı. Onunla konuşmaya ikna etmeye çalışmak yerine mesaj göndermeye odaklandı. Yine de onun bunu istediğini hissedebiliyordu. Dışarıdan bakıldığında geçmişteki ilişkilerine çok benziyordu ama şimdi her şey çok farklıydı.

En karanlık cehennemlerin şeytanları ne yapacaktı?

* * *

SUV durduğunda Dee uykusundan uyandı. "Daha varmadık mı?" diye sordu. Büyük motorların homurtusunu duydu ve gözlerini açtığında parlak farlar yüzünden neredeyse kör oluyordu. Bir ejderha gördüğünü düşünmek yerine parlak yeşil kabini olan devasa bir treyler kamyonunu tanıması bir anını aldı.

"Sanırım rüyamda bir ejderha görüyordum," dedi.

Dee esnedi, koltuğunda doğruldu ve etrafına bakındı. Geniş bir beton alan, benzin pompaları ve projektörler gördü. Her yerde kamyonlar vardı, bazıları yakıt almak için sıradaydı, bazıları uzun, alçak servis istasyonu binasının arkasına park etmişti. İstasyonun pencereleri reklam veren neon tabelalarla doluydu

yiyecek, içecek, duş ve diğer kamyoncu kolaylıkları. Binanın önündeki park yerlerinde birkaç araba vardı. Kızarmış hamburger ve patates kızartması kokusu dizel yakıt kokusuna karışıyordu.

"Ne kadar da özlü, rahatlatıcı bir Amerikan," dedi. "Bayanlar tuvaletine geliyorum," diye ekledi cipten inerken.

Jake arkasından, "Acele etme," seslendi. "Benzin için uzun bir kuyruk var." Kadın homurdanarak onu onayladı ve yoluna devam etti.

Sadece bir saniye sonra kollarını ona doladı. Onu binanın bir tarafındaki gölgelerin içine çekti. Onu öyle aç bir şekilde öptü ki kemikleri eridi ve içi alev aldı. Elleri gömleğinin altına girdi ve onu daha yakına çekti. Tırnaklarını adamın kürek kemiklerine geçirdi. Onu işaretlemek, kanını akıtmak istiyordu. Daha önce hiç kimseye karşı bu kadar şiddetli olmamıştı.

Ama daha önce hiç bir vampirle birlikte olmamıştı.

"Benim, benim, benim," diye fısıldadı kadın, adamın ağzı onunkinden uzaklaştığında. Dudakları öpüşmeden dolayı acıyordu, ağzı harap olmuştu. Bunu tekrar yapmak istiyordu.

Ama onu uzak tuttu, birkaç dakika boyunca gözlerinin içine baktı. Başı döndü. Hayır, o ve Jake dönen bir ateş girdabının içinde sabit kaldılar. Alevler onları yalıyordu ama oldukları sürece hiçbir şey onlara dokunamazdı-

"Gitsek iyi olacak," dedi

Jake. Dee şaşkınlık içinde bakakaldı.

"Sen tuvalete gidiyordun. Ben de benzin deposunu dolduracaktım."

Doğru ya. "Sanırım bağlanma olayı düşündüğümüz kadar sakinleşmemiş." Onu bıraktı.

Dee kendini Jake'i terk etmeye zorladı. Arkasına bakmamak için kendini zorladı. Ve melodramatik tepkisine güldü. Tanrı aşkına, sadece tuvalete gidecek ve biraz atıştırmalık alacaktı!

Sonunda sırada beklemeye başladı, her an daha da sabırsızlanıyor ve sabırsızlanıyordu. Kasiyerden parasının üstünü alıp kapıya yöneldiğinde, Jake Piper'ı görme ihtiyacı neredeyse histeriye dönüşmüştü. Aceleyle dışarı çıktı, iyi aydınlatılmış park alanında çılgınca etrafına bakındı.

"Jake!"

Jake!

Dee telaşla etrafta koşuşturdu, kamyonların, arabaların ve insanların arasından kaçtı.

Kornalar yüksek sesle çaldı, insanlar ona baktı ve dikkatli olması için bağırdı.

O kadar yolu siyah Mercedes SUV'u aradı. Jake'e seslendi, hem yüksek sesle hem de telepatik olarak.

Öfkenin paniğı yenmesi uzun sürmedi. Onun nerede olduğunu biliyordu. Burada değıl.

Piç kurusu onu terk etmişti.

Otuz Yedinci Bölüm

Delilah çok kızgındı. O kadar ki, Jake'in başı onun öfkesi yüzünden acıyla zonkluyordu. Öfkesi onu yakıyordu. İhanet duygusu kanını buza çevirmişti. Acıya odaklandı ve bunu arkasını dönüp ona geri dönmek için kullandı. Onunla birlikte olmaya ihtiyacı vardı.

"Bond konuşuyor," dedi kendi kendine.

Peki ya emirleri? Tobias onları operasyonda birlikte çalışmaları için görevlendirmişti.

"Bir saha ajanının esnek kalması gerekir," dedi kendi kendine. "Planlar değişti."

Büyü, fizik ya da içine girdiği durum her neyse, o konuda uzmandı.

"Ama ben bir vampirim. Bir şeyleri öldürmekte iyiyim."

Yapması gereken şey kötü adamları bulmak, kanlarını emmek, kalplerini sökmekti - ne yapılması gerekiyorsa. Bu sadece eğlenceli olmayacak, aynı zamanda dünyayı da kurtaracaktı.

Dee'yi kurtaracaktı. Önemli olan da buydu.

Onu kurban olarak sunmayacaktı. Birinin ondan yapmasını istediği şey buydu, değil mi?

"Böyle bir şey olmayacak," dedi kendi kendine.

Tüm sorunlarınızı çözer.

Kafasının içindeki ses ne kadar tanıdık olsa da, Jake şu anda kendisiyle konuşmadığını biliyordu.

Dünyayı kurtaracak.

Jake'in aklına yolun kenarına çekip kafasını çıkarmak ve bu delilikten kurtulmaya çalışmak geliyordu. Onu kırılma noktasına dolduran bir ayartma daha.

İstediğin her şeye sahip olacaksın. Senden tek istediğim bir fedakarlık.

Yakov Piper şeytana inanmazdı. Oh, şeytanlara inanırdı, sık sık bir çift ile poker oynardı. Ama Şeytan, büyük baştan çıkarıcı, ölümlü mitolojisinin bir ürünüydü. Öyle değil miydi?

Kafası basınçla doldu. İstediği her şeyin, herkesin görüntüleri kafasını doldurdu. Dee'nin öfkesini yakalamaya, ayrılıklarının acısını kendi gerçekliği haline getirmeye çalıştı.

Sana yardım edemez. Sana yaptıklarından nefret ediyorum.

Nefret. Tribe Primes'in yaptığı buydu.

Leviathan Kabilesi'nin oğlu.

Oğlu....

Jake bombardıman görüntüleri yüzünden kör olmak üzereydi. Başını ellerinin arasına almadan önce cipi yoldan çekmeyi başardı.

Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu. Yolcu kapısının açıldığını duymadı. Sadece yanında birinin oturduğunu biliyordu. Ve onun Delilah olmadığını biliyordu. Bakmak istemedi. Bilmek istemiyordu. Ama o bir korkak değildi. İmkânsızın yüzüne bakabilirdi ve bakacaktı da. Bunu yapması sadece birkaç saniyesini aldı.

Jake şaşırmayı reddetti. İmgelem yüzünden diğer Prime'in Melchor olabileceğini düşünmüştü ama Levi'nin sesini kafasının içinde tanımıştı. Ayrıca büyük kardeşinin güçlü ama incelikli telepatik dokunuşunu da hatırlıyordu.

Diğer Prime ise yüzünü gölgeleyecek şekilde yukarı çekilmiş gri bir kapüşon ve gece yarısı olmasına rağmen güneş gözlüğü takıyordu.

"Işığa karşı her zaman duyarlıydın. Ya da belki de kimsenin seni tanımaması için dikkatli davranıyorsun. Öldüğünü gördüm," diye ekledi Jake.

"Çok kötü bir güneş yanığı olduğumu gördünüz," dedi Levi. "Ölmeyi çok istedim."

"Kafan koparıldı."

"Pek sayılmaz." Levi elini Jake'in koluna koydu. "Her zaman gördüğüne inanamazsın, küçük kardeşim."

Jake, Levi'nin dokunuşundan uzaklaştı. İsteddiği tek bir dokunuş vardı. Ayrıca, dokunmak sadece Levi'nin zihnine telepatik müdahalesini artırıyordu.

"Ölüm hükmü altındasın, Levi. Seni gören her vampir seni öldürmekle yükümlüdür. Buna ben de dahilim."

Levi güldü.

Ve yeryüzü biraz sallandı.

"Bunu sen yaptın," dedi Jake. "Nasıl? Neden?"

"Mağara cadısı seni bulmama yardım etmek için ilk büyüü yaptığında, toprak enerjisinin kendini bana bağladığını söyledi. Sanırım bir şeyleri berbat etti."

"Arayabilirdin."

Jake artık Dee'nin bir Mağara büyücüsünün olaya karıştığına dair teorisinin doğru olduğunu biliyordu. Mağara, Kule ve Prime. Kabarcıklar ve 'branes ile birlikte.

Levi yine güldü. En azından bu sefer deprem eşlik etmemişti.

"Sizin de belirttiğiniz gibi, benim ölmüş olmam gerekiyor. Modern teknolojiyi kullanmak iz bırakır. Eski yöntemler en güvenlisi. Ayrıca, zihnine dokunmak yalnızlığımı iyi geldi. Seninkine de. Modern yöntemlere çok fazla . Kim olduğunu, nereden geldiğini ve ne olman gerektiğini hatırlamana yardım ettim."

Levi ne zamandır onun aklını karıştırıyordu? Dee ile işler müdahale olmadan daha iyi gider miydi?

"Benden ne istiyorsun?" Jake onun yerine sordu.

"Ölümlü bir dişi hakkında düşünüyorsun." Levi başını salladı. "İstediğim şeylerden biri de seni bu tür düşüncelerden uzak tutmak. Kim olduğunu unutma evlat! Leviathan Kabilesi! Ölümlü seni tuzağa düşürdü. Yapabiliyorken bu tuzaktan . Sana yardım edeceğim. Cadım sana yardım edecek." Levi'nin sesi çok ikna edici bir hal aldı. "Cadının ölümü seni kurtaracak. Ve Melchor'u."

Jake'in zihninde Melchor'un bir görüntüsü belirdi. Güçlü. Cesur. Sadakati hak eden. Onunla ilgilenen, onu koruyan, ona her şeyi öğreten kardeşi.

Melchor'u özledi.

"Ben de öyle. Onu geri getirebiliriz. Onu kurtarabiliriz. Kabileyi kurtarabiliriz. Leviathan dünyanın efendisi olacak. İstediğimiz dünyanın. Her şeye sahip olabiliriz. Her yere." Levi'nin sesi hipnotize edici, baştan çıkarıcıydı. Düşünceleri Jake'in zihninde örümcek ağıları örüyordu.

"Her şeyin bir bedeli vardır."

"Tabii ki. Her zaman bir bedeli vardır." Levi kapüşonu geri çekti ve başını kaldırdı. Boğazını kulaktan kulağa geçen sivri yara izi kıpkırmızı ve mosmordu. "Ben ödedim. Hâlâ acıyor. Her zaman acıyacak. Hatırlatmak beni daha güçlü kılıyor. Piper'lara kölelik ederek ödedin. Kendi Kabilesine ihanet eden birine hizmet ederek. Bir ölümlünün kanını tatmasına izin vermeye zorlandın. Yeterince ödedin, küçük kardeşim."

"Dee'nin ölümüyle ödememi istiyorsun."

"Dişinin enerjisi Melchor'u geri getirmenin kapısını açacak. Onun ölümü bize inancın ötesinde bir güç getirecek."

Güç. Leviathan birlikte. Özgürlük. Evrenler bizim.

Baştan çıkarıcı sözler Jake'in zihninde patladı, parlak arzu kıvılcımları ve karanlık fanteziler çağırdı.

Biz birleştik. Leviathan, Melchor, Yakov. Kardeşler.

Yılların yalnızlığı acı dolu bir feryatla ortaya çıktı. Levi'nin eli Jake'in omzunda duruyordu.

"Dee ölecek."

"Her evrende bir Delilah McCoy vardır. İstedğin kadar çok olabilir."

İstedği kadar Dees. "Onu bana ver," dedi Levi.

* * *

"Bekle! Dur!" Farlar yolun kenarındaki siyah bir cipi aydınlatırken Dee bağırdı.

"Kasabadan hâlâ birkaç mil uzaktayız, tatlım," dedi Bayan Bright. Bay ve Bayan Bright, Jake onu Sedona'nın sadece on mil dışında terk ettikten sonra onu bırakan iyi kamyoncu çiftti.

Vampirle arasında güçlü bir bağ vardı. Onu bulacağını biliyordu. Ama Dee'nin beklediği son şey, yol kenarında araçlarına rastlamaktı.

Onu hissedemedi. Bir şey hissetti, ama-

Kamyonculara "Lütfen durun," dedi. "İyi olacağım," diye söz verdi Mrs. Bright'ın endişeli bakışı.

Bay Bright kamyonu çoktan durdurmuştu. Kadın iner inmez de hemen uzaklaştı. Dee yolun kenarında birkaç saniye durdu ve karanlık manzarada karanlık aracın dış hatlarını izledi. Soğuk bir Aralık gecesi idi ama titremesinin nedeni keskin rüzgâr değildi. Bir şeyler, belki de her şey *yolunda* gitmiyordu.

Birdenbire tüm varlığıyla, bedeniyle, zihniyle ve ruhuyla Jake Piper'ın umutsuz bir tehlike içinde olduğunu anladı.

Cipe doğru koştu ve sürücü tarafındaki kapıyı hızla açtı. Jake şok içinde ona döndü. Kolunu tuttu, kavrayışı çelik gibi sert ve acılıydı. Karanlık bakışları bir an için onunkilere dikildi. Kadın sesini çıkaramadı.

Jake dönüp ona bakana kadar arabadaki diğer kişiyi görmedi. "Bunu istiyorsun," dedi Jake. "Onu alabilirsin."

Otuz Sekizinci Bölüm

Dee mağaradaki diğer mahkûma "Ailen senin için çok endişeleniyor," dedi. O ve Leon Sacher yan yana oturuyorlardı, ikisi de bir karyolanın metal iskeletine kelepçelenmişti. Leon'la hiç tanışmamıştı ve esaret altındayken kötü muamele görmediğini, doğuştan zayıf olduğunu umuyordu. Tıraş olması gerekiyordu ama onun dışında iyi görünüyordu.

"Ailemin yokluğumdan haberdar olduğunu duyduğuma sevindim." "Çok farkında," diye güvence verdi ona.

"Peki ya kedin? Winston nasıl?"

"Kedinize . Onu evinizde bulduk. Araştırma notlarınızla birlikte. Size Oxnard Büyücüsü diyoruz," dedi. "Umarım sakıncası yoktur."

Bunu bir an düşündü, sonra gülümsedi. "Bu hoşuma gitti."

Kısa boylu, bodur, yumurta gibi kel olan ve gerçek bir insandan çok ilkel bir taş oymasına benzeyen Mağara cadısına doğru baktı. Bir sunağın yanında duruyordu. Arkasında mağaranın duvarı vardı, ama sağlam görünmüyordu. Taş yüzeyin derinliklerinde ateşli bir dikdörtgen ışık parlıyordu. Bu çok rahatsız ediciydi. Dee başı dönmeden ve midesi bulanmadan duvara bakamıyordu.

"Bu doğru değil," dedi.

Leon, "Asla bir Mağara cadısıyla eloop'a binme," dedi. "Hepsi delidir. Neyse ki dünyada ikiden fazla kalmadı."

"Bu bir bakıma üzücü," dedi Dee. Mağara cadısı -adı Gary'ydi- o konuşurken uzun, keskin bir hançer kaldırdı. Ne dediğini anlayamadığı ama kulaklarını tırmalayan bir şeyler mırıldandı. Karanlık bir büyü. "O zaman yine...."

Mahkûm arkadaşına odaklandı. Piper'ı dolandıran o pislik fareyi düşünmemek için her şeyi yapardı. "Notlarınızı okudum. Daha çok sicim teorisi üzerine bir araştırma gibiler-"

"Fark etmene sevindim. Sende bir Kule cadısının özellikleri olabilir, canım."

Dee öfkeli bir cevap vermemek için alt dudağını ısırды. Ona iltifat ettiğini sanmıştı. Kule cadıları tam bir züppeydi. Yine de her zanaat okulu kendi yolunun en iyisi olduğunu düşünürdü. "Haydi Gezinler," diye mırıldandı nefesinin altında.

"O nedir, canım?"

Dee hemen, "Bence teorileriniz çok etkileyici," dedi.

"Ama deney için hiçbir şekilde hazır değiller." Leon Gary'ye ters ters baktı. "Ve asla bir bilgisayar simülasyonunun dışında değiller."

"Sessiz olun ve çalışmama izin verin!" Gary onları tersledi.

"Devam et, dünyanın sonunu getir," diye bağırdı Leon. "O zaman artık sana katlanmak zorunda kalmayacağım!"

Dee iç çekti. Dünyanın sonunu getirecek bir olay için kurban edilmek üzere olan kişi olarak başka fikirleri vardı.

Ve ölümüne korkuyordu.

* * *

"Ne kadar oldu?" Jake Levi'ye sordu. Mağaranın dışında yere oturmuştu. Ağabeyinin planını kabul etmiş olan Jake, bu işe girişmek için sabırsızlanıyordu.

Levi volta atmayı bırakıp onun önünde durdu. "Kara Melekler'in çoktan kurtarmaya gelmiş olmasından mı korkuyorsun?"

Jake başını salladı. "Benim ve cadının görevi ikinci plandaydı. Melekler çok daha önemli bir operasyondalar."

Levi güldü. "Hain Tobias'ın dünyası aniden yok olduğunda yaşayacağı şaşkınlığı hayal edin."

"Düşünsene," diye yineledi Jake. Ayağa kalktı. "Bunu ne zamandır planlıyordun? Bunu nasıl düşünebildin?"

Levi ne zamandır onun kafasının içindeydi? Jake merak etti. Şüpheleri bu davetsiz misafirlikle mi başlamıştı, yoksa bu davetsiz misafirlik zaten sorguladığı şeyler hakkında daha eleştirel düşünmesini mi sağlamıştı?

"Gary ile teslimat işim sayesinde tanıştım." Levi müstehcen bir şekilde kıkırdadı. "Ona kadını getirdiğimde, onu kurban olarak kullanmayı planladığını öğrendim. Ölümlülerin gerçekten böyle bir şey yaptığını bilmiyordum. Vampirlerin ölümlüleri öldürmesi gerekir; bu normal bir apeks yırtıcısı olayıdır. Bir Prime'ın yemek yemesi ve bunu yaparken biraz eğlenmesi gerekir. Ama bir ölümlünün enerji çekmek için başka bir ölümlüyü kullanması... Nedenini ve neyin peşinde olduğunu bilmek istedim. Paralel evrenlere nasıl girileceğini anlattığında, şansımızı değiştirmeyi, Kabile için işleri yoluna koymayı düşündüm."

"Melchor'u geri almak," dedi Jake. "Kabilemizi güçlü kılmak."

"Evrenin hükümdarları. Belki de tüm evrenlerin. Hırslı da olabilirler."

Jake başıyla onayladı. "Öyle de olabilir."

Ve sonsuz sayıda Delilah McCoy.

"Yakında şafak sökecek," dedi Levi. Sanki ikisi de bunu iliklerinde hissetmiyorlarmış gibi. "Gary güneş doğarken büyü yapmayı sever. Şimdi içeri girmeliyiz."

Jake avuçlarını kot pantolonuna sildi. Olması gerektiği kadar sakın değildi. Başını salladı ve kardeşini mağaraya kadar takip etti.

* * *

"Sana çok kızgınım Yakov *Piper*," dedi Dee.

Jake onun çıplak ayak bileklerinden birinin etrafındaki ipi çekiştirdi. Sonra bakışları, bakışları buluşana kadar kızın çıplak vücudunu boydan boya dolaştı. "Kendini bu işe sen bulaştırdın, Çilli."

"Ciddi ol!" diye emretti Mağara büyücüsü. Sunağın dibinde duran Jake'e, "Olduğun yerde kal," dedi.

Büyücü sırtı duvara dönük duruyordu. Mağaradaki ısı yükseliyordu. Duvarın arkasındaki ateş yüzeye daha yakın yanıyordu. Büyülü şekil artık bir daireydi ve sunağın karşı tarafındaki aynada tam olarak yansıyor.

Levi sunağın tepesinde, Dee'nin başının yanında duruyordu. Dee'nin açıkta kalan boğazının üzerinde bir bıçak tutuyordu. "Ne zaman?" diye sordu evcil büyücüsüne.

Gary onu görmezden geldi. Jake, Levi'nin parmak eklemlerinin bıçağın kabzasında beyazlaştığını gördü.

Levi'nin öfkesini ne kadar iyi hatırlıyordu.

Gary diğer mahkûma, "Leon, karşımda dur," dedi.

Leon, "Sana bu konuda yardım edeceğime gerçekten inanmıyorsun," dedi.

Gary kıkırdadı. "Evrenler arasındaki duvarı açar açmaz aynanın içine çekilmeni istiyorum."

"O zaman ben kesinlikle-"

"Sana söyleneni yap," diye emretti Levi yaşlı adama. "Eğer birkaç dakika daha yaşamak istiyorsan."

Bu ses tonuna itiraz etmek mümkün değildi. Leon sırayla yerine geçti.

Jake parlayan duvara baktı ama ısı tenini kavurduğu için uzun süre bakamadı. Sonra aynadaki yansımasına baktı. "Bu işler böyle mi yürüyor? Dünyanın derinliklerinden güç topluyorsun."

kurbanı. Sonra kurbandan gelen gücü kullanarak dünyanın gücünü aynaya yönlendiriyorsunuz. Bu da diğer evrenlerin kapısını mı açıyor?"

"Sonunda sivri bir şapkan olabilir," diye mırıldandı Dee.

Jake, her ne kadar kayıtsız kalmaya çalışsa da sesinin sabit olmadığını fark etti. Onun korkusunun çok farkındaydı.

Levi bıçağın ucunu Dee'nin alnına bastırdı. Aynı anda Jake de Dee'nin gıdıklanıldığını bildiği ayak kemerine dokundu. Dee'nin korkudan mı yoksa duyarlılıktan mı sıçradığı önemli değildi. Bıçağın ucu bir damla kan çıkardı. Levi kanın rahatsız edici kokusunu içine çekti ve dudaklarını yaladı.

"Çok lezzetli," dedi Jake.

"Sessizlik!" Gary bağırdı. "Ve büyümlü yöntemlerimi sorgulamayı bırak!" "Ki bu işe yaramayacak," diye ekledi Leon.

"Mantıklı bir soruydu," dedi Jake. Levi'ye gülümsedi. "Öyle değil mi, kardeşim?"

Gary tiksintiyle tükürdü, sonra sunağa sırtını döndü. Yüzünü mağara duvarına döndü, kollarını kaldırdı ve ilahî söylemeye başladı. Her kelimeyle daha da ısındı ve ışık büyüdü, kırmızı, turuncu ve altın rengi oldu ve artan enerjiyle titreşti. Gary enerjiyi dünyanın yüzeyine, kendisine doğru çekti.

Jake dikkatini ondan uzak tutmaya çalışsa da büyümlü farkındaydı. Dee'nin bakışları onun üzerindeydi, dokunuşu tenini kavuran sıcaklık kadar katıydı.

Levi, Dee'nin kanının ve önünde uzanan güzel vücudunun görüntüsü ve kokusuyla dikkati dağılmıştı. Jake'in düşünceleri Dee ile seks yapmak ve onun kanının tadına bakmakla doluydu. Onu istiyordu.

Ve Levi onu istiyordu.

Levi sunağın yanına doğru ilerledi. Leon'u yolundan itti. Hançeri bıraktı ve Dee'ye uzandı.

Jake elini Levi'in koluna koydu. "Benimkini!"

Levi Jake'i silkeledi ve ona öfkeli bir bakış fırlattı. Şehvetten çıldırmış, Jake'in meydan okumasına öfkelenmişti.

Altlarındaki toprak sallanmaya başladı.

Leon sürünerek ayağa kalktı. Kendini sabitlemek için sunağa tutundu. Jake öne doğru yuvarlandı ve kendini sabitlemek için Dee'nin ayak bileklerinden tuttu. Gary'nin sesi kükreyen bir kreşendoya yükseldi. Duvar patladı ve gerçeklikte bir delik açtı. A

Bükülmüş enerji kasırgası delikten dışarı aktı. Yıldırım gibiydi, yere inecek bir yere ihtiyacı vardı.

"Şimdi!" Gary bağırdı.

Levi kurban hançerine uzandı. Leon onu kaptı. Jake Dee'yi kenara çekti. Bilekleri hâlâ sunağın başına bağlıydı ama ayak bileklerindeki bağları çözmüştü. Vampirler güçlüydü ve pençeleri ipi kolayca koparırdı. Tamamen özgür değildi ama şimdilik yolundan çekilmişti.

"Kesin şunu!" Leon bağırdı. Yaşlı Kule büyücüsü sunağın üzerinden atladı. "Yapma!" Dee bağırdı.

Jake, Leon hançeri Gary'nin sırtına saplamadan bir an önce onun ne demek istediğini anlamıştı.

Kurban enerjisi, Dünya enerjisinin açığa çıkan ateşini çekti. Alev ölü adamın içine doğru tirbuşon gibi dönerek cesedinin kabında yoğunlaştı. Sonra Gary'nin bedeninden çıkıp aynanın içine aktı. Bir sonraki patlama sessizdi ama çok daha korkunçtu. Ayna parçalanmadı, iris şeklinde açılmaya başladı.

"Vay anasını!" Leon bağırdı.

Levi hâlâ yeryüzünü titretiyordu.

"Biliyor musun, artık Richter Ölçeği kullanmıyorlar," dedi Jake, neredeyse gelişiğüzel. Sonra kardeşinin yüzüne yumruk attı.

* * *

Jake ve kardeşi sadece vampirlerin yapabileceği şekilde, dişleri, pençeleri, imkânsız güçleri ve hızlarıyla vahşi bir şekilde dövüşmeye başladılar. Dee'nin kalbi bağ arkadaşına yardım etmek için haykırıyordu.

Ama büyüün durdurulması, dağıtılması gerekiyordu. Dünya -dünyalar-kurtarılmalıydı.

"Beni serbest bırak!" diye bağırdı Leon'a.

"Hançer eridi," diye karşılık verdi.

"Bir şeyler yap, Kule Çocuk! Bu senin büyüün."

"Benim teorilerim."

Leon kollarını kaldırıp ilahi söylemeye başlarken o da bağlarıyla boğuşuyordu. Deprem azalmıştı ama mağaranın çatısından taşlar düşmeye devam ediyordu. Bir tanesi omzuna çarptı.

Vampirler sunağın etrafında boğuşuyorlardı. Isırıklardan ve derin yaralardan kan sıcıyordu. Leon çırpınan bedenlerden kaçmak için geri sıçramak zorunda kaldı. Yanından geçip gittiler. Dee, Jake ve Levi başının yanından geçerken onları baş aşağı gördü. Jake'in ağzındaki kanın kendi kanı olmadığını umdu.

İp bileğini sıyırdı ve yaktı ama bir elini kurtarmayı başardı. Ayağa kalkmayı başardığı sırada büyük bir taş aşağı indi ve sunağın yan tarafına çarptı. Taş sekerek aynaya doğru gitti-

Her geçen saniye daha da büyüyen ve bir şekilde daha da karanlıklaşan siyah hiçliğin içinde kaybolduğu yerde. Levi bunun olduğunu gördü ve güldü. Bu ses Dee'nin o güne kadar duyduğu en korkutucu şeydi.

Bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu. "Kapat şunu, Leon!"

Dee bağırdı. "Üzerinde çalışıyorum."

Levi Jake'i irise yaklaştırdı. Yavaşça, amansızca, siyah açıklık genişledi. Yakında bir bedenin geçebileceği kadar büyük olacaktı.

Dee uzanabildiği kadar uzandı. Levi'nin sırtına tekme attı. Bu onun dengesini bir an için bozdu ama yeterince uzun sürdü.

Jake Levi'yi döndürdü ve itti. Levi karanlığın içine savruldu. Başı ve omuzları kayboldu. Elleri hâlâ Jake'in kollarını kavırıyordu. Jake Levi'nin bacaklarını tekmeleyerek altından çekti.

Dee omzunun çıkmasının verdiği korkunç acıyla çığlık attı ama Jake'in kot pantolonunun arkasındaki bel kısmını tutmayı başardı. Tutundu. Jake kardeşini tekrar tekmeledi.

Ve Levi gitmişti.

Otuz Dokuzuncu Bölüm

"Kötü fikir!" Leon bağırdı. "Kararsızlığa katkıda bulundu."

Jake'in umurunda değildi. Onun tek endişesi Dee'ydi. Jake ona döndüğünde Dee'nin acısı içinde kükrüyordu. Onu tutan son ipi de kestiğinde Dee inledi. Kolu gevşekti. Onu çabucak sunağın üzerinden aldı.

Başını Leon'a doğru çevirdi. "Neler oluyor?" "Hepimiz öleceğiz!"

Jake'in omzunun arkasından baktı. "Neredeyse tamamen açık."

Jake onu sunaktan ve dünyanın dışından açılan korkunç delikten uzaklaştırdı. "Her şeyi içine çekecek, değil mi?" diye fısıldadı ona.

Arkalarında Leon tekrar büyü yapmaya başladı.

Dee acı içinde zorlukla nefes alıyordu ve cevap vermeden önce bir iniltiyi bastırdı. "Muhtemelen. Beni yere bırak. Enerjiyi yönlendirmek için daha fazla cadiya ihtiyacımız var. Bu-"

"Leon Amca?" diye seslendi mağara ağzından bir ses. "Mary?" Leon geri seslendi.

Dee rahatlamış bir iç çekişle Jake'in karşısında gevşedi. "Tanrıya şükür, Sacher'lar mesajlarımı almışlar."

Jake, Dee'nin Arizona'ya giderken yolda epeyce mesajlaştığını hatırladı. "Süvarileri çağırmışsın." Bu yarı suçlama, yarı eğlenceydi.

"Onlar Kule halkı." Başını geriye, yayılan karanlığa doğru salladı. "Bu onların işi."

"Yardım edin!" Leon bağırdı.

Yarım düzine ölümlü koşarak içeri girerken Jake kendini ve Dee'yi kenara çekti. Sacher ailesi olanları görünce haykırışlar ve küfürler savurdu ama hemen Leon'un etrafında sıralandılar. İlahiler söylemeye ve el kol hareketleri yapmaya başladılar. Jake bunu dünyanın kurtarılmak üzere olduğuna dair bir işaret olarak kabul etmeye karar verdi. Öyle olmasa bile, son anlarını dava arkadaşıyla geçirmek istiyordu.

Dee'yi kucağına aldı ve dışarı taşıdı. Dee sadece nasıl yardım etmesi gerektiği konusunda biraz itiraz etti.

"Senin tarzında bir büyü değil," dedi. "Ve kolun kırıldığında onu sallayamazsın."

"Kırıldığını sanmıyorum. Ama çok acıyor," diye kabul etti. Ellerini kolunda ve omzunda gezdirdi. "Özür dilerim."

Çekti. Omzu yerine oturdu. Dee bağırdı, "Seni adi herif!"

Jake Dee'yi öptü. Dee bir an debelendi, sonra onu kendine çekti ve ağzı onunkine şiddetle yapıştı. Dee'nin çıplak olduğunun zaten farkındaydı ama çıplak teninin soğuk olduğunu anlaması biraz zaman aldı. Şafak ışığı tenini altın renginde yıkıyordu ama onu ısıtmak için hiçbir şey yapmıyordu.

Dee öpüşmeyi keserek, "Aralık ayındayız ve ben donmuş durumdayım," dedi. "Mağara çok sıcak."

"Ve kıyafetlerim de orada."

Pek çok cadı ve muhtemelen dünyanın sonu da öyle. Ve.... Mağara ağzına doğru baktı.

Dee onun yanağını okşadı. "Ne gördün? Levi geçmeden önce."

Bağ arkadaşları birbirleri hakkında bir şeyler bilirler. İsteseler de istemeseler de. Jake iç çekti.

"Bir an için - hayal görmüştüm - ama bir an için Melchor'u gördüğümü sandım."

"Senin Melchor'un değil," dedi.

Başını salladı. Alnından, bıçak darbesinin onu kestiği yerden şefkatle öptü. "Bana güvendiğin için teşekkür ederim. Tobias'la birlikteyken gördüğüm imgelem, senin bir sunağa bağlanmış olmanla bitiyordu."

"Birkaç nanosaniye şüpheyi düştüm," diye itiraf etti. Acımayan koluyla ona sarıldı. "Biz ortağız."

"Kurban olmanızın ölmeniz gerektiği anlamına gelmediğini fark ettim. Hiçbir şeyin olmasına izin vermezdim."

Onun omzuna bir tokat attı. "Bana söyleyebilirdin!"

Jake başını salladı. "Levi aklıma girmeye çalışırken olmaz." Alnını Dee'ninkine yasladı. Düşünceleri ve duyguları birbirine karıştı. Ruhları birbirine dokundu, harmanlandı. Bir bağ böyle hissettirmeliydi. Levi ne zamandır onu bu tatmin duygusundan uzak tutuyordu?

"Ölmesi gerekiyordu," dedi Jake, bir anlık suçluluk duygusu içini parçalasa da bunun doğru olduğunu biliyordu. "Yaptığı onca şey için. Yapmaya çalıştığı şeyler için. O çok tehlikeli, çok çılgındı. Hiçbir şey ona yardım edemezdi."

"Bunu yapmak zorunda kalan sen olduğun için hâlâ üzgünüm."

"Sanırım benim olmam daha iyi oldu." Jake'in yüzü aydınlandı. "Son Leviathan olmadığımı bilmek güzel - gerçi bir Piper olmaktan gayet memnunum. Yeğenlerim var. Ve sen varsın. Seni seviyorum," dedi ona. "Bunu ilk kez mi söylüyorum?"

Gülümseyerek başını salladı. "Öyle."

"Son kez değil, söz veriyorum." Kadının yüzünü okşadı, dudaklarında gezindi. "Levi bana sonsuz sayıda Delilah McCoy sözü verdi. Tek istediğim bu."

Leon Sacher mağaranın ağzında belirdi. "Artık her şey yolunda. Her şey kontrol altında. Geri gelebilirsiniz."

"Sanırım vampirlerin ölümlüleri neden etraflarında tuttuklarını anlamaya başlıyorum," dedi Jake. "Onlardan yeteri kadarını aynı yerde bir araya getirirsek dünyayı bizim için kurtarabilirler." Onu kucağına aldı.

"Hey!" Jake onu sırtına alıp içeri taşıırken Dee, "Yürüeyebilirim," dedi. "Yürüeyebilirim."

"Kayalıklarda ayağımı inciteceksin."

"Ben bu evrendeki en zorlu komando birliğinin bir üyesiydim," dedi. "Sen de öylesin."

"Oh, evet." Jake inledi. "O mağarada olanlardan daha kötüsünün ne olacağının farkındasın, değil mi?"

"Eve bağlanmış ve aşk dolu bir şekilde döndüğümüzde Karanlık Melekler bize sataşacak."

"Bunu kaldırabilecek kadar güçlüyüz, değil mi ortak?"

Onun çenesini öptü. "Oh, evet. Ortak. Biliyorsun, Sedona'dayız. Burası bir tatil kasabası. Müzikle yüzleşmek için geri dönmeden önce bir balayına ne dersin?"

-Son-

* * *

Vampir Suçlular serisindeki kitaplar:

SENİN İÇİN YANIYORUM

SANA SUSADIM

SANA AÇIM

KARANLIĞIN EFENDİSİ İLKEL

ISI

PRIMAL DESIRES

ÖNCELİKLİ İHTİYAÇLAR

KARANLIK YABANCI

ILKEL İÇGÜDÜLER

PRIMAL CALL - e-kitap formatında mevcuttur

PRIMAL CRAVINGS - e-kitap formatında mevcuttur

BY SUN AND CANDELIGHT - e-kitap formatında mevcuttur

* * *

Gelecek Vampir Primes kitapları, sadece e-kitap formatında:

GEÇENİN ÇOCUKLARI, SEN CEZALISIN ATEŞ KUŞU

GÖZ KIRPMA

* * *

Susan Sizemore'un tüm kitaplarıyla ilgili güncellemeler için e-posta listesine katılmak için şu adrese bir e-posta gönderin sgsizemore@msn.com

* * *

Alıntı itibaren Çocuklar. ve İyi geceler, Topraklandınız

Susan Sizemore'dan yeni bir Vampir Primes öyküsü

Eski mezarlık bir korku filmi seti görünümündeydi. Olması gerektiği gibi, diye düşündü Ariadne. Ay tepede dolunay halindeydi ve yüzünde yüksek bulutlar geziniyordu. Arka plandaki kilise terk edilmiş ve yıkık döküktü; karanlık, aralıklı, kırık pencereleri vardı. Bir yığın budaklı yaşlı ağaç, iskelet gibi dallarını havaya doğru uzatıyordu. Mezar taşlarının çoğu devrilmiş, geri kalanların çoğu da eğilmişti.

"Brin buranın hayalet avına çıkmak için mükemmel bir yer olduğunu söylüyor," dedi Ariadne ikiz kardeşi Çita'ya, paslanmış, omuz yüksekliğindeki demir çitin üzerinden atlayıp mekâna girdikten sonra.

Çita'nın asıl adı Celeste'ydi ama atletizm takımında olduğu için en azından havalı bir lakap olduğunu düşündüğü bir ismi aldığı için Celeste adındaki birini kim suçlayabilirdi ki? Ariadne kendi adının Bronz Çağı'ndan kalma bu kadar eski moda olmasından pek de hoşnut değildi, ama onu güzelleştirmeye ya da değiştirmeye gerek duymadı.

Çita mezarlığa doğru birkaç adım attı. Ölü yapraklar ayaklarının altında çıtırdadı. Rüzgâr kederli bir uğultu çıkardı. Yavaşça arkasına döndü, kollarını açtı, gözleri kapalıydı. "Bir hayalet nasıl hissettirir?" diye sordu gözlerini açtığı anda.

Ariadne omuz silkti. "Sanırım bunu için buradayız." Çita homurdandı.

Pekala, büyük büyükannelerinin yüksek güvenli malikanesinden gizlice kaçmalarının gerçek nedeni, yaşlı kadınla sosyal hayatları hakkında süregelen bir savaştı. Eğer sistemle savaşmazlarsa sosyal hayatları olmayacaktı. Ayrıca arkadaşları Brin'in düzenlediği bu doğaüstü bahaneli buluşmaya davet edilen birkaç çocuğu görmek için de buradaydılar. Aslında Brin'in amaçları saf ve son derece asosyaldi. Hayalet avcılığı üzerine nasıl yapılır e-kitapları okuduğunu ve konuyla ilgili televizyon programları izlediğini iddia etmişti. Görünüşe göre bedensiz ruhların kanıtlarını aramak için teknikler, ekipmanlar ve protokoller vardı.

Ariadne etrafına hayaletlerin varlığını sormuştu ama tanıdığı hiçbir yetişkin ölü ölümlülerin ruhlarıyla karşılaşmamıştı. "Bu demek değil ki

Böyle yoktur," dedi Kiril Amca ona. "Ama hayaletlerle uğraşmak için ne sebebimiz var? Kurt adamlarla çıkmak yeterince kötü zaten." Bu da kuzeni Sid'e bir iğnelemeydi.

"Hayaletlerin neden burada olduğunu merak ediyorum?" Ariadne sordu.

Çita en yakındaki mezar taşı grubuna doğru yürüdü. "İnsanların ölülerini neden gömdüklerini merak ediyorum. Neden arkalarında kanıt bırakıyorlar?"

Ariadne parmağıyla ikizini işaret etti. "Diğerlerinin yanında böyle konuşmamayı unutma."

"Ben aptal değilim!"

"Ben de dikkatli olacağım," diye söz verdi Ariadne.

Tabii ki yaparlardı. Hayatlarını dış dünyada dikkatli olarak yaşadılar. Ama dış dünyada yaşamanın bedeli buydu. Kuzenleri Sid onlara karşılaştıkları tuzakları dikkatle öğretmişti. Buna değerdı.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.